

MÅNDAGEN DEN 9 MARS 2009

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

(Sammanträdet öppnades kl. 17.05.)

1. Återupptagande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session återupptagen efter avbrottet torsdagen den 19 februari 2009.

2. Uttalande av talmannen

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag tänker tala på det språk som talas i det land där denna fruktansvärda händelse ägde rum.

Ni har säkert hört de ledsamma nyheterna under helgen om attacken mot militärförläggningen i Massereene i Nordirland då två soldater mördades – Mark Quinsey från Birmingham och Cengiz Azimkar från London – och fyra andra personer skadades, inklusive två civila, varav tillståndet är kritiskt för en av dem – en polsk medborgare. Denna blodiga attack mot säkerhetsstyrkorna i Nordirland är en ytterst förkastlig handling, som jag fördömer å det bestämdaste.

(Applåder)

Våra tankar går till familjerna och de närstående till de mördade soldater som gav sina liv i samhällets tjänst, och till de andra offren.

Detta var det första mordet på soldater i Nordirland på tolv år, och det är en attack mot Nordirlands demokratiska institutioner och mot själva grunden till detta folks fria och demokratiska samhälle. Under ett besök som jag nyligen gjorde i Nordirland såg jag själv vilken stor utdelning fredsprocessen har gett. Medlemmar av båda grupperna samarbetar för att skapa ett bättre liv för framtida generationer och för att lägga det onda förflutna bakom sig.

De mördare som genomförde denna attack försöker sopa bort demokratin och det normala livet från Nordirlands gator. De saknar stöd och uppbackning från folket och deras handlingar förkastas bestämt av det stora flertalet invånare. Vår fulla solidaritet ligger hos folket där och med säkerhetsstyrkorna i deras ansträngningar att dra dessa mördare inför rätta.

Vi i Europaparlamentet har upprepade gånger förklarat att vi förkastar terrordåd under alla omständigheter. Dessa mördare kommer inte att lyckas förstöra den omsorgsfullt uppbyggda fredsprocessen i Nordirland, en fredsprocess som Europaparlamentet alltid har gett ett starkt stöd, både moraliskt och materiellt. Folket i Nordirland har valt en annan framtid, en framtid som innebär fred och ömsesidig respekt för varje persons värdighet. Vi stöder dem i detta val av fred, demokrati och rättsstatsprincipen, och står solidariskt på deras sida vid detta tillfälle.

Jag skulle vilja be er att tillsammans med mig nu stå upp för en stunds eftertanke för att hedra de mördade soldaternas minne.

(Parlamentet höll stående en tyst minut.)

James Nicholson (PPE-DE). - *(EN)* Herr talman! I lördags kväll var vi alla i Nordirland – liksom alla andra, tror jag – mycket chockade: Två unga soldater mördades brutalt och kallblodigt. Det är Nordirlands värsta mardröm.

Jag har varit ledamot av Europaparlamentet under nästan 20 år, och jag hade hoppats att jag aldrig igen skulle behöva stå här i parlamentet och uttrycka min sympati till familjerna till personer som har mist livet i Nordirland. Jag är mycket bedrövad över att i dag behöva göra det igen.

Dessa unga män gjorde vad många unga män gör. De beställde en pizza från den lokala pizzerian. Tre timmar därefter skulle de ha gått ombord på ett flygplan och flugit till Afghanistan. Det gjorde de aldrig. Våra tankar

kan bara gå till dem i dag, eftersom de bragdes om livet i sina bästa år. Nu kan vi bara uttrycka vår sympati till deras familjer. Det är nu som dessa familjer behöver detta stöd.

De som utförde detta dåd kommer troligen inte att lyssna på några fördömande ord från mig. Men jag måste säga detta: De kan aldrig lyckas – de kan inte vinna – eftersom det är den demokratiska processen i Nordirland som har talat, och det är den som måste vinna. Den må ha sina brister ibland, men den har gett ett annat liv till mitt folk i Nordirland. De har fått ett bättre liv, de har upplevt detta bättre liv, och jag vill att de fortsätter med detta bättre liv. Tillsammans med er vill också jag uttrycka min sympati med familjerna.

(Applåder)

Liam Aylward (UEN). - (EN) Herr talman! Även jag fördömer reservationslöst dödandet av två brittiska soldater och skadandet av fyra andra utanför Massereene-förläggningens barracker i staden Antrim i lördags. Gruppen "Verkliga IRA" ("Real IRA"), en marginell republikansk grupp i Nordirland, har tagit på sig ansvaret för denna hemska attack, som är den första dödliga attacken mot säkerhetsstyrkor i Nordirland på tolv år. De som utförde dessa terrordåd måste dras inför rätta och ställas till svars för sina hemska brott. Deras attacker har inte något politiskt stöd från folket i Nordirland.

Det fredsavtal som slöts på långfredagen 1998 beskriver tydligt ramen för Nordirlands politiska och ekonomiska utveckling. De strukturer som presenteras i detta avtal ger ett bra stöd för demokratin, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, fred och försoning. Vi kan inte, och kommer inte att, tillåta att dessa individer förstör den fred som vi har arbetat så länge och så hårt för att uppnå i Nordirland.

Jim Allister (NI). - (EN) Herr talman! Tack för era kondoleanser för våra brittiska soldater som miste sina liv i lördags kväll. Det uppskattas i Nordirland att ni vid detta tillfälle tänker på de sörjande på detta sätt.

De som mördade de två soldaterna försöker nå politiska framsteg genom att använda våld. Jag önskar att jag kunde säga att de inte kommer att lyckas, men i Nordirland verkar det tyvärr som om våld lönar sig – i så stor utsträckning att vi i dag har tre dömda IRA-terrorister som ministrar i regeringen. Och vår gemensamma försteminister Martin McGuinness är en person som Peter Robinson – på den tiden när han motsatte sig terrorister i regeringen – hävdade personligen hade mördat minst 12 soldater. Han är inte bättre än eller annorlunda än de Antrim-terrorister som stod över de döende soldaterna och sköt fler kulor i deras kroppar.

Denne usle våldsverkare, Martin McGuinness – som Peter Robinson en gång kallade "slaktaren från Bogside" – delar nu skamligt nog det högsta ämbetet i mitt land. Det är sådant som händer när man förhandlar med terrorister. Jag hoppas att man aldrig kommer att förhandla med de terrorister som har återvänt till våra gator och att man kommer att lära av historien och rätta till de tidigare problemen.

Talmannen. – Mina damer och herrar! Vi kan inte låta alla irländska ledamöter tala. Jag talade för oss alla och det bör vara tillräckligt. Anser ni att detta var en värdig hyllning till dem som förlorade sina liv? Tack.

Jag har också ett kort uttalande att göra om internationella kvinnodagen som inföll i går. För att uppmärksamma detta vill jag i dag särskilt välkomna alla kvinnliga ledamöter av parlamentet och ge dem ett varmt tack för deras engagemang. Jag anser att vi bör göra allt som står i vår makt för att se till att principen om jämställdhet mellan könen omsätts i praktiken på både europeisk och internationell nivå.

För hundra år sedan demonstrerade 15 000 kvinnor i New York för att få sitt egenvärde och sina rättigheter erkända. I dag hyllar vi arvet efter dem. Det råder ingen tvekan om att en hel del har gjorts sedan dess när det gäller erkännande och skydd av kvinnors rättigheter och främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män på alla samhällsområden. Vi får inte förtrötta oss i våra strävanden. Vi behöver göra en hel del till för att skapa jämställdhet mellan könen i Europeiska unionen och för att öka kvinnornas deltagande i arbetslivet, civilsamhället och politiken. Europaparlamentet anser att det finns utrymme för att öka kvinnors deltagande i beslutsfattandet på lokal, nationell och EU-nivå ytterligare. Våra medlemsstater måste finna sätt att uppmuntra och stödja kvinnors deltagande i beslutsprocesserna och i politiken på både nationell och internationell nivå.

Valet till Europaparlamentet äger rum om bara några få månader. Jag vill understryka i dag att kvinnornas deltagande i detta val och en balanserad könsfördelning i Europaparlamentet är särskilt viktigt både för Europeiska unionens demokratiska utveckling och för vårt samhälle i stort. Avslutningsvis vill jag påminna kammaren om att många krig på jorden har drabbat kvinnorna särskilt hårt, och vi arbetar för att förhindra att trakasserier mot och våldtäkt av kvinnor används som vapen i krig. Vi måste försvara alla människors värde på vår jord och aldrig förtrötta oss i vår kamp.

Tack för att ni lyssnade.

(Applåder)

3. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet
4. Parlamentets sammansättning: se protokollet
5. Begäran om fastställelse av parlamentarisk immunitet: se protokollet
6. Åtgärder till följd av begäran om fastställelse av parlamentarisk immunitet: se protokollet
7. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet
8. Undertecknande av rättsakter som antagits genom medbeslutandeförfarandet: se protokollet
9. Begäran om brådskande förfarande: se protokollet
10. Inkomna dokument: se protokollet
11. Muntliga frågor och skriftliga förklaringar (ingivande): se protokollet
12. Framställningar: se protokollet
13. Avtalstexter översända av rådet: se protokollet
14. Anslagsöverföringar: se protokollet
15. Arbetsplan

Talmannen. – Den slutliga versionen av förslaget till föredragningslista för denna sammanträdesperiod, som talmanskonferensen sammanställde vid sitt sammanträde torsdagen den 5 februari i enlighet med artiklarna 130 och 131 i arbetsordningen, har delats ut.

Måndag:

För det första har socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet begärt att omröstningen om betänkandet av Magda Kósáné Kovács om romernas sociala situation ska hållas i morgon i stället för på torsdag som planerat.

För det andra har gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater också begärt att omröstningen om Herbert Reuls betänkande om att möta oljeutmaningarna ska hållas i morgon.

I båda fallen går tidsfristen för alternativa gemensamma resolutionsförslag ut i kväll, vilket innebär att det är tekniskt omöjligt att rösta om de här texterna i morgon. Omröstningarna skulle dock kunna hållas på onsdag i stället för i morgon. Finns det några invändningar mot detta?

Hannes Swoboda, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag beklagar att det inte går att hålla omröstningen i morgon, eftersom åtskilliga företrädare för romerna har tänkt närvara i tron att omröstningen skulle hållas då. Om detta är helt omöjligt måste vi förstås hålla omröstningen på onsdag, men jag vill upprepa att det väl borde vara möjligt att göra ett undantag med tanke på de romska företrädares besök och om de politiska grupperna är överens om detta.

Talmannen. – Jag har noterat att det finns en sådan politisk vilja. Man har sagt mig att det enligt vår arbetsordning bara går att rösta på onsdag. Vi kan dock meddela romernas företrädare detta, och på så sätt uttrycka vår politiska vilja. Då skulle vi kunna rösta om båda sakerna på onsdag.

(Parlamentet biföll begäran.)

Tisdag:

Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen har begärt att ett uttalande från kommissionen om MON810 genetiskt modifierad majs sätts upp på föredragningslistan och att debatten avslutas med att ett förslag till resolution läggs fram. Vem vill ge oss motiven för denna begäran? Daniel Cohn-Bendit?

Daniel Cohn-Bendit, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Som ni vet fanns det en klar kvalificerad majoritet mot kommissionens yrkande vid miljørådets senaste sammanträde.

Kommissionen kom med sådana krav 2006 och 2007, och varje gång gick rådet emot dem. Nu kommer det här kravet troligen att upprepas vid miljørådets nästa sammanträde, den här gången riktat mot Frankrike och Grekland. Parlamentet bör helt enkelt ta klar ställning och sätta punkt för den här debatten en gång för alla. Det är inte kommissionens uppgift att ständigt försöka muta länder på grund av att ett initiativ har tillbakavisats av olika politiska läger. Därför vill vi äntligen ha en debatt med rådet och kommissionen och ett resolutionsförslag, så att vi kan avsluta detta slutgiltigt – och detta innan valet, så att väljarna vet vem som tycker vad. Visst är det så, herr Ferber?

Talmannen. – Tack så mycket. Vi har hört motiveringen. Vem talar emot yrkandet?

Martin Schulz, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Som Hannes Swoboda just har påpekat stöder jag en del av Daniel Cohn-Bendits yrkande och tillbakavisar resten. Jag tycker att han har rätt. Kommissionens beteende är verkligen anmärkningsvärt, för att uttrycka sig artigt. För det andra stämmer det att situationen i rådet är förvirrande: en del medlemsstater delar kommissionens inställning och andra inte.

Vi har en liknande situation här i parlamentet. Det stämmer att vi behöver en diskussion med kommissionen – trots att den redan har drivit den här frågan många gånger tidigare mot parlamentets rekommendationer och till och med mot en del rådsmedlemmars rekommendationer – och vi stöder kravet på ett uttalande från kommissionen om detta. Den andra delen är resolutionen. Jag har läst yrkandet från gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen mycket noggrant, och Daniel Cohn-Bendits motivering handlade mer om valrörelsen än om genmodifierad majs, vilket var mycket intressant. Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen kräver också ett förfarande för att rösta ned kommissionen – en misstroendeförklaring mot kommissionen. Men den här åtgärden är så långtgående att vi anser att den här frågan först måste granskas noggrant, och därför stöder vi debatten – verkligen! Dessutom finns det ett fackutskott som borde hantera resolutionen. Utskottet borde lägga fram ett förslag till resolution för oss vid ett av de kommande plenarsammanträdena, ett förslag som är ordentligt förberett och inte snabbt ihopsnott nu i veckan.

Talmannen. – Tack så mycket. Jag ger nu ordet till Christofer Fjellner, som kanske har ytterligare en annan standpunkt.

Christofer Fjellner, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag motsätter mig båda delarna av Daniel Cohn-Bendits förslag eftersom vi för mindre än en månad sedan diskuterade detta ämne och röstade om det i miljöutskottet, vilket tidigare har sagts. Så jag menar att det redan har gjorts. Och särskilt vid detta tillfälle, i slutet av mandatperioden, när vi knappt har tid för viktiga diskussioner om lagstiftning, menar jag att det skulle vara fel att prioritera just detta ämne.

I nuläget kan vi inte prioritera debatter som redan har behandlats och framför allt kan vi inte göra detta bara för att de gröna känner att de inte får tillräcklig uppmärksamhet i valupptakten. Det skulle vara mycket oansvarigt.

Talmannen. – Å ena sidan har ett yrkande framlagts om att frågan om en resolution ska sättas upp på föredragningslistan, å andra sidan säger Christofer Fjellner att vare sig ett uttalande eller en resolution bör sättas upp på föredragningslistan. Jag föreslår att vi först röstar om förfarandet och sedan diskuterar om vi bara ska ha uttalandet.

Dessutom har jag fått ett yrkande om omröstning med namnupprop. Denna omröstning ska fastställa vilka som stöder yrkandet från Daniel Cohn-Bendit och gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen. Omröstningen har härmed påbörjats.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Herr talman! Låt oss inte göra det här ännu mer komplicerat. Ni har säkert rätt formellt sett. Ni är en talman som har ett så bra grepp om saker och ting att jag inte tvivlar på det. Ändå har jag intrycket att Monica Frassoni stöder vårt förslag.

Vi ska ha en diskussion med kommissionen den här veckan och jag vill också yrka på att den sätts upp på föredragningslistan. Samtidigt yrkar jag på att vi ska be det ansvariga fackutskottet att ta fram en resolution. Jag anser att detta skulle vara en mer långtgående åtgärd som man skulle kunna ha en första omröstning om.

Talmannen. – Vi skulle kunna diskutera det här en halvtimme till. Det korrekta förfarandet är att vi röstar om huruvida yrkandet från gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen ska bifallas eller inte. Jag har försökt hjälpa till genom att föreslå att vi tar en ny diskussion om ett eventuellt uttalande från kommissionen efteråt, men vi kan inte göra det i någon annan ordning.

(Parlamentet avslog begäran.)

Onsdag:

Jag meddelar att 113 ändringsförslag har lagts fram om betänkandet från Elisa Ferreira om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa. Detta innebär att gränsen på 50 ändringsförslag i artikel 156 har överskridits, och därför har jag hänskjutit dessa texter till det ansvariga utskottet. Utskottet sammanträder i kväll och debatten om betänkandet står fortfarande på föredragningslistan för onsdagen.

Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater har begärt att de muntliga frågorna till rådet och kommissionen om SIS II ska behandlas klockan 15.00, som första punkt under eftermiddagens sammanträde. Eftersom alla politiska grupper har gått med på detta gör vi denna ändring i föredragningslistan.

Jag har just fått veta att jag glömde en sak som har med tisdagen att göra: socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet har begärt att eftermiddagens debatter ska förlängas med en halvtimme, och att frågestunden med kommissionen således ska hållas mellan 18.30 och 20.00. Går det bra?

(Parlamentet biföll begäran.)

Torsdag:

Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen och gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa har begärt att debatten om den muntliga frågan till kommissionen om femtioårsfirandet av det tibetanska upproret ska avslutas med att ett förslag till resolution läggs fram.

Monica Frassoni, för Verts/ALE-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi tycker att det är mycket viktigt att parlamentet vid detta högst betydelsefulla tillfälle – femtioårsdagen av det tibetanska upproret och Dalai Lamas flykt – uttrycker sina åsikter i en resolution och inte bara i en debatt.

Det är inte första gången. Parlamentet har alltid stött Dalai Lama och frihet för det tibetanska folket och vi kan inte dra oss undan nu, inte minst eftersom situationen inte förbättras. Situationen blir ständigt värre och också under den allra senaste tiden har vi mottagit hotelser från den kinesiska regeringen i fråga om frihet för Tibet. Därför anser jag att det är viktigt att vi inte bara pratar, utan också fattar beslut.

Marco Cappato, för ALDE-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! För ett år sedan antog vi en resolution med stöd för den ståndpunkt som Dalai Lama hade intagit i förhandlingarna med Kina, det vill säga icke-våld och självstyre – inte självständighet – för Tibet.

Kina avbröt dessa samtal och anklagade Dalai Lama för att vara våldsam, initiera våld och sträva efter självständighet snarare än självstyre. Så i dag, den femtionde årsdagen av upproret i Lhasa, skulle det vara fullständigt obegripligt om parlamentet inte skulle agera, inte bara för att försvara Dalai Lama och icke-våld, utan också för att försvara parlamentets ståndpunkt och rykte. Vi kräver inte att andra punkter ska tas bort från föredragningslistan. Vi ber bara parlamentet att ha modet att uttrycka en åsikt.

Därför yrkar vi på att en resolution ska bli föremål för omröstning efter debatten.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag hade inte planerat att tala, men eftersom detta är ett mycket viktigt parlament och detta är en period med global kreditkris, och eftersom vi bör tas på allvar av våra samtalspartner över hela världen, bör vi i nuläget inte fokusera på frågor som denna när vi måste bygga broar och partnerskap för vår handel och ekonomi.

Talmannen. – Jag förstår vad ni säger, men det överensstämmer inte med vår arbetsordning.

(Parlamentet biföll begäran.)

När det gäller debatten om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer har socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet begärt att punkten om Sierra Leone ska ersättas med en ny punkt med titeln "Utvisning av icke-statliga organisationer ur Darfur".

Hannes Swoboda, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag ska fatta mig kort. Situationen i Darfur har blivit oerhört kritisk och blir än mer desperat genom utvisningen av de olika hjälporganisationerna. Därför vill vi prioritera detta nu. Jag ber om ert stöd. Tack.

Talmannen. – Darfur är nu en punkt på föredragningslistan.

(Arbetsplanen fastställdes.)

16. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt

Talmannen. – Nästa punkt är anföranden på en minut om frågor av politisk vikt.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Den globala finanskrisens negativa inverkan på den internationella handeln visar sig nu. Det räcker med att konstatera att tillväxten i den globala handeln minskade från 8,5 procent 2006 till 5,5 procent 2007, och bara var i storleksordningen 4 procent 2008. En speciell mekanism har införts inom ramen för Världshandelsorganisationen för att övervaka de åtgärder som organisationens medlemsstater har antagit och håller på att anta i syfte att stödja de ekonomiska sektorer som har drabbats.

Med tanke på den särskilda betydelse som utrikeshandeln har för ekonomin, tillväxten och sysselsättningen i Europeiska unionen uppmanas kommissionen att inom ramen för tillämpningen av den ekonomiska återhämtningsplanen omedelbart gå i spetsen för ett multilateralt initiativ till stöd för handeln. Den uppmanas också att samordna ett sådant initiativ med Världsbankgruppens arbete och andra multilaterala utvecklingsorganisationers arbete.

Ioan Mircea Paşcu (PSE). – (EN) Herr talman! Det internationella, politiska, militära, ekonomiska och finansiella systemet befinner sig under press på grund av den nuvarande krisen. EU är en central del av detta system. Unionen verkade vara Europas enda recept för att behålla sin roll i den bipolar värld. Den utvidgades framgångsrikt för att återförena kontinenten i slutet av det kalla kriget, och man förlitar sig nu på den för att bevara tidigare landvinningar och fortsätta integrationen när det åter blir bättre tider.

Det är ingen lätt uppgift, särskilt inte för det nuvarande ordförandeskapet, men heller inte för de kommande ordförandeskapen, som kommer att behöva hantera det fortsatta institutionella dödläget i fråga om Lissabonfördraget och övergången till ett nytt parlament och en ny kommission, samtidigt som man bekämpar protektionistiska tendenser, hot om att åternationalisera viktig politik och potentiella internationella kriser i våra grannländer.

EU befinner sig därför i ett avgörande läge. Det kan bära eller brista. Vår framgång kommer att vara beroende av en fullständig förståelse av att solidaritet är det enda sättet att hantera alla dessa stora utmaningar och fortsätta vår odysse i världsfrågorna.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Sedan parlamentsvalet i Rumänien befinner sig de politiska partier som är i opposition i en svår situation. De partier som har makten försöker isolera och till och med utestänga dem från den lokala politiken och förvaltningen.

Att regeringen på politiska grunder byter ut kommunala beslutsfattare under dagens ekonomiska kris visar att den saknar ansvarskänsla. Följden blir en risk för att projekt som särskilt riktar sig till kommunerna kommer att sinkas.

Den nuvarande regeringens demokratiska trovärdighet kan ifrågasättas i fallen med de två kommunfullmäktigeledamöterna i Braşov, Vasile Bran och Iulian Mara, som valdes av lokala väljare och vilkas ställning ännu inte har formaliserats åtta månader efter kommunalvalet. Valet av Vasile Bran ogiltigförklarades utan grund genom ett beslut av kommunfullmäktige, och Iulian Mara kunde inte svära eden eftersom beslutet att godkänna valet av honom ifrågasattes genom ett administrativt förfarande av prefekten i Braşovprovinsen.

Makthavarnas företrädare inkräktade på de lokala befogenheterna utan att respektera medborgarnas önskemål, bröt mot lagen och ersatte de två ledamöterna med två andra personer som majoriteten valde ut.

Jag anser att den nuvarande regeringen måste vara medveten om att man inte kan strunta i lagen för att man har majoritet. Missbruk av det här slaget måste stoppas och respekten för lagen upprätthållas. Medborgarnas röst får inte ogiltigförklaras på grund av majoritetens diktatur.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Herr talman! Förra veckan besökte en informell delegation med parlamentsledamöter Palestina och Israel. Vi besökte också Gazaremsan. Det vi såg där gjorde mig väldigt upprörd och oerhört sympatiskt inställd till den ockuperade palestinska nationen. De FN-organ som är aktiva i regionen delar min upprördhet.

Jag kan bara se en lösning på den här situationen: en palestinsk stat bör skapas mycket snabbt och utan några förbehåll. När det judiska folket bildade sitt land 1948 bad de inte palestinerna om lov. I dag får inte Israel obstruera det palestinska folkets vilja. Jag upprepar: en förtryckt nation bör ovillkorligt och skyndsamt ges stöd, så att denna gamla konflikt får ett slut.

Jag anser att dylika åtgärder skulle förstärka freden i hela världen, men framför allt bör vi göra det för att palestinerna helt enkelt förtjänar en egen stat.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Herr talman! Tydligt var några av de förslag som den amerikanska utrikesministern framförde till israelerna under sitt besök att de skulle sluta bygga och utvidga bosättningar på Västbanken, att de skulle öppna vägsfärrarna och sluta bygga murar och utestänga palestinerna från östra Jerusalem och – när det gäller Gaza – att de skulle tillåta att den cement och det byggnadsmaterial som behövdes fick importeras.

Det är bra förslag, men det verkar som om hon talade för döva öron, för israelerna tillåter inte att detta material förs in i Gaza, och de har inga skrupler mot att olagligt utvinna tre fjärdedelar av det material som levereras till den israeliska byggnadsindustrin från Västbanken och skoningslöst förstöra miljön, utan att de rättmätiga markägarna har fått någon som helst ekonomisk nytta av detta.

Det är dags att Förenta staterna och Europeiska unionen bryter Israels straffrihet och gör mer än bara pratar och föreslår.

(Applåder)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! Jag vill framhålla en sak som är en verklig skamfläck för parlamentet, nämligen pensionsfonden.

Enligt en artikel i tidskriften *Stern* nyligen var minst 76 tyska parlamentsledamöter med i fonden. Det gäller dock bara föreningen, inte fonden. Härmed uppmanar jag er, herr Pöttering, att i egenskap av parlamentets talman översända den fullständiga listan med fondmedlemmar till det tyska underhusets förvaltning, eftersom misstanke om grovt bedrägeri enligt relevanta bestämmelser i ert hemland automatiskt blir följderna om det skulle visa sig att dubbla utbetalningar har gjorts. Detta måste sedan följas upp med undersökningar, och de tyska myndigheterna har rätt att få höra detta av er.

På samma sätt har vi alla rätt att få veta hur stort fondens underskott är. Någonting har tystats ned här och det finns risk för att spekulanter än en gång räddas med hjälp av många miljoner av skattebetalarnas pengar i slutet av valperioden. Det får inte ske!

Talmannen. – Parlamentets presidium kommer att hantera den här frågan på ett lagligt korrekt och politiskt sunt sätt – det kan ni vara säkra på.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Herr talman! I Internationella atomenergiorganets senaste rapport dras slutsatsen att Iran har producerat tillräckligt mycket låganrikat uran för att tillverka en atombomb.

Det mest oroväckande är hur snabbt denna utveckling går. Enligt organets uppskattningar har Teheran under mindre än tre år skaffat sig 34 gånger så många urananrikande centrifuger som tidigare. Under de närmaste fem åren planerar Iran att addera 45 000 centrifuger till de befintliga 5 600. Detta kommer att göra det möjligt att tillverka kärnvapen i industriell skala. Detta innebär också att atombomber kan färdigställas, mot bakgrund av utvecklingen av missilkapaciteten och uppskjutningen av Irans första satellit.

Det betyder att politiken att hålla tillbaka Iran enbart genom halvhjärtade sanktioner och diplomati har misslyckats. Det har bara gett Teheran tillräckligt med tid för att fullfölja sitt kärnprogram.

Därför är det hög tid att överge den politik som i praktiken innebär undfallenhet och att koncentrera sig på ett gemensamt svar från EU:s sida på en potentiell utpressningssituation kopplad till kärnkraft eller ett

ultimatum från Iran. Om förhandlingar "som vanligt" är vårt enda alternativ även i en sådan situation kommer detta att innebära politisk kapitulation.

ORDFÖRANDESKAP: MORGANTINI

Vice talman

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Fru talman! Vi ska behandla – men tyvärr inte debattera – betänkandet av Magda Kósáné Kovács om romerna. Jag vill ta tillfället i akt att framhålla denna fråga med tanke på den mycket svåra situation som råder. Det har förekommit ett antal incidenter i Ungern, men problemet är inte begränsat till detta land, där den ekonomiska krisen och de sociala problemen kanske kan förklara att angreppen på romerna tilltar igen. Detta är någonting som är särskilt förkastligt. Många romer – också från Österrike – har kontaktat mig och bett mig att ta upp detta, eftersom romerna i Europa åter har drabbats av fruktan. Jag vill uppmana också kommissionen att bevaka situationen mycket noggrant och att göra allt som står i dess makt för att se till att romerna – och även andra minoriteter, men nu talar vi just om romerna – inte behöver leva i fruktan igen i Europa. Det ska de inte behöva göra i vår tid.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! I Italien har den ansvariga myndigheten för telekommunikationer, ett oberoende organ, utfärdat sin 43:e resolution mot den statliga televisionsmyndigheten för brott mot de italienska medborgarnas rättigheter att få information om initiativ från radikalerna – den 43:e resolutionen.

Sedan valet – för tio månader sedan – har det inte sänts några politiska debatter i Italien – de har ställts in i strid mot lagen. Det italienska parlamentets övervakningskommitté för radio och tv sammanträder inte, vilket också strider mot lagen. Detta handlar inte bara om Silvio Berlusconi: det handlar om ett system som högern, mitten och vänstern har och som kränker de italienska medborgarnas samhälleliga och politiska rättigheter.

Marco Pannella och jag måste lämna vårt arbete i morgon och skynda till Italien för att försöka skapa former av fredligt motstånd mot denna nya form av förnekelse av demokratin. Vi kommer att skicka ett meddelande till alla våra kolleger i parlamentet där vi förklarar dessa överträdelser i detalj och ber om ert stöd och er hjälp.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru talman! Ännu en gång tvingas jag försvara de nationella minoriteternas rättigheter i Litauen i den här plenisalen. Dessa rättigheter kränks hänsynslöst av de litauiska myndigheterna och rättsväsendet.

I området runt Vilnius är över 70 procent av invånarna polacker. Hittills har namnen på gator och städer varit på två språk, precis som i många länder i Europeiska unionen där det finns nationella minoriteter. Nyligen beslutade Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen att det är olagligt att sätta upp skyltar med gatunamn på polska bredvid de litauiska namnen, och beordrade att de skulle tas bort. I kommunen Vilnius har detta beslut genomförts – de polska gatunamnen har tagits bort i en region där de flesta invånarna tillhör den polska minoriteten.

Detta är inte acceptabelt i ett land som har varit medlem i Europeiska unionen i fem år. Det är ett tecken på extrem nationalism, bristande respekt för nationella minoriteters rättigheter och ett brott mot de grundläggande principer som Europeiska unionen bygger på.

Jag uppmanar de litauiska myndigheterna att återställa de polska namnen på gator och städer i områden där de flesta invånarna tillhör den polska minoriteten.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Fru talman! Terrorism mot arbetarna med stöd av förtryckande statliga mekanismer är nu en normal strategi på slavarnas arbetsmarknad. Tusentals arbetare friställs och deras grundläggande arbetsrättigheter och sociala rättigheter stympas för att passa Prokrustessängen.

Ett typiskt exempel finns i Storbritannien, där man har upptäckt att ett privat företag samlar in information om arbetstagarorganisationer och arbetarnas sociala och politiska aktiviteter och säljer den till företag. I Grekland har processer för att få avskedade arbetare återanställda betecknats som olagliga och kränkande.

Arbetarna är självfallet fast beslutna att försvara sina rättigheter och har tagit till sig vad den 22-årige arbetaren Nikos Nikopoulos skrev i sitt öppna brev till den allmänna åklagaren i högsta appellationsdomstolen i Grekland. Han skrev bland annat följande:

"Det finns en del saker i livet som inte kan köpas eller säljas. Jag anser att min lön är en oförytterlig rättighet, en rätt till det välstånd jag producerar och som tillhör mig. Genom att benhårt vägra ta emot mutor eller terroriseras har jag blivit avskedad för andra gången. Jag har mottagit direkta hot mot mitt liv och min familjs liv."

Detta uttalande illustrerar verkligen arbetarnas vilja och den väg de har valt.

(Talmannen avbröt talaren.)

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - *(HU)* Under den senaste tiden har den allmänna opinionen i de medlemsstater som har anslutit sig de senaste fem åren, kanske delvis på grund av krisen, blivit allt känsligare för alla åtgärder som kan upplevas som att deras ställning som jämlika och likvärdiga medlemmar av unionen ifrågasätts eller misskrediteras. I min egen valkrets har vi hört anklagelser i den svenska televisionen och sedan på Internet om att det sätt på vilket gässen plockas i byn Harkakötöny är djurplågeri, trots att inga gäss har fötts upp där eller på den plats som utpekats på flera år. Det gläder mig att en stämning för förtal har ingivits i det här ärendet. Liknande ärekränkande uttalanden om tvångsmatning av gäss gjordes nyligen mot uppfödare i mitt land. Man krävde att företagen skulle bojkottas, vilket har orsakat ekonomisk skada. Intressant nog har det inte gjorts några sådana anklagelser mot de gamla medlemsstaterna. Dessa åtgärder vidtas på grund av att det finns ett ekonomiskt intresse, men det finns också en annan, uteslutande politisk form av förtal som består av uttalanden där etniskt baserade angrepp på den romska befolkningen i Ungern framställs som om de vore fakta, trots att det hittills till största delen inte har varit möjligt att bevisa att några sådana angrepp faktiskt har ägt rum. Jag ber kommissionen att bevaka den här polemiken noga och särskilt att inte sprida den, eftersom sådana uttalanden allvarligt skulle kunna bringa Europeiska unionen i vanrykte i mitt land inför valet.

Thierry Cornillet (ALDE). - *(FR)* Fru talman! I egenskap av parlamentets ständiga föredragande för humanitärt bistånd kom jag just tillbaka från Kivu i Demokratiska republiken Kongo. Jag hade hoppats kunna ge er ett optimistiskt budskap om en lösning på den här situationen och internflyktingarnas återvändande till sina hem.

Tyvärr har min optimism dämpats av det beslut som president El Béchir fattat om den största humanitära krisen, krisen i Darfur. Visst gör man rätt i att anklaga president El Béchir, eftersom det faktiskt är en kamp mot straffrihet, och det är rätt att se till att internationell humanitär rätt respekteras.

Men president El Béchir har just förstärkt bevisningen mot sig genom att fatta ett beslut som är olyckligt på två sätt: för det första eftersom det ökar det missnöje som redan finns med honom och för det andra eftersom detta i sig skulle kunna hänskjutas till Internationella brottmålsdomstolen, eftersom konsekvenserna för Darfur är oerhört allvarliga humanitärt sett.

Då kommer världen inte att glömma, men enbart ord kommer inte att räcka. Jag inser att vi kommer ifrån ämnet, men vi måste göra mer än bara prata och börja agera.

Ewa Tomaszewska (UEN). - *(PL)* Fru talman! Att EU-medborgarna tvingas migrera för att hitta arbete, att de tvingas vara rörliga eftersom det inte finns något arbete där de bor betyder, tillsammans med den fattigdom som hänger samman med att inte ha något arbete, ofta att barnen tas om hand mindre väl och ibland till och med försummas.

Den ekonomiska kris som växer fram hotar att allvarligt öka arbetslösheten. Detta kan leda till att gatubarnens problem ökar. Dessa barn får inte lämplig näring och hälsovård, deras skolgång avbryts och ibland kommer de i kontakt med kriminella element. I tider av demografisk kollaps är detta inte bara förödande för enskilda barns utvecklingsmöjligheter, det är också ett socialt hot mot nästa generation. Det är viktigt att vi tar itu med detta problem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - *(PT)* I går var det internationella kvinnodagen. Den inföll i en tid när kvinnornas situation, särskilt de arbetande kvinnornas, förvärras kraftigt eftersom de fortsatt utsätts för ojämlikhet och diskriminering.

Miljontals kvinnor och unga flickor måste i dag utstå en allvarlig försämring av sina levnads- och arbetsvillkor, usla pensioner, uppsägningar, arbetslöshet, otrygga anställningar, dåligt avlönat arbete, utbredd fattigdom och social utslagning. Dessa problem slår särskilt hårt mot kvinnliga arbetstagare och pensionärer samt funktionshindrade kvinnor, som berövas sina rättigheter i fråga om saker som är så avgörande för ett värdigt liv.

Därför vill jag dels framföra en hyllning till alla kvinnor i Europeiska unionen och i världen och dels här efterlysa brådskande åtgärder och en ny politik som gör att kvinnor kan utnyttja sina rättigheter i arbetet, familjelivet, samhället och politiken som fullvärdiga medborgare.

Vi måste skapa förutsättningar för att tillförsäkra arbetande kvinnor deras rättigheter, så att de kan vara mödrar och arbetstagare utan att bestraffas och så att de kan få rättvisa löner och pensioner som gör att de kan leva värdigt.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Återigen har vi ett problem med respekten för de etniska minoriteternas rättigheter i Slovakien och det beror på utbildningsministern, som tillhör det extremnationalistiska regeringspartiet.

Han har fattat ett beslut om att skolor som har undervisning på etniska minoritetsspråk härnäst bara får använda historieböcker som är ordagranna översättningar av slovakiska böcker. Därav följer att historieundervisningen kommer att följa regeringspartiets diktat snarare än att vara baserad på fakta.

Detta strider mot det hittillsvarande bruket och mot minoriteternas internationellt tryggnade rättigheter. Alla minoriteter i EU har en naturlig rätt att lära sig sin egen historia. Det finns en befogad upprördhet bland de ungerska lärarna och i hela den ungerska kolonin i Slovakien. Det är oacceptabelt att ett extremistparti ständigt sätter press på minoriteter på det här sättet. Det är oansvarigt att man under en global ekonomisk kris känner ett behov av att provocera etniska minoriteter. Det är att leka med elden att uppföra sig på detta sätt i så osäkra tider.

Olle Schmidt (ALDE). - Fru talman! Många med mig är oroad över den ökande antisemitismen i Europa. I min hemstad Malmö spelades under helgen en tennismatch i Davis cup, Sverige mot Israel. Det blev ingen vanlig match. Den spelades utan publik därför att den lokala politiska ledningen inte ansåg att säkerheten kunde klaras, ett synsätt som vi är många som kritiserat. I samband med matchen förekom demonstrationer, någon mycket våldsam. Visst är det legitimt att kritisera staten Israels politik, men denna kritik får inte övergå till hat mot judar i allmänhet, till antisemitism.

Överlevande från förintelsen ska inte behöva höra att det i Europa skanderas *mördare, mördare* när man samlas för att manifesteras sitt stöd för staten Israel. I efterdyningarna av kriget i Gaza har en rad attentat skett i EU mot judisk egendom och judiska intressen, också i min hemstad. Alla demokratiska krafter måste här vara extremt tydliga. Europa har en förskräcklig historia denna får aldrig upprepas.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Fru talman! Eftersom de ideal som Europeiska unionen bygger på är mer än bara en slogan för mig gläder det mig att Europaparlamentet ska stå värd för en debatt i samband med 50-årsdagen av det tibetanska upproret.

Samtidigt är jag förvånad och ledsen över att datumet för debatten har fastställts till den 12 mars. Jag vill påminna dem som har glömt det om att det tibetanska upproret började den 10 mars. Den dagen kommer parlamentet emellertid att ägna sig åt frågor som typgodkännandekrav för motorfordons allmänna säkerhet och avgifter för tunga lastbilar.

Det är viktiga frågor, men icke desto mindre skulle de människor och institutioner som berörs av typgodkännandekrav för tunga lastbilar inte bli förolämpade om de här debatterna hade bytt plats. Men den 10 mars kanske är en årsdag på det här området som jag inte känner till. Det kanske är "Världsdagen för typgodkännande av tunga lastbilar" eller "Typgodkännandeinspektörernas dag"?

Det skulle vara mycket negativt för parlamentet om det skulle visa sig att det här valet av datum för debatten berodde på en önskan att minska dess betydelse.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Fru talman! Kommissionens förslag till direktiv mot diskriminering har stött på patrull hos många europeiska medborgare, som därmed befinner sig i det svåra läget att de tvivlar på värdet av detta förslag, som inkräktar på deras rätt att i sin egen stat besluta om frågor där Europeiska unionen saknar behörighet.

Jag tycker inte att vi ska ta upp sådana frågor inför Europaparlamentsvalet. Avskaffandet av symboler, avskaffandet av rätten att fatta beslut om liv är någonting som respektive stat ska besluta om. Vid en tidpunkt då Europaparlamentet avskaffar strukturer genom vilka dess ledamöter kan uttrycka sig fritt, såsom grupper med ledamöter från olika partier, kan vi inte tala om att avskaffa diskriminering.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Fru talman! För en månad sedan avlade ni och jag vårt andra besök i år i Gaza. Andra har följt i våra fotsteg – Javier Solana har varit där, Tony Blair har slutligen tagit sig dit, och parlamentets talman har varit där för att själv se de villkor som palestinierna nu lever under.

Europaparlamentet uppmanade till att den ekonomiska blockaden skulle lyftas, men i mycket stor utsträckning fortsätter den. Vecka efter vecka fortsätter israelernas kollektiva bestraffning av det palestinska folket. Våra ord är vackra, men de är inte mycket värda när Israel vägrar lyssna. Fru vice talman! Jag ber er att uppmana talmannen att sammankalla ett sammanträde med gruppledarna och sitt kansli för att överväga hur våra ord kan omsättas i handling. Mina väljare frågar mig hela tiden: "Ni har ett associeringsavtal med Israel. Hur kommer det sig att vi upprätthåller denna förbindelse från vår sida, medan den andra parten bortser från våra intressen och bemöter våra ord med sådant förakt?"

Talmannen. – Tack, herr Davies, jag ska vidarebefordra er begäran.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) De europeiska värdena är särskilt viktiga för utbildningssystemet i Rumänien. Våra kolleger László Tőkés, Csaba Sógor och Iulius Winkler tappar ibland kontakten med verkligheten när de håller sina valtal.

Rumänien erbjuder etniska minoriteter en omfattande modersmålsundervisning. Jag vill framhålla den viktiga roll som det statliga Babeş-Bolyaiuniversitetet i Cluj-Napoca spelar för att tillhandahålla undervisning på ungerska. Det mångkulturella organisatoriska system som infördes vid Babeş-Bolyaiuniversitetet genom dess stadga 1995 garanterar komplett, oberoende undervisning på rumänska, ungerska och tyska samt judiska studier på alla akademiska nivåer.

Det finns många skyltar och inskriptioner på ungerska och tyska på Babeş-Bolyaiuniversitetet. Sjutton fakulteter erbjuder för närvarande utbildningar på rumänska och ungerska och elva fakulteter erbjuder kurser på rumänska och tyska. Det finns också två fakulteter, fakulteterna för reformert teologi och romersk-katolsk teologi, där undervisningen uteslutande sker på ungerska.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Jag välkomnar varmt dagens beslut av den kroatiska regeringen att i princip ställa sig positivt till Europeiska kommissionens initiativ till medling mellan Slovenien och Kroatien. Tyvärr innehåller det positiva svaret också ett onödigt tillägg, ett villkor som minskar medlingsmöjligheterna betydligt.

Det är dock viktigt att vi arbetar tillsammans för att skapa förutsättningar för att medlingen ska kunna börja så snart som möjligt, så att det politiska klimatet i båda länderna normaliseras och en dialog kan föras på bättre villkor. Vi måste också främja en utvidgning av Europeiska unionen och därför behöver vi Lissabonfördraget. Tidsaspekten är väsentlig och därför hoppas jag att ett ramavtal för medlingen kommer att upprättas inom kort.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Fru talman! Mjölkproducenterna befinner sig i en mycket svår situation. Priset på en liter mjölk har sjunkit till 22–24 cent och den globala efterfrågan på mjölkprodukter har plötsligt fallit, särskilt i Asien och Kina efter melaminskandalen. Det finns omkring 20 000 mjölkproducenter i Irland som direkt sysselsätter 30 000 människor. Det har också skett en ökning av produktionen med 3 procent enbart i Förenta staterna och en produktionsökning i Brasilien. Ett annat problem är växelkursen mellan euron och pundet. Det är klart att producenterna måste få stöd på kort sikt för att kunna överleva. En sak som bör göras är att införa ett stödsystem, en åtgärd som har varit mycket framgångsrik tidigare.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Tack, fru talman. Internationella kvinnodagen är ett tillfälle för oss att stämma av vår jämställdhetspolitik. Många människor tror att det är en politik som bara riktar sig till kvinnor, för att ge dem samma möjligheter som män när det gäller arbete, lön och fritid.

Dessa mål är precis lika viktiga under en ekonomisk kris, men jämställdhetspolitiken bör också inrikta sig på män. Krisen påverkar arbetsmarknaden. Det förväntas att många män kommer att förlora sina arbeten eftersom de har högre löner och nedskärningarna i arbetsintensiv verksamhet görs i den finansiella sektorn. Det finns en tilltagande sannolikhet för att män kommer att vara mer delaktiga i familjelivet och ett genombrott äger rum i fråga om de traditionella samhällsrollerna. I vilken utsträckning de är redo för detta och huruvida de sociala justeringarna kan underlätta en sådan förändring är frågor som måste besvaras.

Det finns olika möjliga lösningar i olika medlemsstater, regioner och samhällen. Därför efterlyser jag uppdateringar av de nationella jämställdhetsplanerna och flexibla regler som överensstämmer med mäns och kvinnors behov i samma utsträckning.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Enligt statistiken har en fjärdedel av barnen i Europeiska unionen en stillasittande livsstil och osunda matvanor. Detta leder till ökad risk för såväl högt blodtryck och diabetes som andra sjukdomar.

2007 antog Europaparlamentet ett betänkande om idrottens roll i utbildningen. Genom detta blev det faktiskt obligatoriskt med minst tre timmars idrott i veckan i kursplanerna. Vi vet att fysisk fostran ger barnen grunden till en hälsosam livsstil och förmedlar sociala värden som självdisciplin, solidaritet, laganda och rent spel.

Det är just därför jag uppmanar Europeiska kommissionen att mer noggrant bevaka införlivandet med den nationella lagstiftningen och efterlevnaden av det obligatoriska kravet på minst tre timmars idrott i veckan i skolorna, liksom ökningen av antalet idrottshallar och förbättringen av deras grundutrustning.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! I Albert Camus bok förebådas pestens ankomst av en rätta som lägger sig och dör vid våra fötter. Vi vill inte vara som onyttiga råttor som kommer och berättar om den antidemokratiska, våldsamma, antieuropeiska pest som nu förorsakar nya katastrofer i Rom, Bryssel, Jerusalem och Paris.

Marco Cappato har redan berättat varför vi kommer att lämna vårt arbete här i morgon för att skynda iväg till en aktion för europeiskt och demokratiskt motstånd i vårt land. Europaparlamentet firar sin 30-årsdag. Om vi tänker oss tillbaka 30 år i tiden finns det mycket som är bekymmersamt. Vi kämpar, vi är inte oroliga.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) I mitt anförande ska jag fästa Europaparlamentets uppmärksamhet på den 15 mars, som har utropats till internationella konsumentdagen på initiativ av organisationen *Consumers International*. Den här dagen är ett utmärkt tillfälle att föra EU närmare medborgarna genom politiska åtgärder för att stärka konsumentskyddet.

Som ledamot av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd har jag arbetat hårt med den här frågan. Jag är glad över den enorma intresse som unga människor, som aktivt deltar i olika konsumentaktiviteter, visar. I till exempel den internationella tävlingen för unga konsumenter *Consumption for Life*, som organiseras av den slovakiska konsumentorganisationen, deltar fler och fler unga konsumenter varje år, med intressanta berättelser om sina första erfarenheter av att välja produkter och tjänster och fatta konsumtionsbeslut.

Jag vill uppmana regeringarna i EU:s medlemsstater att förstärka och stödja konsumentorganisationerna. Det är bara starka, representativa och effektiva icke-statliga organisationer som kan öka konsumenternas medvetenhet om sina rättigheter.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Fru talman! Också jag vill lägga ansluta mig till dem som har fördömt den blodiga, ondskefulla och fega attacken mot den brittiska arméns barracker i Nordirland och jag vill uttrycka min djupaste sympati till familjerna till alla dem som skadades eller dödades.

Den fråga som jag särskilt vill ta upp i kväll är att kommissionen på onsdag kväll kommer att utfärda ett meddelande om sin grönbok om EU:s arbetskraft för hälsa. Enligt denna grönbok är nyckeln till att bibehålla en tillräcklig arbetsstyrka att utbilda, rekrytera och behålla unga yrkesverksamma.

Trots detta har vi i Irland precis den motsatta situationen, med en minskning med 16,5 procent inom den grundläggande sjuksköterskeutbildningen. I min egen region, vid St Angela's College, har vi en minskning med 25 procent för allmän sjukvård och 40 procent för vård av intellektuellt funktionshindrade.

Kommissionen måste utöva påtryckningar på medlemsstaterna för att se till att alla länder tar ansvar för att utbilda sin egen arbetskraft inom hälso- och sjukvård och att vi också har ett etiskt krav att inte försöka rekrytera hälso- och sjukvårdspersonal från utvecklingsländer och skada deras redan sårbara vårdssystem.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Jag har åtskilliga gånger talat för de traditionella nationella minoriteterna. En del av mina kolleger har anklagat mig för att vara nationalist. Det är konstigt att majoriteten ofta försöker dölja sin fruktan och aversion mot minoriteter bakom anklagelser om nationalism eller hatiska uttalanden mot minoriteter. Jag hoppas att mina kolleger inte har någonting emot om jag nu talar för en religiös minoritet. Den rumänska grekisk-katolska kyrkan förbjöds under kommunisttiden. Efter 1990 omorganiserades den och i likhet med andra historiska samfund försöker den än i dag återfå sin konfiskerade fasta egendom. I Rumänien håller man på att utarbeta en lag som, om den antas, i realiteten skulle beröva denna kyrka dess fasta egendom, som man för närvarande gör anspråk på att återfå. Jag vill använda den här mikrofonen för att framhålla hur snedvriden denna situation är, hur man trampar på rättigheter och att detta är ett förklätt försök till förstatligande. Det är oacceptabelt att staten på ett skadligt sätt lägger sig i ett samfunds verksamhet.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). – (BG) Tack, fru talman. Jag ska ta upp en fråga som är ett stort problem. De senaste två veckorna har vi fått rapporter från Republiken Makedonien, där vissa kyrkliga myndigheter har uttryckt en önskan att gräva upp kropparna efter de bulgariska soldater som har dödats på landets territorium i alla krig under 1900-talet. Den bulgariska allmänheten anser att dessa krav är fullkomligt oacceptabla, och det är jag säker på att den europeiska allmänheten också gör. Ingen har rätt att trampa på minnet av dem som har dödats i krig. Det vi måste göra är att hedra och respektera dem, tillämpa den grundläggande europeiska principen att hedra de döda och hålla fast vid de bästa traditioner av tolerans vi har.

Jag uppmanar Europaparlamentet att framhålla för Republiken Makedoniens myndigheter att regeringen inte får låta dessa krav passera obemärkta. Låt oss få höra tydliga, kategoriska försäkringar om att ingen i Makedonien kommer att sätta dessa hot i verket. Detta skulle vara ett brott mot grundläggande kulturella och nationella seder i alla civiliserade länder.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru talman! Vi har just fått höra att två tyska advokater, Horst Mahler och Sylvia Stolz, otroligt nog har dömts till sex års fängelse.

Denna fruktansvärda dom motiveras med att dessa personer ger uttryck för åsikter som skiljer sig från den officiella versionen av förekomsten och utbredningen av koncentrationsläger under andra världskriget.

Oavsett vad man anser om deras åsikter är det oerhört allvarligt att medborgare, och därtill advokater, i Europeiska unionen i dag ska få sådana domar för att ha ifrågasatt ett historiskt faktum.

Det förefaller som om det i dagens så kallade demokratiska Tyskland fortfarande finns domare som är beredda att tysta ner yttrandefriheten med samma iver som domarna i det nationalsocialistiska och kommunistiska Tyskland.

Så är det tyvärr också i andra stater i unionen, däribland Frankrike. Det är oacceptabelt och mycket allvarligt.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Fru talman! I dag ska jag inte ta upp en politisk fråga. Nyligen blev jag kontaktad av en av mina väljare, en entusiastisk standardiseringsförespråkare, angående standardisering av kontakterna på mobiltelefonladdare.

Det här är en fråga som bara förefaller vara trivial. Jag är övertygad om att om man införde bestämmelser på det här området så skulle detta välkomnas av alla som har en mobiltelefon. Från teknisk synpunkt är det en mycket enkel sak. Sådana lösningar användes till exempel med framgång i fråga om standarder för cd-skivor – de kan användas i alla datorer. Det kanske är mödan värd att se över sådana småfrågor, för att hjälpa medborgarna. Det förväntar de sig av oss.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

17. Budget för 2010 - Avsnitt III Kommissionen: "Riktlinjer för budgeten 2010" – Riktlinjerna för budgetförfarandet för 2010 – andra avsnitt (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är gemensam debatt om följande betänkanden:

- betänkandet av László Surján, för budgetutskottet, om riktlinjerna för budgetförfarandet för 2010 – Avsnitt III – Kommissionen (2009/2005(BUD)) A6-0111/2009, och

- betänkandet av Vladimír Maňka, för budgetutskottet, om riktlinjerna för budgetförfarandet för 2010 – Avsnitt I, II, IV, V, VI, VII, VIII och IX (2009/2004(BUD)) A6-0057/2009.

László Surján, föredragande. – (HU) Europaparlamentet förväntar sig att förslaget till budget för 2010 ska hjälpa medlemsstaterna och medborgarna att komma igenom dagens kris. Det är nu vår främsta prioritering. Med andra ord bör budgeten mildra de europeiska medborgarnas oro och återställa deras tro på att de kommer att ha jobb och kunna försörja sig, och att de kommer att kunna leva i fred och trygghet. Vi talar om de medborgare vilkas pengar vi spenderar och som vi är ansvariga inför.

På grund av finanskrisen är nu européerna osäkra på om deras pengar är säkra i bankerna, och de vet inte om de fortfarande kommer att ha arbete i morgon. Men de har också andra slags bekymmer och problem, såsom hur länge de kommer att kunna värma upp sina hus, eller om det finns skadliga kemikalier eller andra farliga ämnen i deras mat, och så vidare, och så vidare. Därför vill vi ha en budget som återställer medborgarnas förtroende inte bara för finansinstituten utan för varandra, och också för solidaritet i Europa. Vi vet att man

inte kan lösa alla problem med 1 procent av BNI, men det har betydelse om små och medelstora företag får uppmuntran och stöd eller inte. Håller man på att ta fram en harmoniserad, gemensam energipolitik? Gör vi allt som står i vår makt för att bekämpa klimatförändringar och främja förnybara energikällor? Kommer skyddet av våra gemensamma gränser att bli effektivare? Kommer sammanhållningspolitiken att bli mer framgångsrik, upphämningsprocessen snabbare och vår mat säkrare?

Parlamentet ser att budgeten är liten i förhållande till dessa mål, men vet också att medlemsstaterna inte utnyttjar ens dagens budgetram fullt ut. Därför förväntar vi oss att Europeiska kommissionen vidtar kraftfulla åtgärder för att eliminera byråkratiska hinder, koncentrera utgifterna till de områden där pengarna har utnyttjats på ett effektivt sätt och dra in stödet till områden där det regelbundet finns överskott. Parlamentet är berett att samarbeta för att bevaka om de lanserade programmen verkligen blir framgångsrika och om de fyller de syften som de är avsedda för. Vi kan inte bara nöja oss med att fastställa att utgifter är lagliga. Vi vill ha garantier för att de fyller sin funktion. Vi vill ha värde, resultat för att återgälda de europeiska medborgarnas medverkan, och vi förväntar oss att medlemsstaterna genomför programmen snabbt och effektivt. Vi ber Europeiska kommissionen att ta våra krav på allvar. Europaparlamentet är den enda EU-institution där medborgarna kan utöva ett direkt inflytande. Det är vi som står dem närmast och i det betänkande vi har lagt fram är det deras synpunkter som vi har sammanfattat. Det återstår fortfarande mer än en månad innan den preliminära budgeten läggs fram. Således har kommissionen tid att överväga parlamentets synpunkter och ta hänsyn till dem i förslaget.

Vidare skulle det glädja mig mycket om rådet och parlamentet för en gångs skull inte ändrar kommissionens förslag i motsatta syften, utan att de tre institutionerna arbetar tillsammans för att komma igenom krisen.

Jag ska avsluta med att tacka alla som har bidragit till detta betänkande för deras insatser, däribland budgetutskottets sekretariat, kommissionsledamöterna, min politiska grupps experter och de som har lagt fram ändringsförslag. Jag ber er att diskutera förslagen och sedan stödja dem i omröstningen. Låt oss ge EU-medborgarna hopp och trygghet!

Vladimír Maňka, *föredragande*. – (SK) Tack, fru talman. Fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! När vi sammanställer Europaparlamentets budget måste vi inrikta oss på vår kärnverksamhet och använda resurserna optimalt för att förbättra parlamentets lagstiftningsarbete. Vi måste utesluta saker som inte har med vår kärnverksamhet att göra ur budgeten i så stor utsträckning som möjligt.

Om vi vill att ledamöterna ska arbeta effektivt måste de ha möjlighet att utföra sina uppgifter på sitt eget språk om de så vill. I många fall skulle vi kunna förhindra problem och undvika att slösa bort pengar om vi snabbt kunde byta språk med utgångspunkt från det faktiska, snarare än det planerade, deltagandet i debatter.

Många av er är säkert medvetna om att det i många utskott inte har funnits handlingar ens på de grundläggande språken i tid för omröstningarna. Om ett utskott måste hålla ett extra sammanträde på grund av detta eller om det blir andra onödiga förseningar förlorar vi tid och pengar.

Liksom i fråga om översättningarna behöver vi också flexibla tolktjänster. Under mina samtal med företrädare för Europaparlamentets olika generalsekretariat har jag samlat på mig en del användbara förslag och uppgifter. Företrädarna för direktoraten föreslår själva att en del av reserverna ska avskaffas. I en del fall behöver de dock vår hjälp.

Det finns många exempel. Mina damer och herrar! Ingen av er skulle väl tycka att parlamentet blev mindre säkert om inte båda ingångarna till parlamentsbyggnaden i Strasbourg hölls öppna när inte plenarsammanträden pågår. Vi behöver heller inte ha vakter fysiskt närvarande på en del platser, särskilt inte i Strasbourg och Luxemburg. Å andra sidan har dagens säkerhetssystem sina brister. Det kunde vi själva konstatera under räden mot ING-bankens filial i Europaparlamentets byggnad i Bryssel nyligen, och likaså när två av parlamentets ledamöter hotades till livet i Mumbai.

Jag menar att de förslag som direktoraten håller på att sammanställa kommer att leda till förbättringar, ett bättre resursutnyttjande och förvånansvärt stora ekonomiska besparingar. Vi kan också åstadkomma besparingar på miljontals euro genom att förbättra samarbetet mellan institutionerna. Alla institutioners lediga kapacitet måste göras tillgänglig för övriga institutioner.

Brist på planering tillsammans med otillräcklig eller obefintlig kommunikation om tillgången på översättningsresurser förhindrar ett effektivt utnyttjande av dessa resurser. Det organ som ska tillhandahålla översättningar lägger ofta automatiskt ut beställningar på externa översättare utan att ens kontrollera om det finns interna resurser att tillgå. Enbart på översättningar skulle vi kunna spara över 10 miljoner euro om året inom institutionerna. Och därför, mina damer och herrar, tror jag att ni kommer att stödja förslaget om

att vi ska använda oss av oberoende studier av resursutnyttjandet och organisationen av arbetet i så stor omfattning som möjligt.

Ledamöterna behöver ha heltäckande information om vilka resurser och material de har tillgång till för att kunna utföra sina uppgifter på ett ansvarsfullt och effektivt sätt. Därför har vi bett förvaltningen att skapa ett kunskapshanteringssystem, så att vi kan arbeta effektivt med alla dokument. De första konkreta förslagen på det här området kommer under de närmaste veckorna.

En annan prioriterad fråga är att ge medborgarna bättre information om det arbete som deras företrädare i Europaparlamentet utför och om hur parlamentets arbete kommer EU-medborgarna till godo. Här måste vi färdigställa och samordna Europaparlamentets tv-kanal, besökscentret och det nya audiovisuella centret och använda dem på ett ändamålsenligt sätt.

Till EU-institutionernas administrativa kostnader hör kostnader för att köpa och hyra byggnader. I flera tidigare fall har institutionerna köpt eller hyrt fastigheter till priser som har överstigit marknadspriserna. Enligt revisionsrättens rön har institutionerna inte ens haft någon sammantagen fastighetspolicy, utan har agerat olika i enskilda fall. Därför måste vi ta fram en gemensam fastighetspolicy för att förbättra samarbetet på det här området. Vi förväntar oss ett strategidokument om fastighetspolicy på medellång till lång sikt så snart som möjligt, så att vi kan fatta ett bra beslut vid första behandlingen. Tack.

Dalia Grybauskaitė, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Tack så mycket för att ni har gjort det möjligt för mig att i år utbyta åsikter med parlamentet i ett ovanligt tidigt skede. Jag är mycket tacksam för budgetutskottets initiativ att göra detta. Kommissionen har redan mycket noga undersökt parlamentets riktlinjer för 2010 års budget och instämmer i de flesta av punkterna. Kommissionen uppskattar också parlamentets undersökning av 2010 års årliga politiska strategi – som redan speglas i er resolution – och instämmer i många av de politiska prioriteringar som ni har identifierat.

Oväntade utmaningar, såsom den finansiella, ekonomiska och sociala återhämtningen, kommer att behöva hanteras. Samtidigt har också varaktiga lösningar på andra frågor central betydelse, såsom att hantera klimatförändringarna och uppnå ett hållbart Europa. På denna grundval kommer kommissionen, den 29 april, att anta sitt preliminära utkast till budget för 2010.

Kommissionen har redan angett att det kommer att krävas ekonomiska ansträngningar under 2010, särskilt i fråga om den ekonomiska återhämtningsplanen. Kommissionen har också noterat parlamentets stöd för effektivare administrativa utgiftsnivåer, och den kommer att fortsätta verka i denna riktning. När det gäller pilotprojekt och förberedande åtgärder är jag säker på att vi kommer att kunna gå vidare utifrån förra årets utmärkta samarbete mellan institutionerna.

Det preliminära utkastet till budget kommer att baseras på rimliga bedömningar av behovet av att uppnå våra gemensamma prioriteringar och ta tag i de utmaningar som ligger framför oss. Jag är säker på att ett tillfredsställande avtal om 2010 års budget än en gång kommer att uppnås genom gott samarbete och samverkan mellan alla institutioner, och särskilt med parlamentet.

Margaritis Schinas, för PPE-DE-gruppen. – (EL) Fru talman! Europaparlamentets budget för det kommande året kommer att innehålla tre nya beståndsdelar. Under det här året kommer parlamentet att få en ny generalsekreterare, parlamentet kommer troligen att arbeta under Lissabonfördraget och parlamentet kommer att få två nya stadgor, en för ledamöterna och en för deras assistenter.

Min politiska grupp har försökt återspegla denna nya utveckling i Mañkabetänkandet genom åtskilliga ändringsförslag, och det gläder oss att kommissionen har låtit den återspeglas i fyra grundläggande prioriterade områden.

Dessa fyra grundläggande prioriterade områden som min grupp har är följande:

För det första betoningen av lagstiftningen. Parlamentet är som mest effektivt när det stiftar lagar, och förvaltningen måste visa att den kan styra parlamentets resurser till områden där vi kan göra skillnad.

Det andra prioriterade området – och här är vi ense med den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet – är ett absolut skydd för flerspråkigheten och ledamöternas tillgång till översättning och tolkning till och från sina modersmål.

Det tredje prioriterade området är att vi måste kunna utvärdera framstegen i genomförandet av de stora planer som vi redan har antagit, såsom Europaparlamentets tv-kanal och besökscentret – vi hade velat ha

dem färdiga innan Europaparlamentsvalet, men det är de tyvärr inte – och den europeiska historiens hus. Vi vill att dessa flerårsplaner ska löpa friktionsfritt och utvärderas ordentligt.

Slutligen anser jag att vi i Europaparlamentet bör intensifiera alla bemödanden som i kristider visar de europeiska skattebetalarna att parlamentet spenderar de pengar det behöver på ett rationellt sätt för att kunna göra ett bättre jobb.

Costas Botopoulos, för PSE-gruppen. – (EL) Fru talman, fru kommissionsledamot! Debatten om Surjánbetänkandet, för vilket jag har äran att fungera som skuggföredragande, är en politisk debatt med en hel del viktiga punkter, särskilt i år. Till att börja med är den viktig på grund av att den kommer att vara den enda tydliga politiska debatten om politiska prioriteringar, eftersom vi som ni vet under ett valår inte kommer att ha tillfälle att avhålla några fler. Efteråt går vi rätt in i det nya skedet av förfarandet, med avgörande tekniska indelningar och debatter.

Det är dock också en debatt som hålls under ett år då – som alla har sagt och som vi alla vet, som politiker och medborgare – Europa har gått in i en mycket djup kris, och tyvärr tyder allt på att 2010, som vårt betänkande och vår debatt handlar om, också kommer att bli ett krisår.

Min första kommentar är därför att det för närvarande kan räcka att det betänkande som vi diskuterar och som vi ska rösta om går igenom med enkel majoritet. Däremot måste det vara ett betänkande som ger uttryck för hela Europaparlamentets åsikt och inte bara för en politisk grupp. Det måste vara ett betänkande som uttrycker medborgarnas och politikernas oro, men – och här finns det politisk oenighet mellan oss och föredraganden och hans grupp – inte enbart med betoning på farhågor och orosmoment, utan också med framtidsutsikter.

Vi måste använda budgeten för att få medborgarna att förstå att den är ett politiskt verktyg som vi inte bara använder för att reagera på oro utan också för att ställa upp politiska framtidsutsikter. Detta tycker jag är oerhört viktigt, och både under diskussionerna i utskottet och debatten i plenum strävar vår grupp efter att uppnå en balans mellan den här texten och denna politiska dynamit som kommer att detonera, så att vi inte förmedlar en bild av jordens undergång – bara rädsla och oro – utan också visar på möjligheter för Europeiska unionen.

Jag ska säga det igen: i dag kan det räcka med enkel majoritet, och det kan hända att en grupp kan driva igenom sin linje, men mot bakgrund av den debatt som kommer att avslutas med förstärkt majoritet är det viktigt att parlamentets åsikt, i slutändan med andra ord medborgarnas åsikt, kommer till uttryck.

I kristider anser vi socialdemokrater att EU ska svara med en budget som har mycket speciella egenskaper. Svaret från vår budget och från politikens Europa måste för det första vara samordnat. Vi får inte ge intrycket att vi låter medlemsstaterna klara den här svåra situationen ensamma. För det andra måste vi prioritera medborgarnas sociala skyddsnät. Denna sociala indikator, som är ett särdrag för Europeiska unionen, måste vi värna om i alla lägen. Därför försöker vi säga en del saker i betänkandet på ett annat sätt. Slutligen måste svaret på krisen vara någonting som medborgarna förstår, så att det återspeglar prioriteringarna av miljö och energi och bejakar en energioberoende europeisk union, men håller alla dörrar öppna, håller alla möjligheter öppna, så att vi kan åstadkomma exakt det vi vill.

På många punkter instämmer vi i den allmänna andan i betänkandet, med känslan av brådska och känslan av politisk nödvändighet. Vi vill dock understryka att det svar som vi vill ge genom budgeten måste vara ett svar med dessa egenskaper.

Så vi ses i september, och jag hoppas att kommissionen verkligen kommer att ta hänsyn till parlamentets åsikter.

Anne E. Jensen, för ALDE-gruppen. – (DA) Fru talman! László Surján har valt "säkerhet" som honnörsord i 2010 års budget, säkerhet i vid mening: att mildra den finansiella och ekonomiska krisen, dess betydelse för jobben och den ekonomiska tryggheten, säker energiförsörjning, säkra transporter, säkerhet och trygghet för medborgarna när det gäller de problem som invandringen orsakar och de problem som uppstår på grund av demografiska förändringar – när färre unga människor ska ta hand om allt fler äldre – behovet av ett bättre miljöskydd, behovet att bekämpa terrorism och främja säkerhet och trygghet genom EU:s roll i världen. Betoningen av säkerhet visar att det finns många områden där EU:s budget är viktig och att det är viktigt att budgeten återspeglar våra behov.

På många sätt kommer 2010 att bli ett spännande år för EU:s budget. När det gäller strukturfonderna är 2010 det första året då "n+3-regeln" kan bli aktuell. De bemyndiganden som inte har tagits i anspråk senast

efter tre år kommer att falla bort. Nu får vi se om medlemsstaterna har kunnat använda anslagen i tid. Jag hoppas verkligen att tidsfristklausulen, n+3-regeln, inte kommer att användas, men om den gör det finns det verkligen skäl att än en gång se över reglerna för strukturfonderna och se om de är tillräckligt flexibla och obyråkratiska.

Utrikespolitiken kommer att bli en knepig fråga 2010, som under tidigare år. Jag uppmanar kommissionen att ta fram de erforderliga bemyndigandena, även om taket för det här utgiftsområdet är mycket lågt. I budgetutskottet har vi haft ett antal diskussioner om vår inställning till EU:s subventionering av Nabucco-gasledningen. Jag vill understryka att det här är en sak som vi i gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa anser vara mycket viktig. Energisäkerheten måste tryggas genom många olika initiativ, men vi vill särskilt se stöd för Nabucco, ett projekt som när allt kommer omkring är fristående från Gazprom.

Budgetförordningen kommer att bli mycket besvärligt i år. Det är ju valår, och parlamentets enda tillfälle att uttala sig om budgeten är i samband med betänkandena från Vladimír Maňka och László Surján. Det kommer att bli det nyvalda parlamentets uppgift att genomföra förhandlingarna om budgeten. Det är inte lätt att bibehålla det förfarande som vi tillämpade förra året med Jutta Haug som föredragande och med omfattande delaktighet från fackutskottets sida. Vi måste naturligtvis göra vårt bästa för att se till att förfarandet blir så öppet och strukturerat som möjligt, och det gläder mig att höra att detta också är någonting som ni kommer att se till, fru kommissionsledamot. Jag tycker att både Vladimír Maňka och László Surján har lagt en god grund för detta.

Wiesław Stefan Kuc, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman! Det krävs en hel del mod för att upprätta budgeten för 2010. Vi känner fortfarande inte till hela omfattningen av den ekonomiska kris som växte fram förra året. Tyvärr fortsätter krisen att växa – arbetsplatser stänger, arbetslösheten stiger och hela familjer, liksom delar av samhällen, städer och byar, blir fattigare, trots att enskilda länder gör betydande ansträngningar för att bemästra den.

Det dyker upp allt fler svårigheter med genomförandet av uppgifterna i den fleråriga budgetramen för 2007–2013. Förra året, när budgeten för 2009 sammanställdes, uppnådde vi den beräknade finansieringsnivån med stora svårigheter. Kommer vi att kunna hålla denna nivå 2010? Jag hoppas det. Detta kommer att bli vår stora utmaning nästa år.

Vi måste komma ihåg att solidaritet är viktigast i svåra tider. Vi får inte släppa de nobla målen i Lissabonstrategin. Vi måste ha den ekonomiska mångfalden i EU:s medlemsstater i åtanke – alla kommer inte att klara krisen, men gemensamma åtgärder kan vara ett stort stöd. Vi har fortfarande möjlighet att förändra vår politik i samband med halvtidsöversynen och inrikta oss på att bekämpa de negativa effekterna av krisen, vilket bör vara vår främsta prioritering.

Slutligen vill jag rikta ett hjärtligt tack till mina kolleger i budgetutskottet, László Surján och Vladimír Maňka, för deras insatser i så svåra tider.

Pedro Guerreiro, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) När krisen i Europeiska unionen förvärras och det saknas objektiva och ändamålsenliga åtgärder på gemenskapsnivå för att hantera den vill nu Europaparlamentet, som i december antog en budget för 2009 som omfattar cirka 8 miljarder euro mindre än vad som förutsågs i den fleråriga budgetramen för 2007–2013, att den slutliga budgeten för 2010 ska närma sig dessa övre gränser. Vi anser emellertid att det allra minsta som Europaparlamentet hade kunnat kräva faktiskt är för lite.

Budgetgränserna i den aktuella fleråriga budgetramen, som begränsar gemenskapens budget till 1 procent av EU:s bruttonationalinkomst, är klart otillräckliga för att skapa den utbasunerade politiken med ekonomisk och social sammanhållning. Dessutom utnyttjas inte dessa otillräckliga anslag till fullo för detta syfte. Gränserna följs inte ens, och tillämpas verkligen inte fullt ut. Den konstanta underbudgeteringen och underutnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna, som skulle ha utnyttjats för två år sedan, gör att en rad åtgärder måste antas för att se till att dessa fonder utnyttjas, särskilt eftersom Europeiska unionen och dess nyliberala politik är en av orsakerna till dagens ekonomiska kris.

När arbetslösheten, den sociala ojämlikheten och fattigdomen ökar anser vi att vi snarast bland annat måste öka de finansiella resurserna i struktur- och sammanhållningsfonderna, se till att dessa utnyttjas snabbare och till fullo, öka gemenskapens medfinansiering och låta bli att tillämpa n+2- och n+3-reglerna på dessa fonder. De här fonderna måste också användas för att värna om sysselsättning med rättigheter och öka arbetarnas köpkraft, effektivt stödja småskaliga företag och familjeföretag inom jordbruk och fiske, försvara

och utveckla alla medlemsstaters produktiva näringar, särskilt i sammanhållningsländerna, och ge ett ändamålsenligt stöd till mikroföretag, små och medelstora företag och den kooperativa sektorn.

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! EU möter den globala finanskrisen med en budget som utformades för ett halvt sekel sedan. Enligt föredraganden ska EU hantera den moderna globaliserade världen med en budget där i stort sett alla pengar är in-tecknade för en vansinnig jordbrukspolitik och en ineffektiv regionalpolitik. Det är som att anfälla en modern mekaniserad och robotstyckad brigad med kavalleri.

Därtill är storleksordningen groteskt annorlunda. Kostnaderna för att röja i finanskrisen är omöjlig att bedöma nu, men en presenterad beräkning ger resultat av typen 50 000 miljarder dollar. EU:s totala budget uppgår bara till några tiotal promille av detta belopp och är alltså redan in-tecknad för jordbruk och regional politik. EU har krävt att varje medlemsland ska genomföra ett stimulanspaket som motsvarar drygt en procent av dess BNP. Redan detta är alltså mer än hela EU:s budget, som ju uppgår till just ca en procent.

Det är också patetiskt att se hur det ordas i dessa båda betänkanden om finansieringar av klimatpolitik och energipolitik. Även på dessa områden är EU:s budget helt försumbar. EU:s uppgift är att få till stånd samarbete och åtaganden, och dessa kostnader måste tas i medlemsländerna efter att ha förankrats där i demokratisk ordning.

Detsamma gäller energipolitiken. Gasledningar är billigare att dra på land än på havsbotten. När nu Ryssland och Tyskland ändå bygger en gasledning på havsbotten direkt mellan sina länder så är det för att utelämma dem, det är ett nytt Rapallo, och EU tiger. *Upp flyga orden, blott tanken stilla står*, säger kungen i Hamlet.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Den grundläggande logiken i Europaparlamentets budgetstruktur, som budgetutskottets föredragande Vladimír Maňka har presenterat, är sund. Den tar hänsyn till de punkter som har visat sig vara svagare och inte helt genomtänkta eller som inte har genomförts i tillräcklig utsträckning tidigare år.

Först och främst handlar det om att äntligen reda ut vilka översättnings- och tolkningsresurser som finns i Europaparlamentet. Trots förväntningarna har vi verkligen inte lyckats se till att ett av Europeiska unionens grundläggande axiom, lika tillgång och ingen språklig diskriminering, har förverkligats till fullo.

Och jag tänker inte bara på lika tillgång och avsaknad av språklig diskriminering när det gäller ledamöternas verksamhet, utan särskilt på EU-medborgarnas möjlighet att oavsett modersmål få tillgång till information om verksamheten och resultaten av debatterna i en institution som medborgarna skickar sina företrädare till genom direkta val.

Även om vi har upplevt en massiv utvidgning av Europeiska unionen framstår en fördröjning med fem år faktiskt som en absurd maskning. Detta underminerar tilliten till de europeiska institutionerna, särskilt i de mindre länderna, och skapar en grogrund för nationalistiska politiska grupper.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Fru talman, fru kommissionsledamot! Det här är den sista budgeten under den här valperioden och förhoppningsvis blir den också den sista budgeten innan Lissabonfördraget och de nya budgetbestämmelserna förverkligas.

I dag debatterar vi budgetriktlinjerna, för det är det de är, och det står alldeles klart att vi måste anta dessa budgetriktlinjer här i tillräckligt god tid för att kunna påverka kommissionsledamotens upprättande av det preliminära budgetförslaget, som hon just sa. De är riktlinjer i så måtto att de innehåller parlamentets politiska prioriteringar, som ska omvandlas till budgetmedel och allokeringar.

Europeiska unionens budget är en kamp om knappa resurser, särskilt i dessa tider av finansiell och ekonomisk kris. Det beslut vi fattar nu, om Europaparlamentets politiska prioriteringar, är därför oerhört viktigt, i synnerhet eftersom den här budgeten kommer att bli en bro mellan två valperioder för Europaparlamentet, liksom mellan två mandatperioder för Europeiska kommissionen.

De som nu sätter igång det här förfarandet är inte samma människor som ska avsluta det i december, och det kan till och med hända att vi får tre kommissionsledamöter med ansvar för budgetfrågor under perioden från i dag till december – och jag vill ta tillfället i akt att gratulera kommissionsledamoten till hennes utnämning. Därför är det oerhört viktigt att vi når konsensus om våra prioriteringar i parlamentet.

Självfallet kommer vi, liksom förra året, att budgetera för största möjliga säkerhet för medborgarna. Denna säkerhet återkommer under ett stort antal olika rubriker, såsom social sammanhållning, arbetssökande och sammanhållning, och vi måste också tyvärr öka säkerheten och kampen mot terrorism, som nämndes i

början av sammanträdet. Vi får inte glömma att kampen mot terrorism fortfarande beklagligtvis är en prioriterad fråga för Europeiska unionen.

En annan prioriterad fråga kommer naturligtvis att vara att bekämpa den ekonomiska krisen. Den ekonomiska återhämtningsplanen har visat på begränsningarna och bristerna i årsbudgeten, den fleråriga budgetramen och till och med samarbetet mellan institutionerna. Det saknas en reell dialog för att till exempel granska Europeiska investeringsbankens funktion och användningen av överskott i olika utgiftskategorier för att finansiera Europeiska kommissionens planer. Det saknas konsensus, och likaså dialog.

Dessa riktlinjer kommer att kräva politiska beslut som kommer att återspeglas i förlikningen i juli och som sedan ska ingå i den första behandlingen.

Jag hoppas att föredraganden, László Surján, får tillräckligt stöd för att kunna driva igenom riktlinjerna, för det har han förmåga att göra, och jag hoppas att han får till stånd ett mycket positivt resultat i december.

Ralf Walter (PSE). – (DE) Tack så mycket, fru talman, tack så mycket fru kommissionsledamot! Som László Surján sa är den tillgängliga budgeten stram – 1 procent av bruttonationalprodukten. Således måste vi vara ännu mer försiktiga med anslagen, särskilt med tanke på den kris som tynger människorna. Vi bör också försöka komma fram till beslut tillsammans.

Det finns en del av betänkandet som det inte går att fatta några gemensamma beslut om. Det handlar om energiförsörjning och energisäkerhet. Jag undrar om vi, vid en tidpunkt då vi måste redovisa varenda euro, verkligen bör investera pengar i sektorer där det finns marknadsaktörer som gör miljardvinster. Man föreslår att vi ska stödja gasledningar som den italienska koncernen Enis South Stream-projekt, som genererade en vinst på 10 miljarder euro. Nord Stream är ett projekt som drivs av E.ON, en tysk koncern med en vinst på 5 miljarder euro, och bakom Nabucco står ett tyskt, ett österrikiskt och ett turkiskt företag med totala vinster på över 6 miljarder euro. Bör vi verkligen spendera skattebetalarnas pengar inom vinstbringande sektorer? Skulle konglomeraten kanske kunna göra erforderliga investeringar själva? Skulle vi kanske bara vara delaktiga på områden där det verkligen är önskvärt med stöd från skattebetalarna? Vi bör inte ge bort mer pengar till företag som redan tjänar tillräckligt. Därför frågar jag: är det verkligen det vi vill?

Min andra fråga är följande: om vi ska stödja företag, varför då Nabucco? Varför vill vi skapa obalans i det avseendet? Varför ska vi till exempel gynna ett ungerskt företag på bekostnad av ett italienskt? Hur rättfärdigar ni det? Konkurrensneutralitet är ett måste, men det ni hoppas få igenom inkräktar på den.

Min tredje poäng är att pengarna ska spenderas i Europa. Vad är det för mening med att vi investerar i Azerbajdzjan? I ett krisläge vill de europeiska medborgarna att vi ska tillhandahålla lösningar. De vill att vi ska hjälpa till.

Vi kan inte stödja Surjánbetänkandet som det nu ser ut, eftersom detta skulle innebära att främja åtgärder som snedvrider konkurrensen och att ge bort mer pengar till mycket lönsamma institutioner och branscher. Det har Europeiska unionen, med sina knappa resurser, absolut inte råd med.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Fru talman! Det kommer att bli en utmaning att sammanställa nästa års budget. Valet till Europaparlamentet i vår kommer att göra att det uppstår ett långt avbrott i budgetarbetet, och ett eventuellt ikraftträdande för Lissabonfördraget betyder att budgeten har upprättats enligt regler som skiljer sig från de regler enligt vilka budgeten ska tillämpas. Därför önskar jag Vladimir Maňka och László Surján, huvudföredragandena för budgeten, all lycka med denna monumentala uppgift.

EU:s strukturpolitik har fastnat i en massiv ond cirkel av byråkrati. Orsaken är dess hopplöst komplicerade system för administration och övervakning, som bara kan hantera 20 procent av socialfondsprogrammen och ynka 7 procent av den regionala utvecklingsfondens program. Det finns bara finansiering för 2 procent av de större projekten. Dessutom har över två år av den nya programperioden gått. Förra året drogs åtaganden om över 2,8 miljarder euro in eller sköts upp, och betalningsbemyndiganden om över 4 miljarder drogs in.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Fru talman! De budgetar som antas varje år omsluter betydligt mindre än beloppen i de fleråriga budgetramarna. Dessutom genomförs budgetarna på en ännu lägre nivå, vilket leder till stora mängder utestående budgetåtaganden. Detta fenomen uppkommer ur ett system med komplicerade regler och krav som Europeiska kommissionen har drivit igenom. De detaljerade bestämmelser om mottagarna som medlemsstaterna har infört är ytterligare en orsak.

För att förbättra genomförandet av budgeten är det viktigt att både kommissionen och de enskilda medlemsstaterna minskar de byråkratiska pålagorna betydligt. För det andra är det, med tanke på den

fördjupade ekonomiska krisen i EU, viktigt att utnyttja både EU:s budgetmedel och finansiering ännu mer, i form av lån och krediter från EU:s institutioner till stöd för utvecklingen i medlemsstaterna, särskilt för små och medelstora företag. För det tredje, och slutligen, är det också viktigt att i ännu större utsträckning utnyttja EU:s budgetmedel och finansiering från bankerna för att skapa verklig mångfald i vår energiförsörjning. Jag tänker då särskilt på Nabuccoprojektet. Om vi inte diversifierar våra leveranser av råmaterial för energiproduktion, särskilt naturgas, kommer det att uppstå fler kriser som den i januari.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Vi gör rätt i att tala om finanskrisen, men det är inte rätt att säga att Europeiska unionen inte har några pengar i sin budget för att finansiera erforderliga åtgärder för att bekämpa den.

Vi har 144 miljarder euro i vår årsbudget, ur vilken 5 miljarder euro på något sätt har utvunnits. Då är mitt förslag följande: låt oss omvandla dessa 5 miljarder euro till 50 miljarder euro utan att öka budgeten. Hur är det möjligt? Om vi ser till den administrativa delen får vi 15 miljarder euro om vi räknar med alla EU:s administrativa kostnader som döljs i de operativa programmen.

Jag anser att vi kan klara oss med 5 miljarder euro, så då kan vi lägga 10 miljarder euro på att bekämpa finanskrisen. Sedan gör vi det vi alltid kräver av alla andra, nämligen underkastar våra program och vår verksamhet en oberoende granskning. Jag är övertygad om att vi lätt skulle kunna hitta potentiella besparingar på ytterligare 30 miljarder euro om året utan att förlora våra mål ur sikte, om Europeiska unionens nuvarande politiska åtgärder äntligen skulle utsättas för en granskning.

Sedan finns det också några småsaker här i parlamentet. Vi har en budget på 1,5 miljarder euro. Genom att inleda sammanträdena i tid skulle vårt arbete bli effektivare – vilket skulle vara värt 700 miljoner euro – och de återstående 300 skulle vi kunna hämta hos rådet, som arbetar på ett minst lika slösaktigt sätt som parlamentet.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Med dessa riktlinjer för 2010 års budget kommer parlamentet inte bara att fastställa riktlinjer för budgetpolitiken vid sitt plenarsammanträde, utan också svara på kommissionens årliga politiska strategi, i avsaknad av ett resolutionsförslag från de politiska grupperna om denna.

Skälet till att budgetarbetet är en så komplicerad företeelse är förstås att det primärt har två faser. Parlamentet och dess budgetutskott kommer fortfarande att ha ansvaret för förlikningen i juli, och vi kan i dag inte förutse vilka nya utmaningar och kompletterande åtgärder som kommer att bli följden av till exempel ett eventuellt ikraftträdande av Lissabonfördraget eller av nya krav orsakade av den internationella och europeiska konjunkturen. Samtidigt kommer 2010 års budget sedermera att bli en bro till budgetöversynen och halvtidsöversynen av flerårsprogrammen, vilka båda ska genomföras 2010. Det gläder mig mycket att föredraganden László Surján betonar att EU kan stå för möjligheter och skydd när han diskuterar frågor som har med den europeiska budgetpolitiken att göra, det vill säga att EU kan garantera både inre och yttre säkerhet, erbjuda de europeiska medborgarna skydd och hjälpa till att lösa dagens problem genom att ge ny skjuts åt tillväxt, nyskapande och sysselsättning. Vi talar inte bara om nya pengar här. Vi talar också särskilt om att förenkla och påskynda befintliga åtgärder så att vi inte ständigt tvingas återföra beslutade utbetalningar till våra solidaritetsprogram, som redan ingår i budgeten, år efter år via tilläggsbudgetar.

Jag välkomnar också de prioriteringar som Vladimir Maňka presenterar för parlamentet i sitt betänkande. Förutom behovet av att förbättra de språkliga arrangemangen finns det, när det gäller att förbättra parlamentets interna strukturer, ett behov av att fortsätta med den genomgång som vi redan har påbörjat i stället för att bara kräva nya ståndpunkter. Om vi ska anta fler lagar måste vi koncentrera oss på andra saker. Vi kan inte hela tiden kräva nya ståndpunkter och poster när vi känner för det. Här har vi mycket mer arbete att göra.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Fru talman, fru kommissionsledamot! Jag välkomnar att man i betänkandet tar klar ställning för gemenskapsstöd till Nabuccoprojektet. Den rysk-ukrainska gaskrisen har påvisat Europas beroendeställning i fråga om gasförsörjningen. Nabuccoprojektet är den enda realistiska, genomförbara plan som kan minska Europas ensidiga beroende av ryska gasleveranser. Ni kanske är trötta på att varje år under budgetdebatten höra mig påpeka att kapitlet om utrikespolitik har otillräcklig finansiering. Europeiska unionen kan bara klara nya utmaningar i rättan tid om dess budget tillåter verklig flexibilitet och omallokeringar inom och mellan kapitel. Annars kan vi fortsätta att stödja våra viktigaste mål med budgetknep och grumliga budgetmanipulationer. Jag uppmanar kommissionen att lägga fram en lösning på de allvarliga finansieringsproblemen för kapitlet om utrikespolitik i samband med en verklig halvtidsutvärdering, och att se till att budgetflexibiliteten ökar.

James Elles (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Då vi nu kommer till det första skedet av 2010 års budget, skulle jag vilja gratulera båda föredragandena. Det är tydligt – och andra talare har nämnt det – att diskussionerna kommer att bli annorlunda i höst eftersom det annalkande valet till Europaparlamentet kommer att hållas under de senaste 60 årens värsta ekonomiska läge.

Jag misstänker därför, herr Surján, att när det handlar om arbetet med budgeten i höst så kommer de traditionella utmaningar som ni har beskrivit i detta dokument att ändras mycket genom de debatter som vi kommer att ha, med inriktning på den då rådande situationen, för att skapa nya jobb för framtiden snarare än att se bakåt. Tonvikten kommer att ligga på det som nämns i ert dokument, såsom grön teknik, teknik utan koldioxidutsläpp, och framför allt på att se hur informations- och kommunikationstekniken kan främja innovation och åstadkomma den nya tillväxt som EU:s ekonomi kommer att behöva.

Herr Mañka! Med tanke på den granskningsprocess som just har nämnts, glöm inte – i samband med Europaparlamentets budget – teknikens roll och hur allt kan göras på ett mycket enklare sätt. Vi behöver inte traditionella metoder. Vi behöver tänka ut nya sätt att kommunicera med våra medborgare. I slutet av nästa valperiod misstänker jag att i stort sett alla parlamentsledamöter kommer att ha en blogg. Det finns över 100 miljoner bloggar i det globala systemet i dag. Det fanns inga bloggar när denna mandatperiod inleddes 2004. Vi måste ha sikten inställt på framtiden snarare än att fortsätta på det sätt vi är vana vid i så många sammanhang.

Slutligen stöder jag bestämt László Surjáns förslag, eftersom det i fråga om båda budgetarna hänvisar till vad jag kallar "värde för pengarna" och vad andra kallar "kvalitativ förbättring" av hur vi spenderar medlen. Den ekonomiska lågkonjunkturen kommer att vara mycket svår för oss och vi måste kunna motivera de pengar vi spenderar. Jag skulle vilja tacka kommissionsledamoten för allt som hon har gjort under sin mandatperiod, när det gäller kontroll av hur medel spenderas. Om det nya, kommande parlamentet kunde få en analys av vilka poster som är starka och vilka som är svaga så skulle det vara mycket välkommet.

ORDFÖRANDESKAP: SIWIEC

Vice talman

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Först och främst vill jag tacka min kollega László Surján för hans bemödanden. Just eftersom vi diskuterar riktlinjerna för budgetförandet 2010, vilket praktiskt taget är en politisk debatt, vill jag framhålla några saker.

Enligt min och Rumäniens åsikt finns det ett avgörande element som är nödvändigt för att Europeiska unionen ska kunna fungera effektivt, och detta måste absolut läggas in i 2010 års budget: Nabuccoprojektet. Vi känner alla till att Europeiska unionen hade en ganska obehaglig upplevelse i vintras, när vi i stor utsträckning stod utan gastillförsel. Dessutom handlar detta inte bara om gas, utan om alla energikällor som Europeiska unionen använder.

EU är beroende av sina leverantörer, inte bara när det gäller priserna, utan också när det gäller tillgången. Därför är det absolut nödvändigt att vi diversifierar vår energitillförsel och våra energiresurser och sätten att transportera dessa resurser, så att vi kan garantera medborgarna en konstant försörjning och skydda dem mot störningar, särskilt under iskalla vintrar.

Å andra sidan anser jag att vi måste investera i och uppmuntra forskning om och utveckling av ny teknik som leder till att industrin använder så lite energi som möjligt. Vi måste intensifiera våra energisparkampanjer, tillsammans med de europeiska medborgarna. Både att diversifiera och spara på resurser är lösningar som syftar till att förebygga och svara på den energikris som hotar Europeiska unionen.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Herr talman! Vi har ett svårt år framför oss: ovanpå allt annat har vi valet och den ekonomiska krisen. Det betyder att vi har ett mycket stort ansvar, men lyckligtvis hanterar Vladimír Mañka och László Surján detta. Jag vet att båda tar sitt ansvar på allvar och är fullt kapabla att fullgöra sina skyldigheter. Detta innebär naturligtvis att vi i synnerhet måste omvärdera parlamentets egna projekt och att vi bör föregå med gott exempel för allmänheten och därigenom vinna dess förtroende. Vi måste verkligen ta fram förstoringsglaset och ta oss en ordentlig titt på vilka projekt vi kan genomföra den här perioden. De bör inte vara så storslagna.

Jag vill ta upp en detalj i mitt inlägg, nämligen att det infördes en ny rubrik, "Östersjöstrategin", i årets budget. Jag hoppas att kommissionen och parlamentet i år tillsammans kommer att hitta rätt projekt och rätt pengar för rätt sorts åtgärder. De som bor i Östersjöregionen förväntar sig lite kött på benen genom den här Östersjöstrategin, och om vi tänker igenom det hela kan vi mycket väl lyckas.

László Surján, föredragande. – (HU) Jag välkomnar era kommentarer och känner att större delen av den kritik som har framförts, och majoriteten av de framlagda ändringsförslagen, kommer från samma källa. Jag tycker att det främst är fråga om terminologi här, inte verkliga invändningar. Det finns en stor tvistefråga, stödet för Nabuccofrågan. Jag vill göra det klart att det inte är företag vi vill stödja och att det inte är fråga om projekt värda miljarder euro. Däremot förväntar vi oss att Europeiska kommissionen vidtar åtgärder för att trygga EU:s energiberoende, och en symbol för detta – bland andra – är Nabuccoprojektet.

Låt mig ta upp en punkt till. Den här budgeten siktar framåt, bortom sig själv. I dag håller inte EU-medborgarna längre Europeiska unionen lika högt som grundarna gjorde, de som ansåg att unionen skulle skapa fred, att det inte längre skulle gå att starta krig. I dag handlar det om någonting annat. Vi behöver inte vara rädda för krig, men ändå utsätts vi för angrepp som den här krisen. Om vi kan lösa detta och om vi kan bevisa för oss själva och för de europeiska medborgarna att Europeiska unionen kan hantera dessa problem tillsammans, gemensamt, då kommer EU att skicka ut ett tydligt budskap till medborgarna om att det lönar sig att göra uppoffringar, att det är mödan värt att samarbeta. Vi behöver unionen. Jag tror att EU-skepsisen kommer att minska om vi antar en framgångsrik budget för 2010, och jag ber om ert stöd nu och senare i höst. Tack för att ni var vänliga och lyssnade.

Vladimír Maňka, föredragande. – (SK) Jag vill tacka alla som deltog för en inspirerande diskussion och tacka skuggföredragandena för deras konstruktiva samarbete. Tack vare deras ändringsförslag håller hela förslaget högre kvalitet.

Jag vill också tacka generalsekreterare Rømer för hans samarbete och jag ser verkligen fram emot att arbeta tillsammans med den tillträdande generalsekreteraren.

Jag vill tacka alla företrädare för Europaparlamentets generalsekretariat som jag har träffat och diskuterat med. Jag vill säga till företrädarna för de övriga generalsekretariaten att jag gärna också vill träffa dem och arbeta tillsammans för att finna ändamålsenliga lösningar, så att vi kan utnyttja de europeiska medborgarnas ekonomiska resurser bättre.

Budgetutskottet har också haft ett konstruktivt samarbete med andra institutioner tidigare och under den föregående budgetprocessen. Jag anser att de budgetkrav som dessa institutioner nu ställer är realistiska.

Jag vill berömma sättet att utforma budgetar inom dessa institutioner, eftersom budgetering inte bara handlar om att göra en automatisk inflationsuppräknings utan också om att ta hänsyn till faktiska behov, vilket för närvarande verkligen är mycket besvärligt. Under de närmaste dagarna ska jag träffa företrädare för institutionerna för att höra vad de har att säga innan vi diskuterar dessa uppskattningar i budgetutskottet. Jag vill än en gång tacka alla mina kolleger. Jag ser fram emot vårt fortsatta samarbete.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag, den 10 mars 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Under den finansiella och ekonomiska krisen möter små och medelstora företag allt större svårigheter när de försöker skaffa finansiering till vetenskaplig forskning, teknisk utveckling och nyskapande. I enlighet med det allmänna ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation skulle det vara möjligt att ge ett effektivt stöd till nyskapande verksamhet i små och medelstora företag, och därför understryker man där vikten av att allokera tillräckliga medel till ramprogrammet.

Informations- och kommunikationstekniken erbjuder goda möjligheter att främja tillväxt och nyskapande, och bidrar på så sätt till att förverkliga målen för Lissabonstrategin och komma igenom dagens ekonomiska kris. Det europeiska området för forskningsverksamhet är mer än någonsin tidigare grunden för informationssamhället i EU, och viktigt för att eliminera inkonsekvenser i vetenskaplig forskningsverksamhet, program och policyer i Europa. Det är viktigt att det finns tillräcklig finansiering för att de kvalificerade vetenskapsmännen ska kunna röra sig fritt och för att stödja den globala vetenskapliga forskningsinfrastruktur som alla forskarteam i EU har tillgång till.

De högst prioriterade frågorna på EU:s dagordning är tryggad energiförsörjning i Europeiska unionen och principen om energisolidaritet, och detta bör också framgå av EU:s budget.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), skriftlig. – (BG) Europaparlamentet har ett större ansvar för upprättandet av budgeten för 2010 än för tidigare budgetar. Skälet är den finansiella och ekonomiska krisen, tillsammans

med den instabila energisituationen, som har påverkat EU:s medlemsstater. Det fordras en oerhörd precision i budgetarbetet, och likaså flexibla alternativ, eftersom krisens dynamik gör att den måste hanteras på ett dynamiskt sätt.

Vi måste bli bättre på att förverkliga den regionala och sociala sammanhållningspolitiken i hela EU. Detta måste återspeglas i alla prioriteringar, vilket är en ännu större utmaning under en ekonomisk kris, så att vi inte tillåter att det uppstår sprickor mellan medlemsstater och så att vi hjälper de nya medlemsstaterna att klara detta.

Jag anser att vi genom att använda budgetinstrumenten kommer att ha ett större ansvar för energi- och transportnäten 2010, och att EU:s inre energinät kommer att vara välplanerade så att de kan utgöra ett alternativ för de länder som drabbas mest av energibristen. Några andra särskilt viktiga faktorer är flexibilitet och effektivitet när det gäller att finansiera transportkorridorer i syfte att underlätta trafiken och utöka kommunikationsförbindelserna mellan länder. Nord-syd-näten måste uppmärksammas särskilt.

Forsknings- och utvecklingsprojekt måste utökas med mycket större kraft. Innovationspolitiken måste inrikta sig på sektorer som är lämpliga för länderna i fråga för att anslagen ska kunna utnyttjas så effektivt som möjligt.

Péter Olajos (PPE-DE), – skriftlig. (HU) Som föredragande för yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet om EU:s budget för 2010 vill jag säga att jag är mycket nöjd med det material vi har på bordet.

Jag välkomnar särskilt kommissionens avsikt att bidra till ekonomisk och social återhämtning, förstärka energieffektiviteten och bekämpa klimatförändringarna.

Jag instämmer fullständigt i att Europeiska unionen måste fatta mer långtgående finansiella och budgetmässiga beslut så att EU kan spela en roll, främst inom områdena ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Miljöskyddet – det vill säga det nya gröna kontraktet – kan, genom att erbjuda lösningar på dagens ekonomiska kris, bli ett utmärkt tillfälle att bygga ut den gröna teknikens infrastruktur.

Problemen med gasleveranserna i början av året visade än en gång att vi saknar alternativa energikällor, alternativa vägar för energiförsörjningen, lagringskapacitet för energi och sammankopplade transportnät för energi mellan medlemsstaterna. Därför är det viktigt att EU:s budget verkligen återspeglar behovet av att göra energiförsörjningen och energitransporterna säkrare och att vi investerar betydande belopp på dessa områden.

Som tydligt framgår av betänkandet finns det ett nära samband mellan klimatförändringar och miljöskydd och frågan om energisäkerhet. Samtidigt är det olyckligt att åtgärderna för att mildra klimatförändringarna fortfarande inte har inkluderats i EU:s budget på ett tillfredsställande sätt. Därför anser jag att parlamentets uppgift primärt är att sätta press på kommissionen i det här avseendet, och se till att ovannämnda resurser ökas.

18. Stadga för ett europeiskt privat aktiebolag - Gränsöverskridande flyttningar av bolagssäten - "Small Business Act" för Europa - Arbetstagarnas medbestämmande i bolag med europeisk rättslig form (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt på föredragningslistan är en gemensam debatt om

– betänkandet av Klaus-Heiner Lehne, för utskottet för rättsliga frågor, om förslaget till rådets förordning om stadga för ett europeiskt privat aktiebolag (SPE-bolag) (KOM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS)) (A6-0044/2009),

– betänkandet av Klaus-Heiner Lehne, för utskottet för rättsliga frågor, med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande flyttningar av bolagssäten ((2008/2196(INI)) (A6-0040/2009),

– betänkandet av Edit Herczog, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om en "Small Business Act" för Europa (2008/2237(INI)) (A6-0074/2009), och

– kommissionens uttalande om arbetstagarnas medbestämmande i bolag med europeisk rättslig form.

Klaus-Heiner Lehne, föredragande. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag har två betänkanden att försvara här, båda från parlamentets utskott för rättsliga frågor.

Jag ska börja med det som är viktigast just nu, eftersom det handlar om ett visst lagstiftningsförfarande som kommissionen har initierat: europeiska privata aktiebolag (SPE-bolag). Detta är själva lagstiftningskärnan, om man får kalla den så, i "Small Business Act".

Jag ska säga några ord om bakgrunden. Tanken på europeiska privata aktiebolag fanns med redan i kommissionsledamot Bolkesteins handlingsplan om bolagsrätt. Av skäl som jag aldrig förstod raderades så att säga denna tanke senare ur handlingsplanen, under denna kommissions mandatperiod, och drevs inte vidare av kommissionen vid den tidpunkten.

Europaparlamentet höll emellertid inte med, och det var bakgrunden till dess lagstiftningsmässiga initiativbetänkande enligt artikel 39 i arbetsordningen och artikel 192 i fördraget, som parlamentet antog med förkrossande majoritet för en tid sedan. Under dessa omständigheter kände sig kommissionen tvungen att ta upp tanken på europeiska privata aktiebolag till nytt övervägande, och den har nu lagt fram den inom ramen för "Small Business Act" – vilket vi uppskattar mycket.

Detta erbjudande om en särskild företagsform riktar sig särskilt till små och medelstora företag i EU. Hittills har bara de stora företagen haft en egen företagsform, nämligen Europabolaget. Jag tycker att det här förslaget borde ha kommit för länge sedan. Eftersom det riktar sig till små och medelstora företag och nystartade företag – det vill säga företag som föds ur tanken att starta ett nytt företag snarare än som en följd av att befintliga eller andra företag omvandlas, delas upp eller slås samman – som också måste hanteras, välkomnar vi också Europeiska kommissionens återhållsamhet i fråga om kraven på den gränsöverskridande komponenten. Detta tycker jag också att parlamentet har framfört i det här betänkandet.

Vi anser också att det är riktigt att allt som har att göra med i synnerhet kapital och ansvar ska klargöras i lagstiftning på EU-nivå, eftersom små och medelstora företag har särskilda problem med detta. Att de i dagens läge tvingas arbeta med mycket skilda nationella företagsformer innebär att de har stora behov av rådgivning, vilka bortfaller med denna nya företagsform.

Vi anser också att vi ligger i linje med EG-domstolens rättspraxis i fråga om huruvida bolagens säten måste vara identiska med deras huvudkontor eller platsen för deras huvudsakliga verksamhet, det vill säga om ett företag bara kan ha ett säte. Jag vet att det finns en minoritet som har avvikande mening om detta i parlamentet, men majoriteten i parlamentets utskott för rättsliga frågor – som jag antar att man kommer att följa i plenum i morgon – anser definitivt att det ska finnas en möjlighet att skilja mellan dessa och att en europeisk företagsform inte får vara fördelad i förhållande till nationella företagsformer, som har denna möjlighet enligt EG-domstolens rättspraxis.

Ett stort problem, som gav upphov till långa förhandlingar, var situationen i fråga om arbetstagarnas medverkan. Vi har haft stora svårigheter med detta tidigare när vi har diskuterat andra rättshandlingar inom bolagsrätten. Det räcker att nämna Europabolaget och direktivet om gränsöverskridande fusioner. Jag anser att vi, tack vare de kompromissändringsförslag som de tre största politiska grupperna i parlamentet har undertecknat, har lyckats finna en reell lösning på det här problemet, en lösning som bygger på de framgångsrika elementen i Europeiska unionens tidigare rättsakter. Den är en kompromiss mellan de olika rättsliga situationerna i medlemsstaterna och bidrar också till att värna om arbetstagarnas rättigheter.

Min sista kommentar rör det fjortonde direktivet, som jag också är föredragande för. Det är ungefär samma sak här som med Europabolaget. Vårt syfte är att använda detta lagstiftningsmässiga förslag till resolution för att få kommissionen att komma med ett påtagligt förslag, som vi gjorde i fråga om SPE-bolag, och vi väntar oss verkligen att kommissionen gör det, så att vi kan åtgärda en av de största bristerna i bolagsrätten och garantera företagen etableringsrätt. Mitt uppriktiga tack för att ni lyssnade.

Edit Herczog, föredragande. – (HU) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi har kommit till slutet av en lång och framgångsrik process som gjort det möjligt för oss att flytta små och medelstora företag från periferi till centrum. Vägen har varit lång, och vid dess slut ser vi att 23 miljoner små och medelstora företag driver sin verksamhet under samma administrativa bördor och regler som de 41 000 stora europeiska företagen, trots att de inte kan träda in på marknaden under tillnärmelsevis liknande villkor.

Det verkar som om kommissionen, under ledning av kommissionsledamot Verheugen, har kommit långt de senaste fem åren och vi välkomnar den nya tanken inom EU att eliminera de hinder som små och medelstora företag möter både på EU-nivå och inom medlemsstaterna. Ett sätt att öka de små och medelstora företagens omsättning är att se till att fler kan ta sig in på den inre europeiska marknaden, eftersom det i nuläget endast är 8 procent av företagen som har kommit dit, och endast 15 procent av deras omsättning genereras på denna marknad. Deras omsättning skulle kunna öka om de i större utsträckning kunde delta i innovativa

forsknings- och utveckningsprogram och projekt. Det skulle gynna de små företagens marknadsaktiviteter om finansieringskällorna var mer lättillgängliga än vad de är i dag. Deras omsättning skulle öka om vi slutligen skulle skapa ett gemenskapspatent som förhindrar att billiga piratprodukter inkräktar på de små företagens immateriella äganderätt.

Jag tror att den känsligaste utmaningen med hela Lissabonstrategins framgång i åtanke, är att hjälpa små och medelstora företag att flytta från den egna medlemsstaten till EU:s inre marknad. I den rådande ekonomiska situationen är det dock viktigt att dessutom påpeka att det finns problem med den huvudsakliga finansieringskällan för små och medelstora företag. Den utgörs fortfarande av krediter. Finansinstitutens ökade riskkänslighet gör att det blir allt svårare för företag att låna pengar. Bankerna återoppar den osäkra ekonomiska situationen och drar sig för att bevilja lån i dessa kretsar. Ledare för små och medelstora företag klagar över att tusentals företag och tiotusentals arbetsplatser är i farozonen. Vårt grundläggande intresse är att se till att de medel som är till för att tillföra likviditet i systemet når ekonomin, i stället för att ligga kvar i bankfacken. Ett av de viktigaste stegen är att bankerna så snart som möjligt börjar stimulera ekonomin och små och medelstora företag.

Den andra utmaningen är att skapa solidaritet inom EU. Detta är vårt enda sätt att erbjuda ett mer effektivt skydd än vad de enskilda staterna kan ge till små och medelstora företag som upplever svårigheter till följd av krisen. I och med detta vill jag poängtera att situationen för små och medelstora företag, och sättet att hantera den, är ett test på den europeiska solidariteten. Det visar att EU har förmågan att dela risker med medlemsstater även utanför euroområdet. De åtgärder som huvudsakligen syftar till att stabilisera euroområdet kan lätt orsaka – och har redan orsakat – ett ekonomiskt vakuum i länderna utanför euroområdet. I den rådande situationen måste jag därför be EU:s beslutsfattare och banksektorns representanter att de inte tillåter utvecklandet av ett EU med två hastigheter. En kollaps i det område där små och medelstora företag spelar en avgörande roll och utgör mer än 90 procent av alla företag, skulle medföra katastrofala ekonomiska konsekvenser. Jag ber om stöd från kommissionen och övriga medlemmar i denna sak. Jag vill tacka min medföredragande, Nicole Fontaine, och övriga skuggföredragande för deras arbete samt än en gång gratulera kommissionsledamot Verheugen till det han hittills åstadkommit.

Ján Figel', ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! För det första skulle jag vilja tacka de båda föredragandena. Eftersom damerna alltid ska komma först ska jag börja med att tacka Edit Herczog för kvaliteten i hennes betänkande om "Small Business Act" (småföretagsakten) och det starka stöd som där ges för kommissionens initiativ att inrätta en övergripande strategi för små och medelstora företag. Jag skulle också vilja uppmärksamma Klaus-Heiner Lehne, inte bara för hans effektivitet och hans arbete med att lotsa stadgan för det europeiska privata aktiebolaget genom samrådsförfarandet, utan även för de intressanta och kreativa lösningar som presenteras i betänkandet.

Just nu befinner vi oss verkligen i en kritisk fas. Vi lyssnar varje dag på de budskap vi får, som bland annat gäller behovet av att främja ett nytt förtroende för den globala ekonomin. Den finansiella och ekonomiska krisen har drabbat europeiska företag mycket hårt och jag anser att det nu är viktigare än någonsin att till fullo utnyttja små och medelstora företags potential. Denna är själva livlinan för den europeiska ekonomin.

Initiativet "Small Business Act" (småföretagsakten), som kommissionen antog i juni 2008, ger en övergripande ram för åtgärder på kort, medellång och lång sikt för små och medelstora företags tillväxt och konkurrenskraft inom Lissabonstrategin. Där föreslås tio politiska principer och ett antal konkreta initiativ för att se till att de frågor som är viktiga för små och medelstora företag får en central plats i beslutsfattandet, så att man, som Edit Herczog sa, uppmärksammar små och medelstora företag och ger dem en central plats i strategierna.

Small Business Act inkluderar ett antal lagstiftningsinitiativ, bland annat förslaget till stadga för ett europeiskt privat aktiebolag. Småföretagsakten är framtagen för att se till att principen om att först tänka i liten skala samt prioriteringen av småföretag på ett varaktigt och slutgiltigt sätt förankras i det politiska beslutsfattandet inom hela EU. Småföretagsakten kräver också större erkännande av företagande och företagare. I dessa tider behöver vi mer än någonsin personer som är beredda att ta initiativ, utveckla projekt och ta risker. Vi anser därför också att ärliga företagare som drabbas av en konkurs förtjänar en andra chans.

I den aktuella ekonomiska krisen behöver vi sätta prioriteringar och fokusera på att snabbt uppnå resultat med de åtgärder som har störst potential att bidra till en förbättring. I handlingsplanen för "Small Businesses Act" och i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa föreslås ambitiösa åtgärder inom tre nyckelområden. För det första att underlätta erbjudandet av välbehövliga krediter, för det andra att minska den administrativa bördan och för det tredje att hjälpa små och medelstora företag att bedriva verksamhet utomlands.

Om småföretagsakten blir en framgång eller inte beror på om alla intressenter kan samarbeta på ett smidigt sätt. Vi är tacksamma för ert stöd. Den resolution som parlamentet antog i början av december var ett lägligt och mycket välkommet initiativ. Vid mötet senare i december stödde stats- och regeringscheferna, som ni vet, enhälligt småföretagsakten, under det franska ordförandeskapet.

Det är därför viktigt att Europaparlamentet i dag till fullo stödjer Edit Herczogs betänkande, för att skapa en stadig och legitim grund för vidare åtgärder. Jag skulle vilja uppmana er att stödja småföretagsakten i era respektive länder och valkretsar för att bidra till att detta ambitiösa politiska program blir verklighet och till att det verkligen hjälper små och medelstora företag i deras dagliga verksamhet.

Låt mig nu övergå till Klaus-Heiner Lehnes två betänkanden. Parlamentet har alltid varit en stor förespråkare av stadgan för det europeiska privata aktiebolaget. Ert initiativbetänkande från 2006 och er snabba hantering av kommissionens förslag är viktiga bidrag till framgången med den nya stadgan.

Stadgan för privata aktiebolag är en central del av småföretagsakten. Den är utformad för små och medelstora företag. Därför föreslog kommissionen att det privata Europabolaget skulle kunna startas precis som vilket inhemskt företag som helst, utan krav på att man ska vara verksam i olika medlemsstater eller ha aktieägare från mer än ett land – precis som på hemmaplan. Det finns de som anser att ett sådant gränsöverskridande krav är nödvändigt för ett europeiskt företagsforum. Parlamentets resolution, som möjliggör för företag att välja mellan ett antal gränsöverskridande faktorer, är flexibel.

Privata Europabolag skulle kunna uppfylla detta krav, till exempel genom att inrätta ett utländskt dotterbolag eller genom att helt enkelt förklara sin avsikt att bedriva gränsöverskridande affärsverksamhet.

Ni har också föreslagit en flexibel lösning för kravet på att minska det obligatoriska minimikapitalet. Som ni vet krävde kommissionens förslag bara ett minimikapital på en euro, och utöver detta överlät man till aktieägarna att besluta hur mycket kapital deras privata Europabolag behöver. Denna bestämmelse har ifrågasatts av dem som anser att kapitalkrav fyller en funktion för att skydda småföretagens fordringsägare.

I Europaparlamentets betänkande har man lagt fram alternativa lösningar för att förbättra skyddet för fordringsägarna. Det innebär att företag skulle kunna välja mellan ett solvensbaserat system eller ett system med bevarande av kapital för skydd av fordringsägare.

Kommissionen instämmer med de delar av betänkandet som syftar till att göra stadgan mer enhetlig och på så sätt främja rättssäkerheten vid dess tillämpning. Dessa delar inkluderar att man kräver registrering av företagets affärsmål, förtydligar att förbudet mot att erbjuda aktier till allmänheten inte hindrar att aktier erbjuds till företagets anställda, och förbättrar reglerna om direktörers skyldigheter och ansvar. Allt detta är ett värdefullt bidrag som kommer att underlätta tillämpningen av denna stadga.

Jag välkomnar också ert värdefulla förslag om en skiljedoms klausul som uppmuntrar aktieägarna att använda alternativa medel för tvistlösning.

Slutligen skulle jag vilja nämna det ämne som har varit det mest debatterade i parlamentet och på andra platser, nämligen arbetstagarnas deltagande i privata Europabolags styrelse. Som jag redan har nämnt utformade kommissionen en stadga för småföretag. Arbetstagarnas deltagande på detta sätt i små och medelstora företag finns bara i några få medlemsstater, och därför verkade en lösning grundad på nationella lagar, som skulle möjliggöra att det samtidigt finns olika modeller, vara den mest lämpliga och rimliga strategin.

Parlamentets ändringsförslag inför ytterligare och komplexa bestämmelser som inte gäller för små och medelstora företag som bildats enligt nationell lagstiftning i de flesta medlemsstater. Detta kommer troligen att göra stadgan för det europeiska privata aktiebolaget mindre intressant i dessa medlemsstater och ett mycket mindre praktiskt alternativ för små och medelstora företag.

Sammanfattningsvis finns det flera användbara lösningar i ert betänkande. Vissa av dessa skulle mycket väl kunna leda till en snabbare kompromiss mellan medlemsstaterna. Kommissionen välkomnar därför antagandet av detta betänkande.

Slutligen, när det gäller gränsöverskridande flyttning av ett bolags säte, har kommissionen vid tidigare tillfällen informerat parlamentet om sina skäl för att inte föreslå ett fjortonde direktiv på bolagsrättens område. Dessa skäl gäller fortfarande. Vi håller med föredraganden om att företag bör ha etableringsfrihet inom den inre marknaden och kunna flytta sina säten från ett land till ett annat. Emellertid är vi inte övertygade om att förslag till ny lagstiftning skulle vara den bästa lösningen för att uppnå detta mål just nu. EG-domstolens

rättspraxis tillåter utan tvekan företagens rörlighet. Dessutom ger befintlig lagstiftning – direktivet om gränsöverskridande fusioner – en ram för flyttning, inklusive nödvändiga säkerhetsmekanismer för tredje parter. Särskilt direktivet om gränsöverskridande fusioner möjliggör för ett bolag att inrätta ett nytt dotterbolag i ett annat land och sedan slå ihop sitt befintliga bolag med detta dotterbolag. Flyttningsförfarandet och de säkerhetsmekanismer som föreslagits av utskottet för rättsliga frågor liknar i stor utsträckning vad som framställts i direktivet.

Våra ekonomiska analyser visar att graden av komplexitet i det gränsöverskridande flyttningsförfarandet skulle vara jämförbar med vad som gäller för gränsöverskridande fusioner. Direktivet om gränsöverskridande fusioner skulle införlivas av medlemsstaterna senast i december 2007. Det är ännu alltför tidigt för att bedöma dess hela tillämpning. Innan kommissionen ägnar sig åt ny lagstiftning borde den utvärdera hur detta nyinförda regelverk fungerar i praktiken. Vi är inte heller övertygade om att direktivet skulle förbättra den befintliga situationen enligt nationell lagstiftning och EG-domstolens rättsskipning inom detta område.

Mot bakgrund av det ovannämnda och eftersom den nuvarande mandatperioden snart tar slut, skulle det vara lämpligare att nästa kommission beslutar om hur man ska gå vidare med denna fråga om flyttningen av ett företags säte. Då kommer det också att bli klarare hur frågan om flyttning av sätet löstes i stadgan för europeiska privata aktiebolag.

Gunnar Hökmark, *föredragande av yttrande från utskottet för ekonomi och valutafrågor*. – Herr talman! Små företags förutsättningar och villkor idag är avgörande för framväxten av morgondagens jobb. Det är helt avgörande för vår möjlighet att komma ut ur krisen in i en bättre och mer kunskapskraftig och konkurrenskraftig ekonomi. Det är de små företagen som driver innovationen framför sig men det är också de små företagen som idag har de största kreditproblemen i de olika medlemsstaterna och i unionen som sådan.

Det vi ska göra här med en europeisk småföretagarstadga – och jag vill tacka kommissionen för förslag och föredraganden för hennes insatser – handlar om att öppna upp den inre marknaden för små företag lika mycket som för de stora företagen. Det är i den delen en ny väg måste brytas. Det handlar, som vi har diskuterat i ekonomiutskottet, om ett omfattande regelförenklingsarbete som öppnar upp dörrar för de små företagen.

Det handlar om att se till att små företag kan vara lika delaktiga i offentlig upphandling som stora företag, genom det sätt som den offentliga upphandlingen utförs på. Det handlar om att det ska vara lättare för små företag att agera över gränserna även när det gäller frågor som att betala moms och att vi kan bekämpa den byråkrati som är hindrande idag. Det handlar också om att de europeiska finansmarknaderna genom de insatser som Europeiska investeringsbanken och andra kan utföra får bättre förutsättningar för expansion och framväxt, genom att vi får en bättre kreditmarknad för små företag. Får jag till slut säga:

(EN) Litet är bra. Liten kommer att vara större i morgon och ge nya jobb och mer välbstånd.

Harald Ettl, *föredragande från utskottet för ekonomi och valutafrågor*. – (DE) Tack, herr talman! För närvarande innebär flytten av ett företags säte administrativa hinder, kostnader och sociala konsekvenser samt att den nödvändiga rättsäkerheten för aktieägare, kreditgivare och arbetstagare uteblir. Ett offentligt samråd år 2004 visade hur viktigt det är att anta ett fjortonde direktiv.

Med anledning av detta skulle jag vilja uppmana kommissionen att lägga fram ett förslag till rättsakt i denna fråga så snart som möjligt med det dubbla syftet att förenkla rörligheten för företag samt att se till att frågan om arbetstagares medbestämmande i samband med flytten av företagssäte inte lämnas över till EG-domstolen.

Ett framtida fjortonde direktiv får inte bli en flyktväg från starka system för medbestämmande. Inte under några omständigheter får de befintliga rättigheterna inskränkas. För att kunna säkerställa medbestämmandeförfarandenas enhetlighet och faktiska natur bör man referera till direktivet om företagsråd, det tionde direktivet och direktivet om information och samråd. Det är absolut nödvändigt att information ges i god tid och att en flyttplan utfärdas före flytten av ett företags säte.

Donata Gottardi, *föredragande från utskottet för ekonomi och valutafrågor*. – (IT) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Förordningen om privata Europabolag som vi ska anta kompletterar ramverket för de typer av företag som ska regleras på europeisk nivå. Vissa delar av sluttexten är uppenbart präglad av den text som antagits av utskottet för ekonomi och valutafrågor.

Jag ångrar att vi inte tog tillfället i akt och bad kommissionen att vara djärvare och vidta ytterligare åtgärder för att lägga fram ett särskilt beskattningssystem, ett passande redovisningssystem och enhetliga regler vid avvecklingar, konkurser, omvandlingar, fusioner, uppdelningar, upplösningar och ogiltighetsförklaringar.

Fortfarande omfattas alltför många områden av nationell bolagsrätt, vilket resulterar i överlappande nivåer och flerdubbla kostnader. Om vi är överens om vikten av att skapa ett gemensamt europeiskt system, och om vi vill undvika opportunistiska omlokaliseringar, så vore det en bra idé att åter öppna frågan och ta den till nästa nivå, nu när det finns ett komplett ramverk som följer stadgan för Europabolag och stadgan för europeiska kooperativa föreningar.

Harald Ettl, *föredragande från utskottet för socialfrågor och sysselsättning*. – (DE) Herr talman! Förslaget som lades fram av kommissionen för privata Europabolag inom ramen för ”Small Business Act” (småföretagsakten) hade allvarliga brister. I förslaget togs ringa hänsyn till kreditgivares, anställdas, kunders och små leverantörers intressen. För att nämna några av bestämmelserna, så räknar man med ett minimikapital på 1 euro, och dessutom otillräckliga registreringsförfaranden, slopade krav på gränsöverskridande verksamhet, samt särskiljande av bolagsordningen, sätet och det faktiska sätet.

Det sistnämnda skulle ha varit ett svek mot arbetstagarnas rätt till medbestämmande. Varje nytt europeiskt bolagsrättsligt direktiv bör bidra till målet att skapa samstämmighet mellan arbetstagarnas rättigheter och tanken om en europeisk standard för medbestämmande, detta med stöd i det nya ändringsfördraget, inklusive stadgan om de grundläggande rättigheterna. Arbetstagarnas rättigheter är en central rättighet för ett socialt Europa.

Anja Weisgerber, *föredragande från utskottet för socialfrågor och sysselsättning*. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Små och medelstora företag utgör ryggraden i vårt samhälle och förser oss med 67 procent av jobben inom den privata sektorn i Europa.

Därför välkomnar jag varmt initiativet ”tänk småskaligt först” och jag vill försäkra att denna princip tas med i beräkningarna när riktlinjer dras på alla politiska och administrativa nivåer. I denna tid av ekonomisk kris är det särskilt viktigt att skapa ett verkligt och påtagligt mervärde för små och medelstora företag, i syfte att stärka dessa företag som en stabiliserande faktor i krisen.

Som föredragande från utskottet för socialfrågor och sysselsättning var jag med och formulerade idéerna som det nu ska röstras om. Flera av mina förslag införlivades i texten, däribland det viktiga i principen om flexicurity. Tanken med detta begrepp är att skapa flexibla arbetsmarknader och samtidigt behålla en hög anställningstrygghet.

Mitt krav på att arbetsrätten ska utgöra en säker grund för små och medelstora företag har också införlivats. Ofta har små och medelstora företag inte råd att ha egna juridiska avdelningar eller personalavdelningar och är därför beroende av enkla och tydliga regler.

Ett av mina viktigaste krav, ”test för små och medelstora företag” vid lagförslag, fick också stöd från det ansvariga utskottet. Byråkratin måste kvävas i sin linda. Konsekvensbedömningar ska utföras systematiskt när det gäller nya lagar. Innan EU:s bestämmelser antas måste de granskas utifrån hur de påverkar små och medelstora företag. Det är viktigt för mig att resultaten från detta test utvärderas av ett oberoende organ och denna synpunkt har tagits med i texten.

Små och medelstora företag ställs inför särskilda utmaningar i den globala finanskrisen, och jag välkomnar särskilt betänkandets krav på att förslagen från Edmund Stoibers högnivågrupp av oberoende intressenter för administrativa bördor ska genomföras så fort som möjligt. Vi måste agera snabbt för att ta vara på denna potential.

Othmar Karas, *föredragande från utskottet för rättsliga frågor*. – (DE) Herr talman! Vi vet alla att vår förmåga att bygga vidare på små och medelstora företags potential för tillväxt och innovation är avgörande för EU:s framgång. Små och medelstora företag kan också spela en viktig roll när det gäller att klara oss igenom krisen. Därför måste vi lindra deras bördor och stödja dem, med tanke på att färre regler kan betyda mycket mer för små och medelstora företag.

Som ordförande för tvärgruppen för små och medelstora företag vill jag dock klargöra att småföretagsakten endast är en avsiktsförklaring från stats- och regeringschefernas sida. Avsiktsförklaringar i sig själva är inte till någon nytta för små och medelstora företag, och därför betonar vi kraftigt att nationell och europeisk lagstiftning måste styras av principen ”tänk småskaligt först”. Vi har ställt fyra krav.

För det första måste medlemsstaterna ange hur och inom vilken tidsram de ska införliva de centrala delarna i principen ”tänk småskaligt först” i den inhemska lagstiftningen. För det andra ska det vara obligatoriskt för medlemsstaterna att i de årliga rapporterna om Lissabonprocessens nationella reformprogram redogöra för de framsteg som gjorts i tillämpningen av principen ”tänk småskaligt först”. För det tredje behöver vi enhetliga

kriterier för att mäta hur långt man kommit i genomförandet av principen "tänk småskaligt först". För det fjärde måste vi etablera principen "tänk småskaligt först" som ett obligatoriskt inslag i den framtida lagstiftningen även på europeisk nivå. Vidare vill jag säga med tanke på de rådande omständigheterna, att alla befintliga förordningar ska granskas utifrån deras konjunkturförstärkande inverkan på små och medelstora företag. Vi behöver agera snabbt i den frågan.

Talmannen. – Tyvärr har vi inte möjlighet att höra utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män eftersom Anni Podimata inte är tillgänglig för tillfället.

Nicole Fontaine, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill börja med att betona vikten av denna gemensamma debatt om små och medelstora företag, och jag hoppas uppriktigt att dessa företag kommer att uppfatta den starka signal som parlamentet vill sända ut till dem.

Vår grupp välkomnade entusiastiskt det utkast till småföretagsakten som kommissionen presenterade för oss i juni. I själva verket har initiativ för små och medelstora företag tagits sedan 2000. Dessa initiativ har varit uppskattade men otillräckliga. Vad menar jag med otillräckliga? Enligt människorna de berörde blev de aldrig mer än goda avsikter. Därför måste vi gå längre i dag. Småföretagsakten ger oss en chans till detta eftersom den är en del av ett globalt förhållningssätt som är alltigenom proaktivt.

Jag vill framhålla att Europaparlamentet redan har rönt framgångar, eftersom det var efter den muntliga fråga vi ställde i december som konkurrensrådet enhälligt antog den handlingsplan som kommissionsledamot Figel' precis nämnde.

Detta bevisade naturligtvis regeringarnas starka politiska vilja, och i dag vill jag välkomna Edit Herczogs utmärkta betänkande som så lägligt driver på processen ännu mer. Jag vill även tacka för det goda samarbete vi haft och det utmärkta arbete som vi har uträttat i utskottet för industrifrågor, forskning och energi. Vi har endast lagt fram två ändringsförslag till dagens plenarsammanträde. Detta är ett bevis på hur väl vi utfört vårt arbete.

Vår grupp har genom de föreslagna ändringarna som vår föredragande välkomnat, försökt hitta ett sätt att få medlemsstaterna och gemenskapsorganen att engagera sig på ett djupare plan för att se till att de planerade åtgärderna verkligen ger mervärde åt små och medelstora företag.

Vi har understrukt att principen "tänk småskaligt först" ska vara en obligatorisk och integrerad del i all framtida lagstiftning. Vi har betonat hur viktigt gemenskapspatentet är och självklart också de ekonomiska resurserna, för att dessa ska vara tillgängliga på ett snabbt och effektivt sätt.

Ieke van den Burg, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! Kanske ni tillåter mig att för det första säga något som svar på kommissionens uttalande.

För det första beklagar jag att kommissionsledamotens kollega, Charlie McCreevy, inte är här – jag tror att säsongen för hästkapploppningar kanske har startat igen! Jag beklagar verkligen detta eftersom ämnet bolagsrätt verkligen är viktigt för oss och har en central plats inom hans ansvarsområde. För det andra, herr kommissionsledamot, beklagar jag verkligen era argument mot parlamentets förslag om anställdas medbestämmande. Vi uppgav tydligt att detta inte är avsett för småföretag, men att stadgan för europeiska privata aktiebolag är tillämplig för alla företag. Den är inte begränsad till en viss storlek. Vi vill inte att denna stadga ska vara ett sätt att missbruka och kringgå befintlig lagstiftning – särskilt på ett nationellt plan – vilket är en mycket viktig aspekt av medbestämmandet. Vi vill inte att företag ska leta i olika länder efter de bästa villkoren och att det inom EU skapas ett nytt "Delaware", där företag kan kringgå denna typ av lagstiftning.

För det tredje, när det gäller det fjortonde direktivet – vilket vi vet att Charlie McCreevy inte är någon stor förespråkare av – upprepade ni samma argument som han lade fram. Han bör ta på allvar beakta att parlamentet verkligen vill att han ska lägga fram detta förslag.

För det fjärde lade vi fram en resolution tillsammans för att uppmana kommissionen att rådfråga arbetsmarknadens parter på grundval av artikel 138. Detta skulle ha varit på sin plats innan vi beslutade om en förordning som gäller det privata Europabolaget, eftersom medbestämmande är en fråga som behandlas i artikel 138 i EG-fördraget och som först kräver ett samråd med arbetsmarknadens parter. Detta har ännu inte skett. Vi ber nu om att detta ska göras omedelbart därefter. Om jag hör denna typ av reaktion från kommissionen kommer jag dock allvarligt att överväga och föreslå att vi inom vår grupp omprövar om vi kan stödja denna produkt om privata Europabolag. Kanske ni skulle ringa några telefonsamtal i kväll till Charlie McCreevy och Vladimír Špidla och se om ni i morgon kan lägga fram ett bättre förslag om detta, innan omröstningen äger rum.

Kort sagt, eftersom jag nu förbrukar hela min talartid – är PSE-gruppen inte emot att små och medelsstora företag ska kunna få denna nya stadga – vi är för detta – men vi är emot denna form av missbruk. Vi kom fram till en mycket bra kompromiss med föredraganden. Det är också mycket tidsenligt och inte alls föråldrat, utan just nu mycket aktuellt, att överväga bättre sätt att styra företag som innebär att de anställda spelar en roll, med tanke på den katastrofala situationen med aktieägare och finansmarknader. Herr kommissionsledamot! Ni behöver verkligen fundera, tillsammans med er kollega och med kommissionsledamöterna, på om ni kan göra ett mer positivt uttalande till parlamentet.

Jean Marie Beaupuy, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! Jag vill gratulera Edit Herczog för det utmärkta betänkandet på 90 punkter om småföretagsakten.

Men för att Europaparlamentets arbete ska kunna bli verkligt effektivt krävs ett snabbt och effektivt genomförande i varje enskild medlemsstat.

Herr kommissionsledamot, ni sa i era inledande anmärkningar att ni skulle skapa en global strategi med utgångspunkt i detta betänkande, men samtidigt vara medveten om att finanskrisen, den ekonomiska krisen och miljökrisen just nu kräver snabba reaktioner från oss.

Jag ska ge två exempel. För det första understryker jag att företag måste få sin betalning inom 30 dagar. Detta står i punkt 87 om Sammanhållningsfonden. Jag uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att alla offentliga upphandlingar ska göras upp med företagen inom 30 dagar.

När vi dessutom vet att 20 procent av alla konkursansökningar beror på försenade betalningar från offentliga myndigheter, blir det tydligt i vilken utsträckning denna åtgärd från regeringarna och kommissionen skulle minska arbetslösheten som just nu växer för var dag som går.

För det andra så begär vi i punkt 72 att byråkratin ska minskas med 25 procent. Jag kan säga er att som företagschef har jag väntat i årtal på en sådan konkret åtgärd. Företagschefer ska inte sitta hela dagarna och fylla i formulär. De ska förse medborgarna med produkter och tjänster.

Om ni tar denna begäran i beaktande, inte bara utöver den globala strategi som ni vill skapa, men också när det gäller det praktiska gensvaret från regeringarna och kommissionen, så kan det inom ramen för de rådande återhämtningsplanerna skapas bestämmelser som direkt levererar lösningar till våra medborgare.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Med mitt inlägg i denna debatt vill jag belysa fyra frågor. För det första hoppas jag att Klaus-Heiner Lehnes betänkande kommer att sporra kommissionen att utarbeta lämpliga rättsliga åtgärder som i enlighet med den etableringsfrihet som garanteras i fördraget gör det möjligt för företag att flytta sitt säte inom EU utan alltför stora administrativa bördor.

För det andra, så bör dessa förflyttningar på omvänt sätt bidra till att skydda aktieägarnas, kreditgivarnas, och särskilt arbetstagarnas befintliga rättigheter. De lösningar som föreslagits av föredraganden gäller utformandet av ett flyttförslag, och en rapport som förklarar och rättfärdigar de rättsliga och framför allt ekonomiska aspekterna av den föreslagna flytten, samt flyttens konsekvenser för aktieägare och arbetstagare. Jag hoppas att dessa förslag inte ska utgöra ytterligare ett hinder för företag som vill flytta sitt säte.

Slutligen för det fjärde, framgår det att anledningen till de föreslagna lösningarna är att konkurrens när det gäller beskattning och löner anses ha en positiv effekt på tillväxthastigheten i enskilda medlemsstater och därför också i hela EU.

Francis Wurtz, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! Utkastet till stadgan för privata Europabolag presenteras av kommissionen och är en del av småföretagsakten för Europa.

Inom dessa ramar, och med USA som förebild, var det fråga om att reservera en bestämd del av de offentliga upphandlingarna åt små företag. Jag kan inte annat än välkomna sådana ädla avsikter.

Oturligt nog ser betänkandet helt annorlunda ut nu när det har kommit tillsammans med stadgan för ett europeiskt privat aktiebolag. Ta till att börja med storleken på målföretagen. I stället för små företag har det vagare konceptet små och medelstora företag slunkit in. Detta har slutligen lett – och jag läser från motiveringen till utkastet till förordning som antogs av kommissionen – till en ”stadga som samtidigt kan vara till fördel för större företag och grupper”. Detta ändrar helt och hållet filosofin i politiken, och vad ska nu hända med dessa påstådda små och medelstora företag? I verkligheten kommer det vara filialer till multinationella företag som, vilket vi alla vet, länge har efterfrågat en enhetlig stadga som är mindre bindande än vad som i nuläget tillämpas för de företag de kontrollerar i de olika europeiska länderna.

Låt oss nu titta på vilken typ av fördelar som företagen erbjuds i stadgan för privata Europabolag. Det är inte längre en fråga om att ge enklare tillgång till offentliga upphandlingar. Målet är nu snarare att – jag läser än en gång från motiveringen till kommissionens text – ”ramvillkoren för företagande på den inre marknaden måste förbättras”. Med det här ändamålet kan alla europeiska privata aktiebolag ha sitt säte i vilken medlemsstat som helst. De kan också flytta sitt säte till vilken medlemsstat som helst.

Hur kan vi undgå att se att dessa bestämmelser öppnar möjligheter för företagen i fråga att skapa brevlådeföretag helt utan restriktioner, på affärsvärldens mest eftergivna villkor? Preciserar inte kommissionen till och med att ”tillämplig lagstiftning är lagstiftningen i den medlemsstat där SPE-bolaget har sitt säte och som gäller för privata aktiebolag”?

Som Europeiska fackliga samorganisationen helt riktigt påpekar så finns det en risk att företag kommer att använda SPE-stadgan för att slippa undan den mest skyddande lagstiftningen för arbetstagarna.

Nu förstår vi varför kommissionen inte samrådde de fackliga organisationerna innan de antog förslaget, och nöjde sig med ett rent formellt samråd via Internet.

Sammanfattningsvis, när jag läser detta utkast till förordning visar det sig att tonvikten på ”små företag” först och främst är en politisk fasad som ska rättfärdiga en nylansering av den tyvärr så berömda ursprungslandsprincipen. Det blir som ett omskrivet Bolkesteindirektiv.

Därför föreslår min grupp att parlamentet sänder en tydlig signal till kommissionen och rådet genom att avvisa detta förslag till en stadga för privata Europabolag.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag anser att vi måste lösa denna kris för små och medelstora företag på ett genuint europeiskt sätt. Vi ser en pest som drabbar små och medelstora företag, orsakad av bristande tillgång till krediter. Problemet är att bankerna inte lånar ut till företag. Dessutom misslyckas vissa regeringars försök att finansiera bankerna för att de i sin tur ska kunna finansiera företag, detta på grund av att ingen vet hur stora skulder bankerna för närvarande dras med.

Därför föreslår jag att de enskilda staterna genom att förstatliga de inhemska bankerna ska förespråka tryckandet av pengar eller kuponger som motsvarar pengar, för att finansiera småföretag. Ett liknande försök utfördes nyligen i Taiwan där man utfärdade kuponger som i allt väsentligt motsvarade pengar, och delade ut dem i form av personliga kuponger till Taiwans medborgare. Detta innebar att så gott som motsvarande tre miljarder euro eller dollar, delades ut i Taiwan.

Vi måste göra samma sak. Vi måste ge lån till småföretag genom att konkret ge ut pengar och gå från att driva in skulder till att låna ut pengar.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Jag ska koncentrera mitt anförande på den första av frågorna i debatten, nämligen stadgan för privata Europabolag. Som ni vet ägnar sig bara åtta procent av de europeiska små och medelstora företagen åt gränsöverskridande transaktioner, i en tid då små och medelstora företag utgör 99 procent av företagen inom EU.

Detta bevisar bristerna i dagens politik för att uppmuntra affärsverksamhet inom gemenskapen. Det visar också behovet av att vidta målinriktade åtgärder för att skapa ett enhetligt och mer förmånligt regelverk på europeisk nivå.

Den globala ekonomiska krisen har nu nått den reala ekonomin, det vill säga miljoner små och medelstora företag i hela Europa. Under de rådande omständigheterna måste vårt huvudsakliga mål vara små, effektiva företag.

Kommissionens förslag till rådet om en förordning är ett steg i rätt riktning, vilket enligt min åsikt innebär att man ska minimera det administrativa arbetet för europeiska små och medelstora företag som måste uppfylla olika lokala administrativa krav för att kunna starta ett företag.

Huvuddelarna i den strategi som mycket väl kan ge ny kraft åt entreprenörskapet utveckling inom gemenskapen är flexibiliteten och enhetligheten hos europeiska privata aktiebolag, det minimala kravet på gränsöverskridande verksamhet, de förenklade kontrollerna av bolagsordningens laglighet samt principen om ett startkapital på 1 euro.

Avslutningsvis vill jag gratulera Klaus-Heiner Lehne till den insats han gjort genom att framgångsrikt nå en kompromiss mellan de skiljaktiga åsikter som framförts av hans kolleger i utskottet för rättsliga frågor och i de olika politiska grupperna.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Herr talman! Jag tror att kvällens debatt är ett värdefullt tillfälle att klargöra vissa saker. För det första: det faktum att debatten om europeiska privata aktiebolag hålls samtidigt som debatten om europeiska småföretag betyder inte att ett europeiskt privat aktiebolag nödvändigtvis är samma sak som ett europeiskt småföretag.

Som Ieke van den Burg sa, och som jag tror att även Francis Wurtz framhävde i sin kritik mot förslaget, så är stadgan för privata Europabolag, som formulerats i kommissionens förslag och godkänts inom utskottet för rättsliga frågor, ett instrument för att skapa företag. Dessa företag kan vara stora, och ska ha särskilda egenskaper, såsom delägarnas begränsade ansvar, och förbudet mot att erbjuda aktier i bolaget till allmänheten. Både europeiska privata aktiebolag och nationella aktiebolag kan vara antingen små eller stora företag.

Som Ieke van den Burg sa är det just flexibiliteten och anpassningsförmågan hos de europeiska privata aktiebolagen som gör att vi måste vara extremt försiktiga. Detta har varit en uppgift för utskottet för rättsliga frågor. De många ändringsförslagen som antagits av utskottet för rättsliga frågor är utformade just för att förhindra att formen för privata Europabolag utgör en grogrund för framväxten av ett europeiskt Delaware. Detta är särskilt relevant för en av Francis Wurtz mest angelägna frågor: arbetstagarnas medbestämmande i företagen.

Jag tycker att de formuleringar som används av utskottet för rättsliga frågor tydligt pekar ut dessa restriktioner. Det är inte fråga om att tillämpa ursprungslandsprincipen, som Francis Wurtz påstod. Det handlar snarare om ett antal restriktioner – i enlighet med de regler vi antog i utskottet för rättsliga frågor – som ska förhindra ursprungslandets regler att gälla de företag där arbetstagarnas medbestämmande är högre än vanligt. Jag rekommenderar Francis Wurtz att läsa de ändringsförslag vi antagit. Alla restriktioner finns med där och jag tror att med dessa ändringsförslag är det helt försvarbart att anta texten, även ur Francis Wurtz synvinkel.

Med andra ord så har vi att göra med en europeisk bolagsform som existerar i alla medlemsländer, och som borde göras enhetlig inom EU. Däremot får vi inte tillåta att dessa företag blir virtuella enheter, utan de måste existera i ett nationellt sammanhang, och vara förenliga med den nationella lagstiftningen, särskilt på ett så känsligt område som arbetstagarnas medbestämmande.

Jag anser att det finns några viktiga tillägg i den text som antagits av utskottet för rättsliga frågor gör några viktiga tillägg, och därför vore det ett misstag av kommissionen att inte ta dessa ändringsförslag i beaktande.

Jag anser att syftet med ändringsförslagen från utskottet för rättsliga frågor framför allt är riktade mot att begränsa bristerna i kommissionens text, och att parlamentet kan anta betänkandet med gott samvete, inte bara för framstegen när det gäller småföretag, utan också med tanke på styrningen av denna typ av företag, som är underställda lagen och som ska granskas noggrant av arbetstagare i ett system för medbestämmande.

ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). - (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot! Små och medelstora företag har aldrig varit så viktiga som de är i dag. Små och medelstora företag är särskilt viktiga mot bakgrund av den ekonomiska och finansiella kris, som orsakades av de stora företagen, snarare än av de små. Små och medelstora företag är viktiga för de kommer också snart att drabbas, trots att de ligger bakom en stor del av vår ekonomiska utveckling.

I det land som jag känner till bäst står små och medelstora företag för 20 procent av alla patent, 40 procent av alla bruttoinvesteringar, 49 procent av den totala omsättningen, 70 procent av all sysselsättning och 80 procent av alla praktikanter. Vad vi behöver göra nu är att tänka om. Vi måste trycka på den stora återställningsknappen, och gå tillbaka till noll. Vi måste främja entreprenörsandan, det är det som småföretagsakten står för.

Jag skulle vilja gratulera Edit Herczog till detta betänkande. Det är verkligen viktigt att vi nu beskriver och betraktar små och medelstora företag som ett tvärsnitt, att vi omvärderar våra stödåtgärder, att vi ger förtur åt småföretag i offentliga anbudsförfaranden ("tänk småskaligt först") och att vi förhindrar offentliga myndigheter att blanda sig i konkurrensen. Därför gratulerar jag er. Vad vi behöver just nu är skattesänkningar för arbetsintensiva sektorer.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Fru talman! Jag skulle också vilja välkomna detta betänkande. Omkring 80 procent av alla nya jobb inom EU har skapats av små och medelstora företag, och i min egen valkrets i Dublin är omkring 400 000 personer anställda av cirka 100 000 företag inom SMF-sektorn.

Vi måste nu göra allt vi kan för att stödja dessa företag i svåra tider. Jag värdesätter att Europeiska investeringsbanken har en fond på 31 miljarder euro för små och medelstora industrier, och jag menar att mer bör göras inom detta område.

Kommissionens minskning av administrativa bördor och byråkrati måste också välkomnas. Detta innebär besparingar för EU på omkring 2,3 miljoner euro. Jag hade nyligen ett möte med kommissionsledamot Günther Verheugen där vi tillsammans med irländska affärsmän diskuterade de problem som dessa möter. En idé som bör undersökas är att kanske ha ett moratorium mot nya administrativa bördor från EU:s sida, eftersom detta hämmar företagandet. Under dessa svåra tider måste vi göra allt vi kan för att se till att företag överlever fram till dess att det förhoppningsvis vänder uppåt.

Emellertid kan EU inte göra detta på egen hand. Det måste också göras av nationella regeringar och lokala styren, vilka har en enormt viktig roll att spela. Om vi vill få våra småföretag och vår sysselsättning att stabiliseras inom EU och i varje enskild medlemsstat, måste vi göra allt vi kan för att försöka rädda dessa företag.

Den utmaning som vi nu har handlar om sysselsättning, sysselsättning, sysselsättning, och vi måste göra vårt yttersta för att försöka skydda befintliga arbetstillfällen och förhoppningsvis försöka skapa nya arbetstillfällen under kommande år. Detta är helt nödvändigt för oss alla.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Fru talman! Det privata Europabolaget är ett försök att ytterligare begränsa de sociala rättigheterna och arbetstagarrättigheterna på samma sätt som Bolkesteindirektivet. Under förevändningen att denna bolagsform ska gynna små och medelstora företag, stärker man i själva verket monopolföretagen.

Man skapar en bolagsform utan kapital (1 euro räcker), och det går att bilda ett fiktivt säte och flytta det vart som helst. De medlemsstater som har det sämsta skyddet för löner och sociala rättigheter kommer att utnyttjas för att man ska kunna kringgå arbetstagarnas rättigheter och reducera dem till lägsta möjliga nivå.

Förordningen, som är direkt tillämplig i medlemsstaterna, är ett naturligt komplement till Bolkesteindirektivet och de arbetstagarfientliga domar som utfärdades av EG-domstolen i Viking-, Laval-, och Ruffertmålen. Det är resultatet av Maastrichtfördraget och av de fyra friheternas tillämpning. Stadgan för privata Europabolag avslöjar de politiska makter som röstade för Maastrichtfördraget, och som när de röstade för Bolkesteindirektivet försökte lura arbetstagarna att det inte skulle påverka arbetstagarnas rättigheter.

Därför ska vi rösta emot denna förordning. Alla som stödjer denna gräsrötsfientliga politik sår vind och kommer säkerligen att skörda storm.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru talman! Det faktum att små och medelstora företag står för 70 procent av sysselsättningen inom EU:s privata sektor är en enorm hyllning till deras ihärdiga företagande, eftersom förtryckande EU-regler försvårar deras liv i onödan.

Därför skulle jag vilja upprepa min tidigare uppmaning om att de små och medelstora företagen, så länge denna ekonomiska nedgång varar, bör få en regleringssemester. Kostnaderna för EU:s reglering i Storbritannien har uppskattats till 107 miljarder brittiska pund under de senaste tio åren. Dessa 107 miljarder brittiska pund borde ha gått till innovation, intensifierad export och tillväxt. Ändå behövde en stor del av dessa pengar spenderas bara på att följa reglerna. Förenklade upphandlingsförfaranden, minskade patentkostnader, generösare regler om statligt stöd och effektiva åtgärder mot orättvis konkurrens från Fjärran Östern är alla avgörande om de små och medelstora företagen ska blomstra.

I dag behöver vi familjedrivna små och medelstora företag – småföretag – mer än någonsin eftersom dessa har den typ av engagemang och den uthållighet som kan ta oss igenom denna kris. Men de behöver vår hjälp och denna hjälp består i att lyfta EU-lagstiftningens tunga hand från dem.

Kurt Lechner (PPE-DE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Flera medlemmar har väckt frågan om medbestämmande. Jag vill inte gå djupare in på detta just nu, men jag vill påpeka med anledning av detta att våra medlemsstaters bolagsrätt också har som uppgift att försvara den allmänna ordningens intressen, såsom skydd för kreditgivare, rättssystemets säkerhet och konsumentskydd, en uppgift som säkras i medlemsstaterna genom förebyggande rättsåtgärder, till exempel genom bestämmelser för att bilda och registrera bolag. I detta avseende finns det stora skillnader mellan medlemsstaterna.

Detta tar utskottet för rättsliga frågor på många ställen hänsyn till – vilket välkomnas varmt – genom att lämna medlemsstaternas valmöjligheter öppna. I slutändan kommer dock dessa saker att motarbetas, eller

kan åtminstone motarbetas, om vi inte gör något åt det faktum att sätet och det faktiska sätet, det vill säga den faktiska platsen för verksamheten, får vara olika. Enligt min mening förlorar medlemsstaterna därmed i praktiken, om än inte i lagen, en stor del av sin suveränitet över den egna bolagsrätten och dess reglerande funktion, eftersom dessa kan ogiltigförklaras.

Jag vill tillägga att detta kommer att eller skulle kunna hota anseendet hos stadgan för privata Europabolag, åtminstone i de medlemsstater som har egna striktare krav. Ett förslag skulle kunna vara att vänta och se vad som händer och sedan göra de nödvändiga justeringarna, vilket jag skulle förorda om inte denna utveckling förstärks av förfarandena och kravet på enhällighet. Det är detta som bekymrar mig mest. Det finns ingen anledning att gå tillväga på detta sätt. EG-domstolens rättspraxis är bara en tillfällig åtgärd eftersom vi inte har något direktiv för flytt av företagssäten. Men i den form som nu föreslås kan stadgan för privata Europabolag förstärka denna uppsplittring om den införlivas med gemenskapsrätten en gång för alla. Med anledning av detta vill jag uppmana rådet att ompröva denna fråga mycket noggrant.

Juan Fraile Cantón (PSE). - (ES) Fru talman! Små och medelstora företag är ryggraden i EU:s ekonomi. Deras stora dynamiska kraft och förmåga till tillväxt och innovation har gett dem en betydande ställning inom EU:s politik.

Vi gratulerar Edit Herczog till hennes betänkande som uppmuntrar små och medelstora företags tillväxt på grundval av en princip som inte i något avseende är oviktig. I EU:s och medlemsstaternas politiska och ekonomiska verksamhet bör vi tänka småskaligt först.

I småföretagsakten finns lagstiftningsförslag och politiska överenskommelser som är tänkta att skapa administrativa, regelmässiga och ekonomiska förutsättningar för att utveckla denna del av EU:s ekonomi. På grund av den rådande krisen och instabiliteten i det finansiella systemet är det svårt för små och medelstora företag att låna pengar, vilket gör att deras vanliga ekonomiska aktivitet dämpas. Nu behöver vi mer än någonsin en samordnad reaktion på europeisk nivå och medlemsstaternas initiativ bör struktureras och anpassas efter bestämmelserna i det dokument vi diskuterar i dag.

Sammanfattningsvis vill jag säga att det är särskilt viktigt att vi anslår 30 000 miljoner euro under perioden 2009–2011 i syfte att främja lån till små och medelstora företag. Detta initiativ kompletterar ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och Jeremie-initiativet och det kommer att flerdubbla de medel som finns tillgängliga för små och medelstora företag.

Vi är helt övertygade om att samordning inom EU och omfattningen av EU:s engagemang är avgörande för att så snart som möjligt komma en bit på vägen mot ekonomisk återhämtning.

Patrizia Toia (ALDE). - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Småföretagsakten blev till i ett annat klimat än det som råder just nu, i en tid av tillväxt och utveckling. I dag när vi ska anta detta betänkande i parlamentet råder helt andra omständigheter. Små och medelstora företag har det mycket svårt just nu, eftersom de drabbas hårt av tillverkningskrisen och finanskrisen.

När vi antar betänkandet i parlamentet, anser jag att det främsta budskapet till små och medelstora företag bör vara att parlamentet och EU:s institutioner står bakom dem och vill stärka den vilja och motståndskraft som små och medelstora företag visar prov på när de nu står öga mot öga med krisen. Vi vill förstärka detta budskap genom att ange prioriteringarna för vårt stöd och genom att hålla oss på en praktisk nivå, kräva mer flexibla lagar och verktyg för att skapa en mindre fientlig miljö för dessa företag.

En annan sak som jag anser att vi bör visa är att vi hjälper små och medelstora företag med det som är mest kritiskt just nu, nämligen tillgång till lån. De medel som tillhandahållits av Europeiska investeringsbanken räcker inte. Det är ytterst viktigt att vi säger – och vi ska säga det i morgon – att vi vill göra mer för att erbjuda lån till små och medelstora företag.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru talman! I finanskrisen och den följande ekonomiska krisen frestas arbetsgivare att försöka ändra sitt bolags rättsliga ställning för att minska sina kostnader, inklusive kostnader i samband med arbetstagarnas rättigheter och arbetsgivarnas sociala skyldigheter. Därför vill de registrera sina företagssäten i de länder där regleringar och ekonomiska villkor skapar de största besparingsmöjligheterna, eftersom de rättsliga kraven på till exempel minimilön eller pensionsavgifter är lägre. I betänkandet framhålls att gränsöverskridande förflyttningar av företagssäten inte får leda till att företag slipper undan rättsliga och sociala bestämmelser eller skattebestämmelser. Arbetstagarnas rättigheter får inte inskränkas. Vi kan inte tillåta att den sociala standarden försämras. Vi måste hitta andra sätt att stödja små och medelstora företag, till exempel genom att ge tillgång till lån.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Mina damer och herrar! I Edit Herczogs betänkande om små och medelstora företag talas det om 70 procent av all sysselsättning och 70 procent av alla momsintäkter inom EU. Därför vill jag uttrycka inte bara min enorma uppskattning av föredragandens initiativ, utan även mitt stöd till detta. I den rådande krisen befinner sig små och medelstora företag helt uppenbart i högriskkategorin. Därför måste vi arbeta för en ökad social medvetenhet när det gäller små och medelstora företag. De ställs hela tiden inför en mängd hinder. Det är mycket svårare för dem att få lån än vad det är för större företag. De administrativa kraven är också mer betungande för små och medelstora företag. Det är alltid mycket svårare för små och medelstora företag att vinna offentliga upphandlingar i Europa än vad det är i USA och många asiatiska länder. Vi hävdar att dessa företag är av avgörande betydelse för EU:s ekonomiska välbefinnande. Låt oss därför ge dem vad de behöver för att bekräfta denna betydelse, nämligen möjligheter i en tid då krisen sprider sig som ett resultat av den dominoeffekt som startades av finansjättar och multinationella företag.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Att anta en stadga för europeiska privata aktiebolag kommer att göra att sådana företag kan etablera sig och verka i samtliga medlemsstater på lika villkor. Det huvudsakliga målet är att få bort de nuvarande betungande reglerna för små och medelstora företag som verkar internationellt. För att verka internationellt är små och medelstora företagen faktiskt tvingade att etablera ett företag i mållandet. Med tanke på att det finns 27 olika rättssystem i EU genererar denna process enorma kostnader. När det gäller europeiska privata aktiebolag kommer ägarna att kunna registrera sitt företag i samma form, oavsett om de verkar i sitt eget hemland eller i en annan medlemsstat. Den tid och de kostnader som de sparar på juridisk rådgivning, hantering och administrativa processer kommer utan tvekan att göra processen enklare och mer lättillgänglig för entreprenörer som vill investera.

En av skeptikernas största farhågor är att det inte finns något krav på bolaget att äga ett tillräckligt stort aktiekapital för att skydda borgenärerna. Ingenting kan vara mer osant. Aktiebolag är ett bevis för att ett företag kan vara framgångsrikt utan behov av aktiekapital – de är den populäraste bolagsformen i världen. I dag har aktiekapitalet förlorat sin viktigaste funktion, nämligen att skydda borgenärerna. SPE-bolag får detta skydd genom andra mekanismer som är baserade i huvudsak på ökad insyn i deras verksamhet och närmare samarbete med borgenärer. I dag lägger inte kommersiella partner själva lika mycket vikt vid aktiekapital som vid flödet av kapital, mer känt som kapitalflöde, vilket avslöjar mycket mer om ett företags solvens än enbart kapitalet.

Frågan om arbetstagarnas rättigheter kvarstår fortfarande – det är i synnerhet här som fackföreningarna är oroliga över att behöva överge tidigare uppnådda standarder. Jag anser dock att detta är ett falskt alarm. I den föreslagna stadgan finns en otvetydig bestämmelse om att arbetstagarmedverkan ska styras av nationell lagstiftning. SPE-bolagens attraktionskraft kan hotas av att tröskeln för arbetstagarmedverkan sätts för lågt. Jag tycker att vi ska behålla miniminivån på 500 anställda för att inte belasta mindre bolag med extra kostnader.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Fru talman! Mer uppmärksamhet måste läggas på små och medelstora företag eftersom dessa representerar 99 procent av företagen, 70 procent av arbetskraften och nära 60 procent av det europeiska mervärdet i näringslivet. De spelar också en viktig roll för mångfald, innovation och sammanhållning i Europa.

Det är viktigt att vi förser dem med ett integrerat ramverk som förstärker företagandet, att vi accepterar principen att tänka småskaligt när vi utarbetar riktlinjer och att vi stimulerar deras enorma potential. Offentliga myndigheter bör anpassa sig efter deras behov och familjeförhållanden för att förenkla deras existens och överlåtelse, i synnerhet när det gäller sjukdom, pension, konkurs och likvidation.

De 23 miljoner små och medelstora företag som finns i Europa kan omfattas av samma krav som de 41 000 stora bolagen. En enklare lagstiftningsmiljö, utan oproportionerlig byråkratisk börda, är viktig. Stegen i denna riktning omfattar stadgan för SPE-bolagen, initiativen att bilda företag på 48 timmar, en 25-procentig minskning av de administrativa kostnaderna till år 2012, upprättande av en ordning med en enda kontaktpunkt för mervärdesskatt och minskade mervärdesskattesatser för arbetsintensiva tjänster och tjänster som tillhandahålls lokalt samt en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

Små och medelstora företag bör förstärka sin medverkan på den inre marknaden och i offentliga upphandlingar. För närvarande har bara 8 procent gränsöverskridande verksamhet och deras andel i offentliga anbudsförfaranden är 42 procent. Sätt att främja mer balanserade konkurrensvillkor kan vara att förenkla undantagen från nya kategorier för statligt stöd, att främja samordning, att ändra direktivet om betalningsdröjsmål för att garantera betalning inom 30 dagar och att undanröja hinder för offentlig upphandling.

I dessa kristider är det viktigare än någonsin med europeiska åtgärder för att se till att små och medelstora företag har tillgång till finansiering till rimliga priser. Det är också viktigt med åtgärder för att kontinuerligt öka kunskapsöverföringen och effektiviteten i supporttjänster.

Olle Schmidt (ALDE). - Fru talman! Vi vet att småföretag är ryggraden i vår ekonomi. Inte minst i dessa dagar måste EU och medlemsstaterna genom färre regler, mindre byråkrati och lägre kostnader göra det enklare för småföretagen, både för de existerande och för de tillkommande. Små och medelstora företag har en helt annan förmåga än traditionella stora företag att anpassa sig till nya omständigheter och anamma nya rön och teknik.

Förutom att underlätta för småföretag att delta i offentlig upphandling genom bättre tillgång till den inre marknaden, underlätta möjligheterna att hitta kapital och göra statsstödsregler icke-diskriminerande så handlar det om en attitydförändring som genomsyrar allt beslutsfattande, i skolan, högskolan och arbetslivet. Forskning visar att entreprenörskap är starkt sammankopplat med tillväxt. Det kommande svenska ordförändskapet kommer särskilt att ta upp riktade insatser för att underlätta kvinnligt företagande, en viktig europeisk strategi för framtiden.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). - (ES) Fru talman! När det gäller denna debatt måste vi vara medvetna om att när allt kommer omkring är inte detta någon enhetlig rättslig nivå – och därmed en gemenskapslagstiftning som gäller för alla medlemsstater – utan i stället en rad riktmärken för att i framtiden försöka se till att alla europeiska medlemsstater antar en gemensam strategi för små och medelstora företag.

Det finns många aspekter i detta ämne, men jag vill nämna tre som jag verkligen tycker är viktiga.

För det första finns det ett behov att undanröja flera av de rättsliga hinder, flera av de svårigheter och mycket av den överflödiga byråkratin som står i vägen för – i ovanligt stor utsträckning i vissa länder – bildandet av små företag, och sedan utvecklingen av dessa verksamheter när de väl har bildats. Allt detta kräver finansiella och mänskliga resurser för att ta itu med det ovanligt stora antalet överflödiga regler och dessa resurser kan därför inte användas för andra ändamål.

För det andra finns det problem med teknisk innovation och tillämpad forskning. Här måste vi också fördubbla våra insatser för att se till att små och medelstora företag har tillgång till gemenskapsprogram som också i många fall lider av alldeles för mycket byråkrati.

Till sist tror jag att förhållandet mellan små och medelstora företag och utbildningssektorn är mycket viktigt: om små och medelstora företag inte blir en naturlig arena för kompletterande kompetensutveckling vid olika utbildningsnivåer kommer vi, eller snarare de små och medelstora företagen, inte att ha några särskilda resurser och med detta menar jag personer under utbildning.

Lidia Joanna Geringer de Odenberg (PSE). - (PL) Fru talman! Detta förslag till rättsakt överensstämmer i stora drag med Europaparlamentets resolution med rekommendation till kommissionen om en stadga för europeiska SPE-bolag som antogs för två år sedan. Syftet med förslaget är att skapa en standardiserad form av företagande under gemenskapslagstiftningen som kommer att vara fördelaktig för små och medelstora företag och grunda sig på förenklade villkor och hålla den byråkratiska bördan på ett minimum.

Det lägsta aktiekapitalet på 10 000 euro som föreslås av kommissionen kan vara bra för företagets image genom att det ger en viss trovärdighetsnivå. Å andra sidan är summan svårare att få fram i vissa medlemsstater än i andra. Aktiekapital ska inte vara ett verkligt hinder för att starta ett företag så därför stöder jag det kompromissändringsförslag som har antagits av utskottet för rättsliga frågor, som sätter nivån för minsta aktiekapital för ett europeiskt SPE-bolag till en euro, men kompletteras av kravet att företagets ledningsgrupp måste skriva under ett solvensintyg.

När det gäller arbetstagarnas medverkan i företaget ska den avgöras enligt lagarna i det land där företaget har sitt registrerade säte. Men ett undantag kan göras från regeln, om rätten till medverkan för ett visst antal anställda i företaget, som skulle gälla i den medlemsstat där de faktiskt arbetar, skulle begränsas av gällande lagar i det land där det europeiska företaget är registrerat. I detta fall skulle företagsledningen vara tvungen att skapa ett enhetligt system för medverkan, som en del av en överenskommelse som har förhandlats fram med företagsrepresentanter.

Till sist vill jag tillägga att den nya företagsformen inte ersätter andra former av företag som redan finns i de olika länderna, utan är ett alternativ till dem som bara användas när specifika villkor vid grundandet av ett sådant företag har uppfyllts.

Giles Chichester (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Som en småföretagare med omkring 25 års erfarenhet i den "riktiga världen" stöder jag i det stora hela småföretagsakten och betänkandet från Edit Herczog, som ingår i mitt utskott.

Särskilt välkomnar jag förslaget till direktiv om reducerade momssatser för arbetsintensiva och lokalt tillhandahållna tjänster, särskilt i nuläget.

Jag välkomnar också de ändringsförslag där man uppmanar till genomförande av resultaten från expertgruppen på hög nivå om minskning av administrativa bördor. Om det är något som småföretag behöver så är det en minskning av de administrativa bördorna.

Jag välkomnar också de ändringsförslag där man uppmanar till ett snabbt avtal om gemenskapspatentet, som anpassats till små och medelstora företags behov. Notera att "snabbt" och "gemenskapspatent" inte är ord och begrepp som passar särskilt bra tillsammans.

Jag välkomnar också uppmaningen till förbättrad tillgång till finansiering eftersom tillgången till finansiering i det aktuella ekonomiska klimatet är avgörande inte bara för om småföretag ska lyckas bra, utan för själva deras överlevnad.

Emellertid har jag två förbehåll. Det första gäller förslaget till en gemensam konsoliderad skattebas, eftersom jag är rädd att denna skulle kunna minska flexibiliteten för små och medelstora företag och även för medlemsstaterna. För det andra hyser jag personliga tvivel när det gäller förtjänsterna och fördelarna med att ändra direktivet om sena betalningar. Personligen har jag alltid tvivlat på värdet av denna åtgärd för småföretag, eftersom jag anser att det är bättre att de hanterar sina egna krediter än att man överlåter detta på lagstiftningen.

Joel Hasse Ferreira (PSE). - (PT) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! I detta betänkande försöker vi understryka betydelsen av små och medelstora företag, inklusive familjeföretag och företag som är integrerade i samhällsekonomin. Jag vill gratulera min kollega, Edit Herczog, eftersom hennes betänkande är viktigt ur denna synvinkel. Andra dokument och texter har tagits fram inom samma område och det är viktigt att de överensstämmer. Jag vill till exempel nämna det europeiska Eurostars-programmet och betänkandet om förkommersiell upphandling.

Detta betänkande betonar också de många sätt som finns att minska den byråkrati som ska göra det enklare att etablera denna typ av företag för att utnyttja deras initiativförmåga, starta upp nya verksamheter, tillverka nya produkter, tillhandahålla nya tjänster som passar konsumenters och andra företags behov och därmed förstärka utvecklingen av ekonomin i Europa. Jag vill också nämna något som jag tycker är mycket viktigt: Och det är frågan som det hänvisas till i punkt 47 i Herczogbetänkandet. Man bör förbättra vissa aspekter i det skattemässiga och rättsliga systemet i medlemsstaterna, eftersom den nuvarande modellen i de flesta medlemsstater kan vara ett hinder för överlåtelse av företaget, särskilt familjeföretag, och därmed öka risken för likvidering eller nedläggning av företaget. Medlemsstaterna måste därför noggrant granska sitt rättsliga och skattemässiga regelverk för att förbättra villkoren för företagsöverlåtelse och främja och tillämpa effektiva modeller för företagsöverlåtelse till anställda som ett alternativ till nedläggning. Denna strategi skulle skydda arbetstillfällen och göra att vinster kan återinvesteras för att bättre utveckla dessa företag.

Här vill jag särskilt poängtera att stöd för innovativa projekt för små och medelstora företag, enklare tillgång till EU-fonder och förbättrade kreditmöjligheter i synnerhet, men inte bara, i detta sammanhang, är viktiga faktorer för att stödja små och medelstora företag.

Dragoş Florin David (PPE-DE). - (RO) Först vill jag tacka föredraganden och de som har arbetat med den kanske viktigaste rättsakten under den här valperioden.

Det måste påpekas att vi först och främst lägger speciell vikt vid små och medelstora företag och företagande bland kvinnor. Eftersom vi den 8 mars firade den internationella kvinnodagen vill jag ta detta tillfälle i akt att framföra mina hjärtligaste gratulationer till alla kvinnor. Vi måste betona att detta är en relativt komplicerad lag som omfattar allt vi kunde få med när det gäller små och medelstora företag: minskad byråkrati och att lägga speciell vikt vid forskning och utvecklingsverksamhet i små och medelstora företag samt vid finansieringen av denna verksamhet.

Jag tror att denna rättsakt kommer att göra gott för den nuvarande ekonomiska krisen eftersom den europeiska ekonomin behöver sammanhållning och sin största drivkraft, små och medelstora företag. Därför anser jag att vi måste ge kommissionen och rådet ett så stort stöd som möjligt, skynda på godkännandet av denna

rättsakt och kunna lyfta fram styrkan i den europeiska ekonomin och den dynamiska verksamheten inom detta område för att här i Europa kunna hålla fast vid allt som europeisk ekonomi och produktion står för.

Till måste vi be kommissionen att hitta så många finansieringskällor som möjligt och förse små och medelstora företag med så många kreditmekanismer som möjligt.

Zsolt László Becsey (PPE-DE) - (HU) Mot bakgrund av betänkandet om små och medelstora företag vill jag först gratulera kommissionen och i synnerhet föredraganden, Edit Herczog, till hennes utomordentliga arbete. Samtidigt beklagar jag att detta betänkande inte utarbetades enligt artikel 39 arbetsordningen där det krävs att kommissionen lägger fram konkreta lagstiftningsförslag.

Jag tycker att det är särskilt viktigt för medlemsstaternas skull att vi begär att de rapporterar om framstegen i sina årliga Lissabonrapporter. Annars kommer majoriteten av de fina rekommendationerna där bara att bli döda bokstäver. Jag håller också med Edit Herczog om att förmånsbehandling av de nya medlemsstaterna, i synnerhet de som ligger utanför euroområdet, är en viktig politisk konsekvens av hela arbetet. De befinner i en särskilt besvärlig situation redan innan den generellt ogynnsamma situationen för små och medelstora företag, men de kan komma att spela en viktig roll för att komma ur krisen.

Jag vill bara framföra ett par saker om den inre marknaden: det är verkligen oroväckande att bara åtta procent av de små och medelstora företagen ägnar sig åt gränsöverskridande verksamhet. Denna procentsats måste höjas. Mentorskap är speciellt viktigt för att uppmuntra sådan verksamhet. Detta skulle kunna åstadkommas genom att minska den administrativa bördan och att vidta åtgärder som rör mervärdesskatt, t.ex. genom ett system med en enda kontaktpunkt eller en reducerad momssats. Vi måste också verka för att små och medelstora företag får en starkare ställning i offentliga upphandlingar på gemenskapsnivå, t.ex. genom att oftare välja små och medelstora företag som huvudavtalspart eller att offentliggöra anbudsinfordringar avsedda speciellt för dem.

Den SMF-grupp där jag är ordförande skulle eftertryckligen vilja se resultat i arbetet med att upprätta ett genomgripande garanti- och kreditsystem på EU-nivå. Jag hoppas att möjligheten med den nya Europeiska investeringsbanken (EIB) kommer att uppfylla alla de förväntningar vi har på den. För att få ett snabbt genomförande av betalningsdirektiven och lösa skuldsituationen måste samordnade åtgärder vidtas på medlemsstatsnivå. För att hitta nya marknader och hantera de administrativa utmaningarna måste medlemsstaternas insatser för att stärka mentorsystemet och EU-stödet för en sådan satsning komma snabbt.

Jacques Toubon (PPE-DE) - (FR) Fru talman! Jag välkomnar diskussionen och antagandet av stadgan för europeiska SPE-bolag samtidigt som jag vill berömma vår föredragande, Klaus-Heiner Lehne. Jag tror att den text som kommer att antas i parlamentet på något sätt kommer att bära hans namn och att europeiska SPE-bolag kommer att bli kända för eftervärlden som Klaus-Heiner Lehne-bolag.

Jag vill bara kommentera en punkt. Jag delar den uppfattning som Zsolt László Becsey nyligen uttryckte. Jag anser att de regler för arbetstagarmedverkan som föreslås i kompromissen strider mot den överenskomna målsättningen, med andra ord motverkar enkelheten och effektiviteten i stadgan för små och medelstora företag.

Jag anser att det är ett misstag att införa arbetstagarmedverkan på en sådan nivå, med andra ord i sådana små företag. Jag har full förståelse för att man är hängiven ett system av social och ekonomisk styrning som har bevisat sitt värde. Men jag tror att vi i detta fall förlorar lite av effektiviteten i den föreslagna stadga som vi ska anta om vi inför ett system för arbetstagarmedverkan i små företag, eftersom sådana system enligt min mening enbart passar i större företag. Men bortsett från detta förbehåll tycker jag denna text är utmärkt.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon tisdag, kl. 12.00.

Martí Grau i Segú, föredragande för yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd. – (ES) Fru talman! Först vill jag tacka föredraganden, Edit Herczog, för hennes betänkande och hennes samarbete med föredragandena för yttrandena från de andra utskotten.

Som föredragande för yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd vill jag kort peka på tre saker som vi anser vara viktiga – trots att vi även har en bred enighet när det gäller andra delar – och som vi ville belysa då vi utarbetade vårt yttrande.

Först vill jag peka på att behovet av att vidta åtgärder för att hantera den situation som ofta uppstår när ägaren till ett litet eller medelstort företag går i pension. I alltför många fall medför pensioneringen att dessa företag måste lägga ned sin verksamhet eller i andra fall att de köps upp av större företag, med resultatet att de inte längre faller inom kategorin små eller medelstora företag.

För det andra vill jag betona värdet av utbildning som ett nyckelelement för att förbättra kapaciteten för företag och deras anställda och för att belysa det sociala värdet av företag i ett vidare samhällssammanhang.

Till sist vill jag hänvisa särskilt till kvinnor som fortsätter att uppleva stora problem med att driva denna typ av företag.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Fru talman! Jag tar ordet för att ifrågasätta vad James Hugh Allister sa tidigare i sina löjliga kommentarer om de förmodade kostnader som EU-regleringen skapar för företag, särskilt brittiska företag.

Detta baserar sig på några så kallade undersökningar som nu sprids i den brittiska EU-skeptiska pressen med allt hemskare kalkyler över dessa kostnader.

Dessa undersökningar är emellertid felaktiga på tre punkter. För det första överdriver de den mängd lagstiftning som antas på EU-nivå i stället för på nationell nivå, och nämner 50 procent eller mer medan de flesta nationella undersökningar visar att det rör sig om mellan 6 och 15 procent. För det andra tar de inte någon hänsyn till att EU-lagstiftningen, när den tillämpas på rätt sätt, minskar kostnaderna för företag och minskar den byråkratiska bördan genom att ha en enda uppsättning normer – gemensamma normer för den gemensamma marknaden – i stället för 27 olika och separata uppsättningar. För det tredje tar de inte hänsyn till att när vi inför kostnader så är det ofta med avsikten att spara pengar i senare led. När vi kräver att cigaretter ska ha ett hälsovarningssystem, eller när vi kräver att asbest ska fasas ut från våra produkter och på våra arbetsplatser, så är det för att i förlängningen minska hälso- och sjukvårdskostnaderna och spara människoliv.

I dessa undersökningar görs cyniskt nog inget försök att få en balanserad bild, och det är skandal att någon som menar sig representera alla sina väljare bara ser till en sida av saken.

Ieke van den Burg (PSE). - (EN) Fru talman! Det är synd att Jacques Toubon lämnar salen, för jag ville svara på hans beskyllning angående vår kompromiss, nämligen att den kräver att små och medelstora företag ges nya tunga bördor. Genom kompromissen ändras den rådande situationen till förmån för fusioner, uppdelning av företag och flyttning av säten. När det gäller helt nystartade företag finns det en relativt hög tröskel för företag med färre än 500 anställda. Företag med mellan 500 och 1 000 anställda har exakt vad som finns i de andra direktiven. Man kan inte hävda att detta försvårar den aktuella situationen. Den förenklas i själva verket. I detta samråd med arbetsmarknadens parter vill vi arbeta med hur man kan förenkla och med ett bättre system som är harmoniserat inom hela EU.

Ján Figel', ledamot av kommissionen. - (EN) Fru talman! Jag vill tacka alla för en mycket intressant debatt. För det första ber jag om ursäkt på min kollega Charlie McCreevys vägnar. Han har ett åtagande inom Ekofin tidigt i morgon. Hans frånvaro beror på förberedelserna inför detta.

Jag vill svara på några av de punkter som har tagits upp. En del av svaret ligger i den övergripande process som vi driver tillsammans, däribland parlamentets positiva politiska signaler till små och medelstora företag under 2009. Dessa ger en bra uppmuntran, särskilt i en tid av kris och särskilt eftersom vi tror att små och medelstora företag har mycket hög potential och att de förtjänar särskild uppmärksamhet – till exempel integrering mellan utbildning, yrkesutbildning och små och medelstora företag.

Jag är nöjd över att vi sedan 2007 har samarbetat med generaldirektoratet för näringsliv och kommissionsledamot Günther Verheugen när det gäller entreprenörsutbildning, något som verkligen behövs i EU och något som ligger efter många andra områden. Jag skulle kunna nämna många exempel på bra instrument – såsom Erasmus för unga företagare – men jag vill inte tala om dessa just nu. Det är en process med många frågor, som gäller tillgången till finansiering. Europeiska investeringsbanken frigör nu utrymme och volym för krediter: 30 miljarder euro för små och medelstora företag, 1 miljard euro per år extra för medelstora företag, och dessutom 1 miljard euro för mezzaninkapital.

Nyligen beslutade vi som ni vet att mjuka upp reglerna om statligt stöd, och höja tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse till 500 000 euro, vilket i allmänhet innebär bättre villkor för mer intensifierat statligt stöd. Detta kommer också att bidra till att underlätta stöd till produktion av miljövänliga produkter.

Othmar Karas talade om småföretagsakten. Vissa medlemsstater övervakar och rapporterar redan om genomförandet av småföretagsakten. Detta var fallet under 2008 och från 2009 kommer det att göras en årlig bedömning från medlemsstaternas sida som en del av alla nationella reformprogram. Vi kommer därför att få veta mer, och denna kultur av integrering och stöd kommer att växa.

När det gäller offentlig upphandling och små och medelstora företag har kommissionen haft omfattande samråd med intressenterna, bland annat näringslivsorganisationer. Ett verkligt problem ligger i de offentliga inköparnas tillämpning av reglerna. Vi behöver mer konkurrens, mer öppenhet och undvikande av diskriminering, men de goda nyheterna är att 42 procent av volymen, ovanför EU:s tröskelvärden, redan går till små och medelstora företag inom EU, vilket är ett mycket betydande stöd.

Francis Wurtz talade om uppdelningen av säten och huvudkontor, och problemet med en potentiell urholkning av de anställdas medverkan. Uppdelningen av små och medelstora företags säten och huvudkontor är redan allmän praxis i hälften av medlemsstaterna, även i stater som har mycket höga normer för den sociala trygghetspolitiken. Detta säkrar den flexibilitet som företag behöver när de är verksamma i fler än ett land.

När det gäller Jean Marie Beaupuy's begäran om 30 dagar bör den behandlas i det förslag om sena betalningar som redan håller på att utarbetas och som bör antas av kommissionen senast i slutet av den här månaden.

Frågan om samråd och arbetstagarnas medverkan har diskuterats mycket här – inte bara i dag. Som en del av sina förberedelser genomförde kommissionen mellan juli och oktober 2007 ett offentligt samråd om det potentiella privata Europabolaget. Företrädare för fackföreningar, inklusive europeiska fackföreningar, presenterade sina synpunkter vid konferensen, särskilt under 2008. En stor konferens hölls i mars 2008 och vi diskuterade dessa frågor med experter från europeiska fackföreningar flera gånger under detta år. Jag vill betona något viktigt, som gäller den rättsliga grunden. Den rättsliga grunden är inte artikel 138, eftersom vi inte behandlar området socialpolitik, utan artikel 308. Därmed är det en annan typ av initiativ, som grundas på att medlemsstaterna är eniga. Det fanns inga skäl att inleda ett särskilt samråd enligt den tidigare artikeln.

Jag vill påminna er om att vi redan riktade in oss på stora offentliga företag när vi lade fram förslaget om Europabolag, och att förslaget om det europeiska privata aktiebolaget var utformat för små och medelstora företag. De anställdas rättighet till information och samråd behandlades under 2001, i det första direktivet om Europabolaget.

Sedan 2002 har vi haft en allmän ram för att informera och samråda med anställda inom EU. Det finns inget skäl att bortse från dessa regler och komma med en annan lösning i det föreliggande förslaget om det europeiska privata aktiebolaget.

Om arbetstagarnas kollektiva rättigheter ska förbättras, vilket är vår avsikt, så skulle detta inte göras bara när det gäller en typ av företag, utan genom ett mer allmänt initiativ som också beaktar medlemsstaternas olika traditioner.

Vi har redan gjort viktiga framsteg i utvärderingen av de anställdas rättigheter i stadgan för det europeiska privata aktiebolaget. Uppföljningsåtgärder kommer att övervägas när den fullständiga bedömningen är klar 2010.

Vissa synpunkter har framförts om varför man inte i större utsträckning behandlade beskattning och redovisning. Jag vill påminna er om att vi inte har allmänna lagstiftningsbefogenheter i alla frågor. Lagstiftningsinitiativ inom bolagsrätt, obeståndslagstiftning samt redovisnings- och skatterätt är knutna till mycket specifika, och ofta restriktiva, rättsliga grunder i våra fördrag, och det befintliga fördraget utgör knappast en grund för en fullständig europeisk bolagsrätt.

Sist men inte minst vill jag tacka er för en mycket öppen och konstruktiv debatt, och även för ett verkligt samarbete om politiska frågor som gäller små och medelstora företag. Många här är vänligt inställda till små och medelstora företag. Rekommendationerna i det första betänkandet kommer att tas i beaktande vid genomförandet av handlingsplanen, och särskilt vid alla relevanta frågor som är knutna till småföretag.

När det gäller Klaus-Heiner Lehnes betänkande behöver mycket arbete fortfarande göras eftersom vi måste uppnå enighet i rådet. Vi kommer att behöva en viss tid, särskilt på grund av enhälligheten, men ert bidrag kan verkligen förbättra förutsättningarna och bidra till att nå verkligt samförstånd och godkännande. Vi vill underlätta denna process och inrätta en stadga som verkligen hjälper europeiska företag.

När det gäller gränsöverskridande flyttning av bolagssäten instämmer kommissionen i att företag bör vara fria att flytta sitt säte inom EU, förutsatt att aktieägarnas, fordringsägarnas och de anställdas rättigheter garanteras. Vi behöver därför hitta rätt balans mellan etableringsfrihet och tredje parterns intressen.

Avslutningsvis vill jag säga att detta är det europeiska året för kreativitet och innovation, och att det är mycket viktigt att ha en strategi som för fram våra företags kreativa potential. Människor är mycket viktiga, inte bara eftersom vi befinner oss i en kris, utan eftersom människor har den största potentialen. Frågor såsom immateriella rättigheter eller gemenskapspatentet skulle inom en snar framtid kunna behandlas genom en mer öppensinnad politisk strategi. EU skulle kunna vara mer innovativt och kreativt i sitt stöd till små och medelstora företag.

Klaus-Heiner Lehne, föredragande. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag skulle vilja kommentera fyra punkter. Den första gäller direktivet om flyttningar av bolagssäten där jag anser att kommissionen ska överge sina argument, eftersom den riskerar att göra sig till åtlöje bland experterna. Teorierna om att flyttningar av bolagssäten kan arrangeras så att ett företag startas i ett grannland och sedan slår samman det med det egna bolaget enligt direktivet om sammanslagningar kan knappast bli mer byråkratiska. Här talar vi om att minska byråkratin och underlätta för små och medelstora företag. Detta förslag visar hur meningslöst det är för kommissionen att envist vägra presentera ett förslag om det fjortonde direktivet. Det gynnar ingen annan än juristerna.

Min andra punkt handlar om arbetstagarmedverkan. Ieke van den Burg har rätt: äkta små och medelstora företag påverkas inte av den kompromiss som vi har presenterat. Vår målsättning är enbart att undvika missbruk och registrering av bolag som egentligen är stora bolag och mer lämpade som europeiska bolag än europeiska SPE-bolag sett till antalet anställda. Det är praktiskt taget bara missbruk som registreras.

Min tredje punkt handlar om den faktiska säteteorin som bara sju medlemsstater förbinder sig till – enbart sju! Förra året övergav den största medlemsstaten, Tyskland, denna teori. EG-domstolen förespråkar den inte, men tillåter den i undantagsfall, vilket visade sig i Cartesio- domen. Det tåget har gått och det är ingen idé att fortsätta argumentera om det.

För det fjärde vill jag säga att argumentet från vänsterledamöterna – ingen av dem stannade och deltog i debatten tidigare – att förslaget skulle avslås, inte tar hänsyn till innehållet i betänkandet – det har Manuel Medina Ortega helt rätt i. I betänkandet behandlas faktiskt all den kritik som har framförts. Därför föreslår jag att även parlamentsledamöterna på vänsterkanten överväger att läsa betänkandet och ändringsförslagen igen och sedan diskutera dem en gång till i sin grupp.

Edit Herczog, föredragande. – (EN) Fru talman! Det är verkligen synd att alla mina väljare inte är här i salen. Det var underbart att höra så många ledamöter från så många länder och så många partier som välkomnade mitt betänkande om "Small Business Act". Jag måste dock säga att mitt betänkande inte skulle ha varit möjligt utan kommissionen, nämligen Günther Verheugen och hans "small business team", Francoise Le Bail, med flera. Jag skulle inte heller ha kunnat göra det utan den tvärpolitiska gruppen för små och medelstora företag.

De flesta av mina kolleger höll med om allt i betänkandet, vilket kan konstateras utifrån det faktum att inte så många ändringsförslag lades fram. Vissa kolleger frågade varför det inte är rättsligt bindande. Det är inte rättsligt bindande till sin natur av många skäl. Men i morgon kommer vi att begära omröstning med namnupprop i fråga om många punkter, för att visa parlamentets gemensamma agerande och det gemensamma kravet från rådet att göra detta.

Slutligen skulle jag vilja säga att Darwin för exakt 200 år sedan publicerade sin bok "Om arternas uppkomst". Han sa att det inte är den starkaste som överlever, utan den som bäst kan anpassa sig. Vad vi har gjort med småföretagsakten är att skapa ett utrymme för medlemsstaterna att anpassa sig och manövrera, och för småföretag inom medlemsstaterna att anpassa sig snabbare, överleva denna kris och möta kommande utmaningar. Tack så mycket för ert stöd!

Talmannen. - Jag har mottagit fyra resolutionsförslag⁽¹⁾ från fyra politiska grupper om arbetstagarmedverkan i SPE-bolag.

Gabriela Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Jag skulle vilja lyfta fram två helt avgörande aspekter.

⁽¹⁾ Se protokollet.

För det första är det viktigt med tillgång till finansiering, tillsammans med rättslig och administrativ hjälp. Om man inte skapar en särskild fond för små och medelstora företag, och tar fram mikrokrediter, kommer de små och medelstora företagen inte att klara av de svåra förhållandena på marknaden, och möjligheterna att bilda nya små och medelstora företag skulle kraftigt begränsas.

Den andra aspekten rör ställningen för de kvinnor som driver småföretag. På många sätt skiljer sig deras situation inte mycket åt från den situation som anställda har. Några av skälen till detta kan vara bristen på tjänster som underlättar för dem att upprätthålla en balans mellan privatliv och arbete, och den tuffa konkurrensmiljön där nätverk betyder mycket. Sådana nätverk, som underlättar informationsflödet, och vid behov kan ge stöd, präglar företag som drivs av män. Kvinnor är däremot mer utsatta när det gäller denna aspekt. Därför måste vi uppmuntra kopplingar mellan företag som drivs av kvinnor och företag som drivs av män.

Vi uppmanar dessutom alla medlemsstater att ge kvinnor som arbetar i små familjeföretag ställning som delägare. I de flesta fall är ägaren en man, medan de kvinnor som finns i företaget anses utföra obetalt arbete inom familjen. De omfattas inte ens av den socialförsäkring som anställda omfattas av. Detta får detta uppenbara och katastrofala följder när de blir gamla, särskilt om de har separerat från sin partner.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) De små och medelstora företagens konkurrenskraft blir allt sämre på grund av de hinder som förhindrar grändöverskridande handel. Om hindren togs bort skulle detta leda till större rättslig förutsägbarhet och man skulle på ett effektivare sätt kunna beräkna företags och entreprenörers skadeståndsansvar. Genom detta betänkande har Europaparlamentet visat att det till fullo har förstått den viktiga roll som små och medelstora företag spelar för den europeiska ekonomins konkurrenskraft.

En välutformad stadga för ett europeiskt privat aktiebolag, avsedd att komplettera de bolagsformer som redan finns, skulle på många sätt gynna de europeiska små och medelstora företagens konkurrenskraft. Den skulle stärka EU:s inre marknad, förenkla regelverket för företag – och därigenom sänka konsultkostnader och underlätta tillgång till gränsöverskridande marknader – och öka den ekonomiska integrationen och tillväxten.

Stadgan skulle dessutom ge små och medelstora företag större flexibilitet.

Små och medelstora företag står för över 90 procent av EU:s ekonomi och två tredjedelar av arbetstillfällena. Därför bör de ges möjlighet att bedriva sin verksamhet under bästa möjliga villkor. På så sätt kan de bidra till ekonomisk tillväxt på en integrerad inre marknad, dra fördel av de möjligheter som finns och möta de utmaningar som globaliseringen innebär.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Enligt kommissionen är syftet med detta förslag att förbättra ramvillkoren för företag på EU:s inre marknad.

Detta ska uppnås genom att företag ges rätt att fritt välja i vilken medlemsstat de ska ha sitt bolagssäte, oavsett var den egentliga verksamheten bedrivs, och genom att de bara behöver följa lagarna i det land där de har sitt säte.

Detta kommer att göra det möjligt att kringgå de arbetstagarrättigheter i EU:s medlemsstater som vi har kämpat så hårt för att uppnå.

Sanningen är specifik. Låt mig vara specifik.

Ett danskt bolag med 35 anställda som har sitt säte i Köpenhamn är enligt dansk lag skyldigt att låta arbetstagarna utse företrädare i företagsledningen. På så sätt ser man till att arbetstagarna ges insyn i bolagets situation och dess framtid.

Om det framlagda förslaget antas utan ändringar skulle detta bolag kunna registrera sig som ett europeiskt bolag med säte i Helsingfors. Nu skulle det plötsligt krävas 150 anställda för att få arbetstagarrepresentation. I de flesta andra medlemsstater är situationen ännu värre.

Kanske kommer kommissionens förslag att förbättras något under de kommande förhandlingarna. Kanske kommer slutdokumentet inte att vara fullt så dåligt.

I vilket fall som helst bör vi ställa oss frågan: "Varför"? Varför lägger kommissionen om och om igen fram förslaget vars enda syfte är att minska arbetstagarnas rättigheter? Finns det ett grundläggande fel med EU?

19. Det framtida gemensamma europeiska asylsystemet (debatt)

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om betänkandet av Giusto Catania, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om framtiden för det gemensamma europeiska asylsystemet (2008/2305(INI)) (A6-0050/2009).

Giusto Catania, föredragande. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Under det gångna året ökade antalet flyktingar i världen och uppgår nu till 12 miljoner. Om vi även räknar med internflyktingar är det 26 miljoner människor världen över som behöver samma typ av skydd. Denna utveckling beror på att världen fortsätter att präglas av krig. För närvarande finns det 4 miljoner irakiska flyktingar och internflyktingar. Helt klart är dessa flyktingar en följd av krig som våra länder varit med och startat.

Det är nödvändigt att skapa en gemensam europeisk asylpolitik, eftersom vi enligt rättsstatsprincipen är skyldiga att garantera att dessa människor får samma mottagande i hela EU. Detta blir ännu viktigare med tanke på att vissa medlemsstater ännu inte har en systematisk asyilagstiftning. Jag noterar att harmoniseringen av asyلفörfarandena tyvärr har skjutits fram två år, vilket innebär att den kommer att förverkligas först 2012. Vi måste se till att de hemska skillnaderna mellan medlemsstaternas asylsystem upphör. För närvarande befinner vi oss i den paradoxala situation att siffrorna för hur många som får sin ansökan om flyktingstatus beviljad för vissa tredjelandsmedborgare varierar mellan 0 och 90 procent beroende på vilken medlemsstat som mottar asylansökan.

Harmoniseringen av normer bör leda till en hög skyddsnivå i hela EU och bör inte baseras på den minsta gemensamma nämnaren. Definitionen av asylrätten är en viktig del av vår demokrati och skyddet av de mänskliga rättigheterna. Vi kan inte acceptera att denna rätt har urholkats de senaste åren, genom att asylsökandes behov och den princip om non-refoulement som fastställs i internationella konventioner inte alltid har respekterats. EU bör skapa mekanismer vid de yttre gränserna för att kunna identifiera asylsökande och garantera personer med rätt till internationellt skydd tillträde till sitt territorium, även inom ramen för kontrollerna vid de yttre gränserna. Därför anser vi att det är bra att Frontex roll ses över, eftersom detta organ ofta behandlar asylsökande som om de vore olagliga invandrare.

Genom detta betänkande uppmanar Europaparlamentet Frontex att tillhandahålla exakta uppgifter om det antal asylsökande som identifieras som sådana i samband med byråns verksamhet och om ödet för de personer som grips i detta sammanhang och skickas tillbaka till ett transitland eller till sitt ursprungsland. Vi måste se till att internationella konventioner tillämpas korrekt, liksom samarbetsavtal med tredjeländer. Vi kan inte ingå avtal med länder som inte har undertecknat Genèvekonventionen. Många medlemsstater struntar i detta, däribland Italien, som har undertecknat ett avtal om hantering av migrationsströmmar med Libyen, ett land som inte har för avsikt att underteckna Genèvekonventionen om flyktingar.

Europaparlamentet gläder sig åt – och detta är något som vi har betonat och som vi hoppas kommer till uttryck i betänkandet – att EG-domstolen har ogiltigförklarat den artikel i direktivet om asyلفörfaranden som rör införandet av begreppet "säkra tredjeländer" och en gemensam förteckning över säkra länder. Vi anser att det inte finns något sådant som "säkra tredjeländer". Det är ett felaktigt begrepp, eftersom alla medborgare kan förföljas till och med i länder med höga demokratiska standarder.

Asylsökande är utsatta personer som är i behov av lämpliga mottagningsvillkor. Medlemsstater får inte kvarhålla personer av det enda skälet att de ansöker om internationellt skydd. I princip anser jag därför att asylsökande inte bör kvarhållas. I många medlemsstater kvarhålls asylsökande tyvärr fortfarande efter att olagligt ha rest in på landets territorium. Tyvärr, och jag kommer att avsluta med detta, finns det inget annat sätt att komma in i EU. Det paradoxala är att till och med asylsökande måste använda sig av ojämna migrationsströmmar för att kunna resa in i EU. Asyl är inte en eftergift. Asyl är en skyldighet för stater och en rättighet för dem som flyr krig.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman, ärade ledamöter! I juni antog kommissionen en handlingsplan om asyl. Kommissionen åtog sig att mellan 2008 och 2009 lägga fram konkreta förslag för att förbättra skyddsnormerna, införa mer solidaritet mellan medlemsstaterna och stärka det praktiska samarbetet.

Vi har fastställt de principer som bör vägleda EU:s åtgärder, bevara dess tradition av humanitär hjälp och skydd, garantera verklig likabehandling i hela EU, förbättra asylsystemets effektivitet och främja solidaritet inom EU och mellan EU och tredjeländer.

Det gläder mig att parlamentet till fullo delar kommissionens filosofi. Parlamentet delar vår ambition att skapa ett effektivare och rättvisare europeiskt asylsystem som ger ökat skydd.

Det faktum att Europaparlamentet nu är medlagstiftare tillsammans med rådet gör att jag har förhoppningar om att förhandlingarna, som kommer att bli långdragna, nu har större chans att resultera i instrument av högsta kvalitet som ligger mer i linje med de grundläggande rättigheterna.

Tack vare medbeslutandeförfarandet och omröstning med kvalificerad majoritet i rådet kan EU harmonisera dessa internationella skyddsnormer så att de når en högre nivå.

Jag tackar parlamentet för dess starka stöd till alla initiativ som kommissionen har lagt fram i sin handlingsplan.

Jag tackar er också för att ni har prioriterat behandlingen av det förslag om att inrätta en europeisk byrå för samarbete i asylfrågor som jag nyligen lade fram. Vi behöver parlamentets stöd för att denna mekanism ska bli framgångsrik. Den kommer att göra det möjligt för oss att stärka det praktiska samarbetet och asylsystemens kvalitet. Jag hoppas att de tre institutionerna snabbt kommer överens så att byrån kan börja sitt arbete så snart som möjligt.

Herr Catania! Låt mig tacka er för ert betänkande. Ni är emellertid orolig på vissa punkter. Det gäller framför allt förhållandena för de asylsökande som kvarhålls, asylsökandes rättigheter enligt Dublinförfarandena, gränskontrollernas effekter på tillgången till skydd och vissa medlemsstaters stora belastning när det gäller att ta emot strömmen av asylsökande. Jag har några svar till er.

När det gäller förhållandena för de asylsökande som kvarhålls har kommissionen, i ändringsförslagen till direktivet om mottagningsvillkor, föreslagit tydligare regler än de som för närvarande gäller, framför allt att det under alla omständigheter ska vara förbjudet att kvarhålla minderåriga barn utan medföljande vuxen. Vi har även specificerat i vilka fall vuxna kan kvarhållas, tillsammans med skyddsmekanismer som rätten att överklaga eller rätten till rättshjälp och regelbundna rättsliga kontroller av kvarhållningsåtgärden.

I Martine Roures betänkande om öppna och säkra mottagningsförläggningar, som antogs den 5 februari, identifierade parlamentet dessutom ett antal problem vid dessa förläggningar. De föreslagna ändringarna av direktivet om mottagningsvillkor bör lösa dessa problem.

I enlighet med samma principer föreslog jag att rättigheterna för de asylsökande som omfattas av Dublinförfarandena bör garanteras på ett bättre sätt. Vi måste exempelvis underlätta familjeåterförening och barns återförening med familjemedlemmar, och stärka garantierna i de asylfall som omfattas av Dublinförfarandena.

Även det bästa asylförfarandet skulle vara värdelöst om tillgång till ett sådant förfarande inte garanterades. Herr Catania! Jag håller med er om att vi måste förbättra vårt arbete med gränskontrolltjänstemän. Vi måste utbilda dem och uppmärksamma dem på asylfrågor. Ni nämnde ojämna migrationsströmmar. Frontex måste verkligen kunna genomföra denna utbildning. När byrån för samarbete i asylfrågor väl har inrättats kommer denna att bidra genom att utarbeta handböcker för gränskontrolltjänstemän. Dessutom måste vi på ett bättre sätt definiera ansvarsförhållandena när människor räddas till sjöss. Var ska de gå iland? Var kan de vid behov ansöka om asyl? Jag arbetar tillsammans med medlemsstaterna för att försöka hitta de rätta svaren på dessa frågor. Naturligtvis är det viktigt att uppmärksamma det tryck som asylsystemet befinner sig under i vissa medlemsstater. Vi vill ha större solidaritet, inte bara rent ekonomiskt, utan även i form av snabbinsatsstyrkor med experter, som har upprättats av byrån för samarbete i asylfrågor.

Dessutom kommer vi att undersöka möjligheten till frivillig överföring av flyktingar till en annan medlemsstat än den som beviljade skydd.

I slutet av veckan kommer jag att åka till Lampedusa och Malta för att titta närmare på de praktiska arrangemangen och hur EU kan ge stöd.

Fru talman, ärade ledamöter! Låt mig ta tillfället i akt att tacka er för de extra 10 miljoner euro som parlamentet anslog till Europeiska flyktingfonden i slutet av 2008. Dessa 10 miljoner euro kommer att användas för att omflytta fler flyktingar i EU under 2009. I detta sammanhang vill jag framhålla vikten av medlemsstaternas åtagande efter vår resa till Jordanien och Syrien om omflyttning av irakiska flyktingar i EU:s medlemsstater.

Vi arbetar, och jag arbetar, med andra ord på alla fronter för att förbättra lagstiftningens kvalitet, det praktiska samarbetet och solidariteten mellan medlemsstaterna och mellan EU och tredjeländer.

Ett stort tack till parlamentet för ert stöd. Vi måste göra EU till ett verkligt förenat gemensamt skyddsområde. Jag har för avsikt att låta detta ingå i Stockholmsprogrammet.

Tack, mina damer och herrar. Tack herr Catania och fru Roure för allt ert utmärkta arbete.

ORDFÖRANDESKAP: ROTHE

Vice talman

Danutė Budreikaitė, *föredragande för yttrandet från utskottet för utveckling.* – (LT) Det gångna året ökade antalet flyktingar till över 16 miljoner i hela världen. EU tog emot över 200 000 asylansökningar under 2007. Både flyktingar som söker asyl och vissa medlemsstater har problem. Detta är något som det gemensamma europeiska asylsystemet skulle kunna lösa. Regeringsinstitutioner bör tillämpa konkreta, tydliga och likvärdiga villkor för att avgöra om asylansökningar ska beviljas. Det är viktigt att flyktingstatus beviljas på grundval av ett konkret fall, snarare än på grundval av en generell bedömning som exempelvis baseras på nationalitet. Jag skulle dessutom vilja uppmärksamma att Frontex inte nämns i Europeiska kommissionens strategiska plan för asylpolitiken, trots att detta organ spelar en betydelsefull roll när det gäller att skydda flyktingar. Dessutom är det viktigt att påpeka att antalet asylsökande står i direkt proportion till den politiska, ekonomiska och sociala situationen i de asylsökandes hemländer. Det gemensamma europeiska asylsystemet bör därför vara nära kopplat till EU:s utvecklingspolitik och humanitära politik. Detta skulle minska antalet asylsökande, eftersom dessa ofta är ekonomiska flyktingar.

Carlos Coelho, *för PPE-DE-gruppen.* – (PT) Fru talman, herr vice kommissionsordförande, mina damer och herrar! Efter slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors har mycket arbete lagts ned på att harmonisera medlemsstaternas asyllagstiftning. Denna harmonisering har emellertid grundats på den minsta gemensamma nämnaren, vilket har gjort att det fortfarande har funnits kvar mycket olika metoder och förfaranden. Det saknas fortfarande likvärdiga villkor när det gäller tillgången till skydd i hela EU. Till följd av detta kvarstår problem som sekundär förflyttning och upprepade ansökningar.

Som föredraganden nämnde steg antalet flyktingar 2008 till över 12 miljoner. Därför måste vi omgående inleda andra fasen av det gemensamma europeiska asylsystemet. Vi kan bara skapa samma skyddsnivå i hela EU om vi inrättar ett enda asylansökningsförfarande. Detta bör baseras på effektivitet, snabbhet, kvalitet och rättvisa beslut, tillsammans med enhetliga normer för att bevilja flyktingstatus eller status som person i behov av internationellt skydd. Bara på detta sätt kan vi se till att asylsökande behandlas på samma sätt oavsett i vilken stat de lämnar in sin asylansökan.

Jag gläds därför åt denna handlingsplan på asylområdet som olika offentliga aktörer har bidragit till och som anger den färdplan som vi bör följa de kommande åren för att kunna skapa ett gemensamt europeiskt asylsystem. Jag stöder de föreslagna ändringarna till direktivet om mottagningsvillkor, direktivet om asylförfaranden och skyddsgrundsdirektivet, som syftar till att förtydliga de kriterier som ger asylsökande rätt till internationellt skydd. Det gläder mig att kommissionsledamot Jacques Barrot har framhållit att vi måste se till att det råder konsekvens med andra politiska riktlinjer som påverkar internationellt skydd, och jag hoppas att samma konsekventa syn även kommer att utsträckas till andra gemensamma områden.

Avslutningsvis vill jag gratulera föredraganden, Giusto Catania, till hans arbete, som vi i PPE-DE-gruppen ställer oss bakom.

Martine Roure, *för PSE-gruppen.* – (FR) Fru talman! Till att börja med vill jag gratulera föredraganden till ett utmärkt betänkande eftersom det med rätta avslöjar den obalans som präglar den nuvarande asylpolitiken i EU. Han lägger fram flera förslag som kommer att göra det möjligt för oss att göra verkliga framsteg på området.

Vi måste se till att de nuvarande oacceptabla skillnaderna mellan medlemsstater upphör. Som det nu är beror det svar en asylsökande får på det land som asylansökan lämnas in i.

Vi kräver dessutom betydande förbättringar av förhållandena i flyktingförläggningarna. En förutsättning för detta är framför allt att man bekräftar principen om att asylsökande inte får kvarhållas. Detta gäller framför allt utsatta personer som kvinnor, barn och tortyroffer. Detta kräver också garanterad tillgång till en miniminivå av rättigheter när det gäller boende, sysselsättning, hälsovård och utbildning, med andra ord till de grundläggande rättigheter som garanterar en persons värdighet.

Avslutningsvis tycker vi att det är viktigt att Dublin II-system reformeras. Framför allt har våra besök på förvarsheter – precis som ni påpekade, herr talman – visat oss vilka följskador som olämpliga förhållanden

kan leda till. En oacceptabelt stor börda läggs på de länder som berörs mest av migrationsströmmarna till EU.

Det återstår fortfarande mycket att göra innan vi får en gemensam asylpolitik. Vi bör inte ha för högt ställda förväntningar. Men kommissionen nya förslag, som jag är övertygad om att vi på ett effektivt sätt kan bidra till, kommer förhoppningsvis att lägga grunden till en struktur som, även om den kanske fortfarande är svag, förhoppningsvis kan växa sig starkare längre fram.

Jag riktar ett stort tack till kommissionsledamot Jacques Barrot för hans ihärdighet i detta ärende. Vad som krävs är ett stort mått av vilja. Herr kommissionsledamot! Jag hoppas att ni får tid att genomföra detta arbete. Det är vår skyldighet och en moralisk förutsättning för de värden som EU försvarar.

Sarah Ludford, för ALDE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag stöder föredragandens betänkande och kommissionens arbete. Det finns ingen ursäkt för den dåliga situationen inom EU:s flyktinghantering, eftersom antalet asylansökningar historiskt sett är lågt. En avsaknad av gemensamma rutiner, olika källor för ursprungslandsinformation och ett misslyckande att genomföra EU:s lagar på rätt sätt har skapat en ojämn spelplan. Detta leder till att de sökande prövar olika länder och att staterna skickar dem vidare.

En annan faktor som skapar ojämlig tillgång till skydd är att vissa medlemsstater avvisar personer innan deras ärende kan bedömas och till och med mutar tredjeländer för att hindra dem från att komma.

Många som kommer i blandade grupper kan mycket väl vara ekonomiska invandrare, vilket inte gör dem till brottslingar. Men även om bara några få är flyktingar, måste dessa identifieras. Som Giusto Catania säger, skyddet av de mänskliga rättigheterna måste integreras i gränsförvaltningen, särskilt i Frontex uppdrag. Människor ska inte interneras bara för att de ansöker om asyl.

Utöver ett enhetligt gemensamt förfarande och en gemensam form för skyddet behöver det finnas ett praktiskt samarbete, stöd och solidaritet, bland annat genom den viktiga europeiska byrån för stöd till samarbete i asylfrågor, som tillhandahåller gemensamma källor till landsinformation. Bättre kvalitet och mer korrekta första beslut skulle spara pengar genom färre dyra överklaganden.

Att tvinga EU:s stater att tillåta asylsökande att arbeta efter sex månader, om deras ärende inte har avgjorts, är mycket viktigt. De asylsökande skulle behålla sin värdighet och samtidigt betala skatt. Jag är mycket besviken över att Storbritannien har valt att ha ett undantag från ett förbättrat direktiv om mottagningsvillkor, med hänvisning till att detta skulle hindra automatisk internering enbart på grund av inlämnande av en asylansökan, motverka det brittiska snabbutredningsförfarandet och genomdriva rätten att arbeta efter sex månader. Jag anser att det är ganska skamligt att mitt eget land ser dessa villkor som alltför betungande.

Jan Tadeusz Masiel, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman! Vi bör återigen rikta ett stort tack till det franska ordförandeskapet, som gjorde stora framsteg i asylfrågan när det såg till att rådet antog den europeiska pakten för invandring och asyl i oktober förra året. Det stämmer att EU behöver en gemensam asylpolitik och att det behöver utveckla en känsla av solidaritet vid mottagning av flyktingar. De EU-medlemsstater som är extra utsatta för strömmar av asylsökande bör ges hjälp. Asylfrågan är en mycket känslig fråga. Det är svårt att avgöra vem som verkligen behöver skydd och vem som försöker fly fattigdom i sitt eget land. Även om de senare också är i behov av hjälp kan vi inte ta emot alla. För att sammanfatta bör EU:s förfaranden vara enhetliga, tydliga och snabba.

Hélène Goudin, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Skapandet av fästning Europa går fortare och fortare för varje år som går. Detta är mycket olyckligt, inte minst för att en gemensam asylpolitik med största sannolikhet kommer att innebära en hårdare och mer restriktiv politik där personer med skyddsbehov blir de stora förlorarna. Den utvecklingen är minst oroande.

I betänkandet framgår det att man vill införa enhetliga normer för när en person ska betraktas som flykting. Varför, kan man fråga sig. Det finns redan internationella konventioner där detta anges. Att skapa nya EU-normer som med största sannolikhet skulle bli mer restriktiva än exempelvis Genèvekonventionen är inte att eftersträva.

Vi nås praktiskt taget varje vecka av skrämmande berättelser från flyktingläger i södra Europa. Människor som har hamnat där lever under fruktansvärda förhållanden som myndigheterna väljer att blunda för. Problemet är självklart inte de individer som sitter i läger utan det faktum att de mänskliga rättigheterna inte respekteras. Detta trots att samtliga medlemsstater åtminstone i teorin uppfyller Köpenhamnskriterierna, det är snarare den frågan som borde diskuteras här i parlamentet. Tillträdet till ett lands territorium måste

vara en fråga för varje land att bestämma om, men självklart måste internationella konventioner och överenskommelser respekteras.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Det gemensamma europeiska asylsystemet präglas för närvarande av bristande konsekvens i förhållande till de rättsliga instrumenten för internationellt skydd.

Till följd av de stora skillnaderna i de beslutsprocesser som de 27 medlemsstaterna använder för att handlägga asylansökningar, låg siffrorna för hur många som beviljas flyktingstatus på mellan 0 och ca 90 procent. Dessutom lägger Dublinsystemets kriterier en alltför stor börda på medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser, eftersom dessa i egenskap av första inresland ansvarar för handläggningen av asylansökningar.

Problemen med sekundär förflyttning från en medlemsstat till en annan och upprepade ansökningar kvarstår dock. En av de viktigaste förutsättningarna för att EU:s asylpolitik ska vara framgångsrik är att medlemsstaterna utbyter analyser, erfarenheter och uppgifter. Vi måste dessutom hitta praktiska lösningar för att utveckla samarbetet mellan de förvaltningsmyndigheter som ansvarar för handläggningen av asylansökningar.

Det svåraste problemet att lösa är emellertid fortfarande kommunikationen mellan medlemsstaterna om den olika behandling som de personer som ansöker om internationellt skydd får beroende på vilket de land de kommer från. Jag hoppas att den förordning om att inrätta en europeisk byrå för samarbete i asylfrågor, som kommissionen föreslog för tre veckor sedan, till viss del kommer att kunna bidra till att lösa de aktuella problemen.

Redan nu uppmanar jag framtida chefer vid denna byrå att inte strunta i att samarbeta med Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, det europeiska migrationsnätverket och behöriga organ i medlemsstaterna och tredjeländer som arbetar med invandrings- och asylfrågor. Förutom att man undviker dubbelarbete kommer ett sådant samarbete att underlätta samordningen av medlemsstaternas åtgärder och användningen av deras expertis i asylfrågor.

Inger Segelström (PSE). – Fru talman, kommissionär Barrot! Jag vill börja med att tacka Giusto Catania för betänkandet. Jag delar helt uppfattningen att det är olyckligt att ikraftträdandet är uppskjutet till 2012. Jag vill ta upp tre saker: barnens rätt, stöd och möjligt för kvinnor i människohandel och slutligen hur vi når en bättre beredskap när det plötsligt händer någonting i världen.

Jag tycker att det är bra att parlamentet påtalar att barn och minderåriga ska erhålla särskilt stöd. Det som trots allt fortfarande oroar mig är att barn kan tas i förvar. Det är oacceptabelt för mig.

Idag är det dagen efter Internationella kvinnodagen. Den fråga som engagerat mig under denna valperiod är hur olika länder behandlar kvinnor och barn i människohandel, dvs. om de har rätt att stanna i EU eller få hjälp att återvända hem. När socialdemokraterna styrde Sverige var det naturligt att kvinnor som blivit kränkta i Sverige – oavsett om det skedde genom människohandel, giftermål eller om de utsatts för våld – hade rätt att stanna. Nu är det fråga om att kvinnan eventuellt kan få stanna, men bara om hon samarbetar med polis och åklagare. Vid vilka andra brott än människohandel är samarbete krav för asyl? Jag tycker att detta är diskriminering av kvinnor och barn och vill ta upp det idag, efter kvinnodagen.

Den tredje frågan är hur olika länder tar emot asylsökande och vilka länder man väljer. Mitt land, Sverige, hör till de länder som tagit emot flest Irakflyktingar. Jämfört med både USA och Kanada är det enormt många, och detsamma gäller gentemot de flesta EU-länder. Jag hoppas att det nya asylsystemet i EU ska vara bättre förberett för gemensamt ansvar när det händer saker i världen eller, som i Iraks fall, att länder blir invaderade. Ett solidariskt EU-system kan inte bara fungera när det är lugnt, utan ska också fungera i kris och konflikt.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Fru talman! Antalet personer som söker flykting- och asylstatus växer i oroväckande takt. Som betänkandet anger finns det för närvarande omkring 12 miljoner flyktingar och omkring 26 miljoner internt fördrivna personer över hela världen. Detta är knappast förvånande, eftersom vissa länder i världsdelen såsom Afrika och Asien glider alltmer in i politiskt kaos samtidigt som världen alltmer glider in i en finansiell och ekonomisk kris av ännu okänd omfattning.

Vi kan vara säkra på att det under de kommande månaderna och åren kommer att finnas ännu fler flyktingar och asylsökande. Det kommer knappast som en överraskning för någon att Europaparlamentets lösning är harmonisering av nationella asylsystem. I betänkandet föreslås ett gemensamt europeiskt asylsystem och en gemensam europeisk byrå för samarbete i asylfrågor med gemensamma normer för beviljande av flykting- och asylstatus. Där föreslås att nationella regeringar inte ska kunna hålla asylsökande internerade enbart på grund av att de är asylsökande, och att flyktingar bör ha tillåtelse att begära förflyttning från ett europeiskt

land till ett annat. Det föreslås att sökande som hålls internerade ska ha rätt till prövning vid en nationell domstol.

Allt detta är ett recept på kaos och sammanbrott i de nationella asylsystemen. Många, om inte de flesta, av de personer som söker flykting- och asylstatus i europeiska länder långt från hemlandet är naturligtvis ekonomiska invandrare som söker ett bättre liv. Och vem kan klandra dem? Men ju lättare vi gör det för dem att komma till Europa, desto fler kommer att komma.

De gemensamma system som föreslås här kommer att göra det ännu svårare för de nationella staterna att skydda sina egna gränser och lättare för otaliga ekonomiska invandrare att korsa dessa gränser. Storbritannien behöver ännu hårdare kontroller, inte mindre hårda regler som EU beslutar om.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Föredraganden hade rätt när han sa att en gemensam asylpolitik måste bygga på solidaritetsprincipen. Det är just denna solidaritet som saknas i vår asylpolitik. Det kommer kommissionsledamot Jacques Barrot själv att upptäcka i veckan när han besöker mitt hemland Malta och ön Lampedusa. Herr kommissionsledamot! Ni kommer att upptäcka att den solidaritet ni letar efter saknas. Denna solidaritet infördes för första gången i pakten för invandring och asyl i oktober. Den infördes genom en klausul som inriktades på att fördela bördorna mellan länderna. Detta var första gången som något sådan infördes och det var ett positivt steg. Denna klausul tillämpas på frivillig basis och gör det möjligt för migranter som kommer till ett land för att söka asyl att resa vidare till ett annat EU-land. Parlamentet anslog till och med 5 miljoner euro i årets EU-budget för att underlätta genomförandet av denna klausul. Hittills är det bara Frankrike som har tillämpat denna klausul i praktiken, genom att erbjuda sig att ta emot 80 asylsökande från Malta. Detta var en viktig gest, men andra EU-länder följde tyvärr inte efter. Därför skulle jag vilja fråga kommissionsledamoten vilka åtgärder kommissionen vidtar för att garantera att denna mekanism om att dela på bördorna verkställs? Vad gör kommissionen för att se till att fler länder visar sin solidaritet och tar emot invandrare från ett land som utsätts för en oproportionerligt stor belastning? Har kommissionen för avsikt att utarbeta ett europeiskt program för omflyttning mellan länder och hur planerar den att bygga vidare på och tillämpa denna klausul?

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Under rådande omständigheter, när antalet flyktingar har ökat i hela världen och när EU tar emot över hälften av alla asylsökande, måste upprättandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem prioriteras högt.

Därför välkomnar jag förslaget om att skapa en europeisk byrå för samarbete i asylfrågor som kan samordna de olika ländernas nationella politik så att vissa länder inte tvingas ta på sig en alltför stor börda. Jag anser att denna byrå måste organiseras på ett sådant sätt att den kan spela en betydelsefull roll i händelse av en kris och göra en korrekt bedömning av asylansökningar.

Jag anser att EU via effektiva solidaritetsmekanismer måste stödja de nya medlemsstaterna, Rumänien och Bulgarien, så asylsökande som kommer till dessa länder garanteras adekvata förhållanden. Vi får emellertid inte glömma att vi på EU-nivå måste agera i förebyggande syfte, inte bara reagera. För att undvika kriser måste vi i ökad utsträckning fokusera på samarbetet med tredjeländer.

Alin Lucian Antochi (PSE). - (RO) Varje år tar EU emot miljontals människor som flyr undan förföljelse och konflikter i sina hemländer. Siffrorna för hur många som beviljas flyktingstatus på nationell nivå i medlemsstaterna varierar emellertid mellan 0 och 90 procent. Dessutom skapar Dublinsystemet, som innefattar processer för att skicka tillbaka flyktingar till första transitlandet, en skillnad mellan dessa länder och de centralt belägna länderna när det gäller samordningen av asylpolitiken och åtgärder till förmån för flyktingar.

I likhet med vad andra talare redan har nämnt måste det gemensamma europeiska asylsystemet göra det möjligt för medlemsstaterna att ge flyktingar ökat stöd, från det att de tas emot till dess de är helt integrerade i lokalsamhället, genom att det inrättas en gemensam asylprocess med tydliga, rimliga och enhetliga villkor som myndigheterna kan använda sig av vid sin handläggning av asylansökningar.

För att samordna de stora strömmarna av asylsökande till vissa länder måste framför allt solidariteten mellan medlemsstaterna uppmärksammas. Denna kan ta sig uttryck både i ekonomiskt stöd och genom interna omflyttnings- och omplaceringsmekanismer som gör det möjligt att sprida flyktingarna jämnt över hela Europa.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Jag skulle vilja tacka föredraganden och betona hur viktigt detta ämne är, även om jag företräder Estland, som är känt för det låga antal flyktingar som kommer dit.

Hittills har flyktingstatus endast beviljats ett fåtal personer varje år. Men så är vi också ett litet land, och även om vi är ett attraktivt turistmål är livet svårt här. Vi erkänner att det finns ett behov av solidaritet, men jag tror att de som redan har lidit så mycket i livet inte bör straffas en gång till med ett hårt klimat, såvida de inte själva väljer detta.

För att förbättra situationen i de länder som tar emot ett stort antal asylsökande vore det därför bättre att tala om en fördelning av ansvaret än en fördelning av personer. Harmoniseringen av normer förtjänar verkligen stöd. Om vi har en gemensam gräns är det logiskt att asylsökande bör få lika behandling i hela EU.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru talman! Jag håller inte alls med den EU-skeptiska kampanjen mot den gemensamma invandrings- och asylpolitiken i Lissabonfördraget. Vi måste agera gemensamt och kraftfullare för att bekämpa olaglig ekonomisk invandring, samtidigt som vi måste ge asylsökande värdigare förhållanden. Jag är bekymrad över att barn till flyktingar i europeiska flyktingförläggningar i flera månader i sträck saknar tillgång till utbildning och nödvändig hälsovård. Dessutom är det oacceptabelt att det inom Schengenområdet finns några länder som beviljar flyktingstatus och några länder som inte gör detta. Det är beklagligt att Frontex inte övervakar hur många som ansöker om internationellt skydd och vilka länder de kommer från. Ja, vi behöver en enhetlig asylprocess, och vi måste dessutom hjälpa buffertstaterna genom att visa solidaritet. Men för att förebygga migration måste vi också koppla asylpolitiken till utvecklingspolitiken.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande.* –? (FR) Fru talman! Jag ska fatta mig ganska kort, även om jag lyssnade noga på alla anföranden och tackar Europaparlamentet för dess genuina stöd för denna insats för att ge asylpolitiken den räckvidd den behöver för världens alla förföljda människor. Som Martine Roure påpekade har vi en moralisk skyldighet att göra detta.

Jag skulle vilja göra några förtydliganden. För det första har vissa av er nämnt Frontex, framför allt Giusto Catania. Jag måste tala om för er att Frontex nu har en sambandsofficer vid FN:s flyktingkommissariat. Detta är ett genuint försök från Frontex sida att fullt ut förstå de asylsökandes problem. Kommissionen har föreslagit regler för att bättre definiera Frontex ansvar vid operationer till sjöss. Vi håller för närvarande på att diskutera denna viktiga fråga med medlemsstaterna.

Jag skulle vilja komma tillbaka till den begäran om solidaritet som många av er har framfört. Jag tänker framför allt på Simon Busuttil, som nämnde Maltas utsatta läge på detta område. Det stämmer att kommissionen i handlingsplanen om asyl föreslog en undersökning av de alternativ som spridningen av asylsökande i medlemsstaterna på frivillig basis skulle kunna innebära.

Diskussionerna med medlemsstaterna inleddes under hösten via ett informellt dokument där vi lade fram flera alternativ för att genomföra principen om solidaritet på asylområdet. Jag måste tillstå att det inte är lätt att få en majoritet av medlemsstaterna att enas om en mekanism för att fördela flyktingar sinsemellan. Vi kommer emellertid att inleda en undersökning av vilka effekter och möjligheter denna typ av fördelning av bördorna på EU-nivå skulle kunna få.

Dessutom skulle jag vilja nämna att vi är redo att finansiera projekt som rör en sådan fördelning av bördorna och omflyttning inom ramen för Europeiska flyktingfonden. Jag kommer att ges en ny chans att nämna detta i de medlemsstater som jag kommer att besöka. Just dessa länder är länder dit asylsökande ofta söker sig.

För att sammanfatta anser jag att vi är i början på en lång process. Men det är en process som är nödvändig om vi verkligen vill att EU som ett av sina värden ska bevara en stark identitet som en region som välkomnar alla människor i världen som lider och väntar på vår hjälp.

Fru talman, ärade ledamöter! Stort tack till Europaparlamentet och för alla era anföranden, vilka är särskilt värdefulla för mig som kommissionsledamot.

Giusto Catania, *föredragande.* – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag skulle vilja tacka mina kolleger som har uttryckt sitt stöd för detta betänkande, samt Jacques Barrot för hans stöd och det arbete som kommissionen utför för att ändra vissa direktiv, framför allt skyddsgrundsdirektivet. Detta visar att det finns en vilja att förbättra det gemensamma asylsystemet. Parlamentet har medbeslutanderätt på detta område, och jag anser att vi måste utnyttja denna för att harmonisera asylprocesserna på en högre nivå. Vi måste sträva efter ett harmoniserat system som gör det möjligt att ta emot ett stort antal flyktingar, och som förbättrar mottagningsnormerna i medlemsstaterna så att systemet på sikt blir mer och mer sammanhållet.

Jag anser att parlamentet har spelat en viktig roll genom att besöka förvarsenheter runt om i Europa. Vi har besökt ett stort antal sådana anläggningar – Martine Roure var föredragande för slutbetänkandet – och vi

har uppmärksammat att medlemsstaterna ofta kränker rätten till asyl, att normala mottagningsvillkor som rätten till hälsovård och rättshjälp ofta inte garanteras, och att uppgifter om potentiella asylsökande inte tillhandahålls. Allt detta beror på att de ojämna migrationsströmmarna har hanterats på ett sådant sätt att kampen mot olaglig invandring och skyddet av de yttre gränserna har gått före mottagningsbehoven, och i synnerhet mottagningen av asylsökande.

Jag håller med om vissa punkter som mina kolleger tog upp, särskilt behovet av att se över Dublinförordningen och garantera en solidaritetsmekanism mellan medlemsstaterna så att bördorna kan fördelas, men även att vi behöver en solidaritetsmekanism för asylsökande, eftersom vi även måste erkänna deras rätt att överföras till en annan plats för att få sitt ärende prövat.

Avslutningsvis har vissa ledamöter tagit upp frågan om gränskontroller. Jag anser att det finns en allvarlig brist i detta resonemang: Frågan om att försvara gränserna och asylfrågan är två helt olika frågor. Vi måste garantera rätten till asyl som en grundläggande rättighet som ska upprätthållas inom EU.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Fru talman! I fjol steg antalet flyktingar i världen till 12 miljoner, medan så många som 26 miljoner är internflyktingar. Detta visar hur allvarligt problemet är. Tyvärr är normerna på detta område inte alls harmoniserade. Procentsatserna för hur många sökande från vissa tredjeländer som beviljades flyktingstatus varierade från 0 till 90 procent i olika medlemsstater.

Det bör inrättas ett enhetligt asyلفörfarande, liksom enhetliga normer som gör det möjligt att fatta beslut om vem som ska beviljas status som flykting eller som en person som är i behov av internationellt skydd. Alla som fattar beslut på detta område bör ha likvärdig tillgång till professionell information om den sökandes ursprungsland och de organ till vilka man kan rikta ett överklagande. Detsamma bör gälla för asylsökande.

Under väntetiden är det oerhört viktigt att myndigheterna vid försvårade omständigheter verkligen tar hänsyn till de asylsökandes olika behov vid svåra omständigheter, exempelvis när det handlar om barn, funktionshindrade personer och kvinnor. Det är nödvändigt att skapa en gemensam databas så att man kan offentliggöra och samla in uppgifter om ursprungsländerna.

Det är värt att betona att skyldigheten att tillhandahålla hjälp garanteras i FN:s havsrättskonvention (Unclos) och att denna skyldighet är rättsligt bindande för alla EU:s medlemsstater och för Frontex.

20. Romernas sociala situation och bättre tillgång för romer till EU:s arbetsmarknad (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Magda Kósáné Kovács, för utskottet för sysselsättning och sociala frågor, om romernas sociala situation och om att förbättra deras tillträde till arbetsmarknaden i EU (2008/21 37(INI)) (A6-0038/2009).

Magda Kósáné Kovács, föredragande – (HU) Tack, fru talman! Herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Efter flera månaders arbete lägger jag nu fram mitt betänkande om romernas sociala situation och om att förbättra deras tillträde till arbetsmarknaden för parlamentet. I betänkandet ges uttryck för det djupa ansvar som vi har för romernas framtid i Europa. Romerna är en etnisk minoritet som är lika stor som vissa medlemsstaters befolkning.

De senaste månaderna har behovet av åtgärder inte minskat utan snarare ökat. Den globala finanskrisen har svept genom Europa, och den åtföljande ekonomiska instabiliteten påverkar än en gång de mest utsatta grupperna, särskilt romerna. Den ökande och motiverade existentiella oro som samhället präglas av utgör en grogrund för hat mot minoriteter, diskriminering, segregation och för att göra andra till syndabockar. Det är glädjande, och av stor symbolisk betydelse, att antagandet av detta betänkande kan ske just denna vecka när parlamentet förbereder sig inför nästa rådsmöte. På grundval av den solidaritetsprincip som förenar EU letar vi inte bara efter verktyg för att klara oss genom krisen utan även efter en möjlighet att minska människors trauman och hoten mot deras försörjning.

De senaste årtiondena har vi lärt oss att det inte finns någon dynamisk ekonomisk utveckling som med hjälp av de befintliga omfördelningssystemen per automatik kan skapa rörlighet för de som befinner sig längst ned på den sociala skalan. Tvärtom har vi sett att om det saknas en politik till stöd för principen om lika möjligheter kan skillnaderna i samhällets utkanter öka ännu mer under perioder av utveckling. Vår uppgift är nu att mobilisera resurser för att hantera krisen och se till att ekonomin växer på ett sätt som gör att de 10 miljoner romer som finns inte blir offer för krisen utan deltar i återhämtningen. Enligt utskottet för sysselsättning och sociala frågor, som antog sin ståndpunkt med stor majoritet, är det oacceptabelt att en betydande del av den romska befolkningen lever under förhållanden som påminner om förhållandena i utvecklingsländer. Tiotusentals romska barn växer fortfarande upp i segregerade skolor där de inte kan få konkurrenskraftiga kunskaper, och livet igenom bär de med sig ären av utanförskap och diskriminering. Miljoner bor i ghetton, utan rinnande vatten, avlopp och ofta utan elektricitet, och deras förväntade livslängd är 10–20 år lägre än resten av befolkningens. De saknar yrkesutbildning, de arbetar som tillfälliga arbetare och deras livsstil utsätts dagligen för synbar diskriminering. Det värsta är att denna situation förstärker deras språkliga utanförskap, hattal och konfliktlösning utifrån etniska linjer. Vem har inte hört sägas att "om han är zigenare vill han inte förändra sin situation utan föredrar att stjäla framför att arbeta"?

Roten till allt detta är att romernas livskvalitet fortfarande motsvarar livskvaliteten i ett utvecklingsland. Detta förstärker i sin tur tendensen till utanförskap och från hatets träd växer mordiska handlingar fram. Detta kan endast bekämpas vid roten. Detta gäller inte bara länderna i Central- och Östeuropa, som längtar efter fred, utan alla EU-medborgare. Dessutom får vi inte glömma att det ligger i ett åldrande EU:s intresse att det inte befolkas av människor som lever under olyckliga omständigheter och som är beroende av socialhjälp, utan av välutbildade, arbetande medborgare som kan betala skatt, sociala avgifter och försäkringar. Det är det dagens betänkande handlar om.

För att göra det som krävs måste de olika EU-institutionerna sträva efter ett väl utarbetat och planerat genomförande av en övergripande politik när det gäller romerna. En gemensam europeisk lösning behövs för att byta spår på medlemsstaternas ofta dyra insatser, som även om intentionerna är goda ofta blir ineffektiva till följd av att den gemensamma viljan saknas. Jag riktar ett stort tack till mina kolleger, vars betydande initiativ bidrog till att göra detta betänkande mer heltäckande. Viljan att samarbeta kan bidra till att förstå att EU inte har ett val. Vi måste omgående integrera denna stora potentiella arbetskraft, en arbetskraft som har hundratal års erfarenhet av att anpassa sig till sin miljö. Tack för ert tålamod.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Fru talman, fru Kósáné Kovács, mina damer och herrar! Till att börja med vill jag tacka Magda Kósáné Kovács för hennes betänkande som utgör ett bidrag i våra ansträngningar att främja romernas sociala integration.

Fru Kósáné Kovács! Kommissionen delar er analys om de viktigaste bakomliggande orsakerna till detta utanförskap: den sociala segregation romerna utsätts för, de hinder de möter när de försöker få tillgång till utbildning, den diskriminering som hindrar dem från att fullt ut delta på arbetsmarknaden, vilket i sin tur förhindrar deras tillgång till varor och tjänster, och framför allt – och ni har lyft fram detta på ett mycket bra sätt – de fördomar och stereotyper som de möts av.

Kommissionen stöder även Europaparlamentets förslag om hållbara lösningar, särskilt ert betonde av barns utveckling från förskolan och framåt, framtagandet av mikrokrediter för att stärka entreprenörskap, egenföretagande och riktat genomförande av strukturfonder. För att effektiva och hållbara lösningar ska kunna genomföras anser kommissionen att alla centrala aktörer, däribland särskilt romerna själva, måste vidta åtgärder för att utveckla, genomföra och övervaka den politik som de berörs av.

Dessutom anser kommissionen att det vore bättre att använda gemenskapsinstrument och gemenskapspolitik för att integrera romerna. Det måste finnas ett utbyte av bästa praxis, som ACCEDER-programmet i Spanien eller insatserna för att motverka segregation i Ungern. För att politiken ska vara effektiv och göra det möjligt att nå målet om social integration måste den vara riktad och respektera de romska befolkningsgruppernas specifika situation.

Fru Kósáné Kovács! I linje med andan i ert betänkande kommer kommissionen att fortsätta stödja den sociala integrationen av romerna genom att stärka de individuella rättigheterna för alla romer, framför allt kvinnor och barn. Vi kommer att ta hänsyn till romernas problem inom ramen för den politiska samordningen på EU-nivå, framför allt i samband med sysselsättning och social integration, via ett aktivare genomförande av strukturfonderna och Europeiska socialfonden, och genom att avslutningsvis stärka det romska civilsamhällets institutionella kapacitet.

Fru Kósáné Kovács! Tack för ert betänkande. Jag kan tala om för er att jag och min kollega, kommissionsledamot Vladimir Špidla, är mycket medvetna om dessa problem. Jag kan tillägga att byrån för grundläggande rättigheter kommer att överlämna två rapporter om romernas situation och jag hoppas att dessa kommer att göra det möjligt för oss att föreslå och arbeta för just det som ni precis har förklarat för oss på ett så bra sätt.

Tack, fru Kósáné Kovács. Och tack till parlamentet för ert stöd.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum på onsdag.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) För att hitta en europeisk lösning på romernas problem måste vi ta hänsyn till att de i lika hög grad som vi är medborgare, även om de är föremål för utanförskap. Organisationer som företräder romerna och de romska befolkningsgrupperna måste spela en effektiv roll vid utarbetandet av integrationspolitiken.

Det krävs ökade insatser för att förbättra romernas levnadsförhållanden och deras tillgång till utbildning och hälsovård. Detta är de grundförutsättningar som krävs för att de ska kunna få och behålla ett arbete i de länder där de bor. Möjligheterna till rörlighet har haft totalt motsatt effekt för dem, och har bara förvärrat diskrimineringen. Kvinnor har en ännu mer utsatt position eftersom de utsätts för en rad olika former av könsmiss, etnisk och social diskriminering.

Det finns nationella integrationsprogram och program för att bekämpa fattigdom. Men dessa har gett mycket blygsamma resultat. Den ekonomiska krisen får inte på något sätt användas som ursäkt för att inte genomföra programmen för social integration. Om inte annat är krisen ett skäl för att vidta samlade åtgärder.

I likhet med andra missgynnade grupper kan romerna drabbas hårt av krisens effekter. De osedvanliga reaktioner som vi har sett i Italien är en varning. Vi kan fundera på hur vi ska lösa problemen eller hitta de skyldiga. Högern har alltid föredragit att skylla på andra, huvudsakligen de utsatta. Som företrädare för vänstern skulle jag hellre se att vi hittade lösningar.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jag skulle vilja gratulera Magda Kósáné Kovács till hennes betänkande, som ger en heltäckande analys av de romska befolkningsgruppernas sociala och ekonomiska ställning. I betänkandet anges ett antal framåtblickande rekommendationer. Bland annat uppmanas kommissionen att i sin politik på teknikområdet ta hänsyn till hur denna påverkar romerna, Kommissionen rekommenderas också att införa ett enhetligt kravsystem i utvecklingsprogram. Medlemsstaternas ohållbara planer och spridda projekt, varav de flesta finansieras av EU, leder inte till några konkreta resultat. Vi behöver en gemensam handlingsplan som grundas på en fast rättslig grund och sanktioner som gör det möjligt att se till att medlemsstaterna genomför sina åtaganden. De romska befolkningsgrupperna måste delta i planeringen, genomförandet och övervakningen, från den lägsta nivån till de internationella rådgivande organen. Enhetliga riktmärken och tidsfrister måste fastställas så att man kan verifiera att de ekonomiska resurser som har investerats används på ett effektivt sätt.

Fattigdom och socialt utanförskap är geografiskt centrerat, Forskningen visar tydligt hur kartan över den europeiska fattigdomen ser ut. Majoriteten av romerna bor i små "dödsdömda" regioner och bara upprätthållandet av deras nuvarande livskvalitet kostar enorma summor. På lång sikt skulle det kunna paralysera budgetar och hota att bryta sönder den större sociala sammanhållningen. Gemenskapens strategi måste därför vara att möjliggöra omedelbara akuta ingripanden i dessa områden genom distinkta program som finansieras ur utvecklingsfonder på EU-nivå. Dessa program måste kunna hantera problemen i all dess komplexitet. Dessutom måste man se till att fonderna präglas av genomtränglighet, vid behov genom att införa regionspecifika former av stöd.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Som företrädare för högern tror jag på varje enskild medborgares bidrag till samhällets välmående och välbefinnande. Jag anser att vi utan att visa upp populism eller slå på trumman måste sträva efter integration av alla sociala grupper i samhället och social sammanhållning. Hållbar, effektiv integration av romerna måste grundas på deras ekonomiska bidrag och på att de alla deltar på arbetsmarknaden.

I mitt hemland, som inte är något undantag, är romerna socialt marginaliserade och lever i fattigdom. I praktiken slutar deras utbildning i ett mycket tidigt skede. Studier som den bulgariska vetenskapsakademin utförde 2007 har visat att andelen som går ut skolan nästan är noll: bara 0,2 procent. Denna brist på utbildning gör att romerna befinner sig allra längst ned på arbetsmarknaden och detta är ett av skälen till deras höga

arbetslöshetssiffror. För att de ska kunna integreras ordentligt måste, förutom utbildningsfrågan, även deras levnadsförhållanden förbättras och de måste aktivt delta på arbetsmarknaden. Inget av detta kan emellertid ske utan att romerna själva görs delaktiga och utan att de aktivt och medvetet önskar en förändring. Jag betraktar detta som den stora utmaning vi alla står inför.

Katalin Lévai (PSE), skriftlig. – (HU) De senaste årens händelser har visat att det är dags att på allvar ta itu med den ekonomiska, kulturella och hälsomässiga situation som romerna lever under i EU. Vissa regioner är missgynnade i en omfattning som nästan har tragiska proportioner. Med den nuvarande ekonomiska krisen hotas vi av en social explosion. Därför välkomnar jag varmt Magda Kósáné Kovács betänkande, i vilket man försöker hitta en lösning på detta allvarliga sociala problem. Jag är dessutom nöjd med de mål som fastställs i betänkandet. Att bara göra en bedömning av situationen, genomföra informationskampanjer och stärka civilsamhället är emellertid inte i sig tillräckligt. Vi behöver konkreta, avgörande åtgärder på utbildningsområdet och insatser för att skapa sysselsättningstillfällen.

Om det saknas tillräckliga ekonomiska resurser för dessa mål kommer initiativen att förbli tomma ord. Dessutom behöver vi en EU-strategi för romer, så att de föreslagna målen kan påverka medlemsstaternas politik på ekonomi-, utbildnings- och hälsoområdet. Endast på så sätt kommer vi att kunna garantera ett människovärdigt liv för den romska befolkningsgruppen – 10 miljoner personer – och påskynda deras integration.

Strategin för att förbättra situationen för Europas romer kräver en handlingsplan. Därför hoppas jag att det kommer att finnas personer som är villiga att fortsätta det arbete som i och med detta betänkande har inletts. Jag förmodar nämligen att arbetet kommer att sträcka sig över flera valperioder.

Pier Antonio Panzeri (PSE), skriftlig. – (IT) Den italienska regeringens syn på romerfrågan har inte alltid varit helt förenlig med humanitära principer och har ibland varit högst tvivelaktig. På EU-nivå har man emellertid alltid försökt att bevara den svåra avvägningen mellan integration och säkerhet. Europaparlamentets resolution om romernas sociala situation och om att förbättra deras tillträde till arbetsmarknaden i EU är ett exempel på detta.

Att gång på gång använda sig av nödlagstiftningsåtgärder för att hantera problemen i samband med romerna visar tydligt på bristande förmåga att hantera ett fenomen som inte är nytt. I stället behövs en systematisk syn och samordnade långsiktiga lösningar på områden som utbildning, hälsovård och framför allt arbetsmarknadspolitik, eftersom sysselsättning och utbildning underlättar social acceptans och integration.

EU kräver att de diskriminerande metoderna att vräka invånare i romska slumområden upphör och att man i stället utvecklar specifika bostadsprojekt för att råda bot på dessa befolkningsgruppers bostadsproblem.

För att sammanfatta kräver vi konsekventa politiska alternativ som kombinerar solidaritet och ansvar och som gör det möjligt för oss att på ett balanserat sätt reagera på nödsituationer som annars riskerar att spåra ur. Vi är väl medvetna om att detta är en svår väg, men det finns ingen annan väg om vi vill nå vårt mål.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jag skulle vilja uppmana kommissionen att anta konkreta åtgärder för att stödja romernas integration på arbetsmarknaden genom att tillhandahålla medel för utbildning och omskolning, liksom åtgärder som syftar till att strikt tillämpa lagstiftningen om bekämpning av diskriminering på arbetsplatsen.

Jag skulle vilja upprepa att EU behöver skapa en särskild avdelning för att stödja interaktionen mellan kommissionen och nationella regeringar. Syftet skulle vara att genomföra de projekt för social, ekonomisk och kulturell integration som riktar sig till den romska minoriteten.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Vi är alla väl medvetna om att de problem som romernas situation ger upphov till inte bara är ett nationellt problem för varje enskild medlemsstat utan även ett europeiskt problem och att det måste lösas på denna nivå.

Jag skulle vilja betona att framför allt de nya medlemsstaterna behöver ordentligt stöd från EU för att integrera romerna, både ur ett socialt perspektiv och när det gäller integrationen på arbetsmarknaden.

Det är välkänt att oroväckande många romer saknar tillgång till EU:s arbetsmarknad. Därför måste vi upphöra att skjuta upp inrättandet av effektiva EU-program som framför allt är avsedda att främja romernas tillgång till utbildning. Bara på så sätt kan vi se till att arbetslösheten upphör att vara en livsfaktor som hela tiden förs vidare från en generation till nästa.

Den fria rörlighet som romer från de nya medlemsstaterna nu har rätt till har inte inneburit att tillträdet till EU:s arbetsmarknad har förenklats i lika hög grad. Romska invandrare till andra medlemsstater har bara exporterat sin egen fattigdom.

Mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska krisen är det till och med ännu svårare för romska medborgare att få tillträde till arbetsmarknaden, vilket innebär att ett stort antal av dem lever under fattigdomsgränsen.

I dessa ekonomiska kristider står vi därför inför en stor utmaning när det gäller att uppmuntra arbetsgivare att erbjuda arbetstillfällen till Europas största minoritet.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Mina damer och herrar!

Magda Kósáné Kovács betänkande om romernas sociala situation och om att förbättra deras tillträde till arbetsmarknaden i EU speglar Europaparlamentets stora ansvar gentemot Europas medborgare mitt i den globala ekonomiska krisen. I betänkandet belyses i detalj alla stora utmaningar vi står inför när det gäller att förbättra den ekonomiska situationen och den sociala integrationen för den största etniska minoriteten i Europa. I dessa kristider är det viktigt att vi försvarar de värden som vår union baseras på och att vi skyddar de svaga i samhället.

Tillhandahållandet av utbildning till romerna, genomförandet av särskilda sysselsättningspolitiska riktlinjer, garanterad tillgång till hälsovårdstjänster och sist men inte minst främjandet av kampen för jämställdhet för romska kvinnor måste vara de medel som används för att långsiktigt lösa de problem som denna del av det europeiska samhället har.

I betänkandet för man tydligt och distinkt fram principen om att frivilligorganisationer och romerna själva måste delta i utarbetandet och genomförandet av politik som rör social integration. När vi nu går in på fjärde året av decenniet för integrering av romer anser jag att medlemsstaterna måste lägga större vikt vid övervakningen av kommissionens specifika rekommendationer om genomförandet av detta omfattande europeiska projekt.

Tack för er uppmärksamhet.

21. Kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Gabriele Stauner, för budgetkontrollutskottet, om kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll (2008/2150(INI)) A6-0022/2009).

Gabriele Stauner, föredragande. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Principen om effektiv intern kontroll är en av de viktigaste budgetprinciper som kommissionen måste följa när den genomför budgeten och använder budgetmedel. Europeiska revisionsrätten och Europaparlamentet har i årtal efterlyst effektiv kontroll av budgetresurserna, och framför allt revisionsrätten har gjort flera försök och lagt fram flera förslag i syfte att se till att kommissionen använder dessa resurser på ett lämpligt och ekonomiskt sätt. Trots detta har revisionsrätten sedan flera år tillbaka inte kunnat ge kommissionen en positiv revisionsförklaring. Jag behöver bara påminna parlamentet om oegentligheterna vid genomförandet av Leonardoprogrammet för några år sedan, och andra stödområden som alltid har varit väldigt känsliga för oegentligheter och kanske till och med bedrägeri.

I januari 2006 antog kommissionen en handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll. Återigen var målet att få en positiv revisionsförklaring från revisionsrätten. Som jag har nämnt i betänkandet har kommissionen utan tvekan gjort avsevärda ansträngningar för att utarbeta handlingsplanen. För parlamentet står det emellertid klart att genomförandet av dessa åtgärder är kraftigt försenade. Därför måste kommissionen kraftigt snabba upp genomförandet av de planerade åtgärderna så att det inom den närmaste framtiden går att se positiva effekter i revisionsrättens årsrapport, och också så att vi här i Europaparlamentet kan bevilja kommissionen ansvarsfrihet med ett rent samvete.

Jag vill inte gå in på några detaljer när det gäller det fortfarande otillfredsställande genomförandet av åtgärderna, men jag skulle vilja betona att effektiva kontroller nu är viktigare än någonsin med tanke på att det i samband med det ekonomiska återhämtningspaketet har gjorts stora lättnader i nästan alla kriterier för att genomföra stödåtgärder, inklusive för att tillhandahålla snabbt stöd. Jag behöver bara påminna er om de

planerade lättnaderna i strukturfonderna och de betydande ändringarna av principerna för vem som är berättigad till stöd ur EU:s globaliseringsfond.

Vi vet naturligtvis att alla stödåtgärder, särskilt när det gäller strukturfonderna, genomförs i nära samarbete med medlemsstaterna, vilket också är absolut nödvändigt för att det ska gå att garantera utgifternas giltighet. Detta skapar emellertid också betydande problem när det gäller kommissionens kontroll.

Vi har i flera år vetat om att kommissionen kanske inte kan göra de kontroller i medlemsstaterna som den eventuellt skulle vilja och som föreskrivs i budgetprinciperna och av revisionsrätten. Parlamentet har svårt att få en helhetsbild, särskilt när det gäller årliga sammanfattningar och förvaltningsförklaringar på nationell nivå, som kommissionen för första gången lade fram för oss den 15 februari 2008, eftersom dessa dokument inte var uppställda enligt enhetliga kriterier.

I vårt betänkande – som enhälligt antogs av budgetkontrollutskottet – efterlyser vi därför fortsatt tryck på medlemsstaterna att tillhandahålla fullständiga och begripliga uppgifter. Jag hoppas verkligen att kommissionen även i framtiden kommer att ta uppgiften att införa en integrerad ram för intern kontroll på allvar. Tack så mycket.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman! Jag tackar Gabriele Stauner för hennes betänkande och parlamentet för den konstruktiva dialog vi har haft sedan kommissionen åtog sig att följa handlingsplanen för beviljande av ansvarsfrihet, i syfte att få en positiv revisionsförklaring.

Kommissionen anser att revisionsrättens revisionsförklaring för 2007 är den bästa som vi någonsin har fått. Handlingsplanen har bidragit till denna förbättring. Det gläder mig att kunna meddela er att kommissionens antagande av den senaste rapporten om de framsteg som har gjorts tidigarelades till den 3 februari. Precis som Gabriele Stauner begärde i sitt betänkande kommer detta att göra det möjligt för er att ta hänsyn till rapporten i resolutionen om ansvarsfrihet.

I vårt meddelande av den 3 februari gör vi en första bedömning av handlingsplanens effekter fram till den 31 december 2008. Slutsatsen är att det har gjorts stora framsteg under den nuvarande kommissionens mandatperiod. Jag kommer att ta upp flera av dessa punkter.

När det gäller förenklingar har den andel av budgeten som spenderas i enlighet med tydligare och mer lättillämpliga behörighetsregler stigit till 25 procent. Inom ramen för återhämtningsplanen föreslår vi andra förenklingåtgärder, särskilt för strukturfonderna.

Revisionsrätten har rapporterat en förbättring av tydligheten och tillförlitligheten hos de årliga verksamhetsberättelser för kommissionens tjänsteavdelningar som har sammanställts enligt åtgärd 3.

Kommissionen har stärkt de finansiella korrigeringarna – åtgärd 11 i strukturfonderna. Under 2008 återvanns 1,5 miljarder euro. Som jämförelse återvanns 288 miljoner euro 2007.

Kommissionens tjänsteavdelningar använder sig i allt högre grad av gemensamma kontrollmetodnormer, vilket leder till bättre samordning och spridning av resultaten. Detta bidrar till att den administrativa bördan minskar och gör att kontrollresultaten kan användas på ett bättre sätt.

Vi fortsätter att stärka medlemsstaternas ansvar för delad förvaltning – åtgärd 5 – och vi har precis mottagit de årliga revisionssammanfattningarna för andra gången. Kommissionen kommer att fortsätta dessa åtgärder, tillsammans med andra initiativ för att förbättra ramen för intern kontroll.

I Gabriele Stauners betänkande betonas den centrala roll som begreppet tolererbar risk spelar i strävandena efter framtida förbättringar. Syftet med detta begrepp är att på politisk nivå definiera en godtagbar balans mellan kontrollresultaten och deras kostnader. Självklart är det omöjligt att helt undgå fel och det verkar logiskt att felnivån får lov att variera beroende på det område som inspekteras.

De interinstitutionella diskussionerna om detta begrepp förs på grundval av det meddelande som kommissionen nyligen lade fram. Vice ordförande Siim Kallas hade möjlighet att diskutera frågan i parlamentet i januari. Jag skulle vilja framhålla vikten av detta initiativ. Det kommer att göra det möjligt för den myndighet som beviljar ansvarsfrihet att på ett bättre sätt bedöma kvaliteten på den riskförvaltning som kommissionen har infört.

I vår senaste rapport visar vi att kommissionen har slutfört de olika åtgärderna. Revisionsrätten kommer att göra sin egen bedömning av de olika åtgärdernas effekter i sin årsrapport för 2008.

Jag tackar Gabriele Stauner för hennes betänkande, som är en uppmaning till oss att ytterligare förbättra vår revisionsram.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Detta betänkande, som syftar till större öppenhet, effektivitet och ansvarsskyldighet i fråga om EU:s utgifter, är mer relevant än någonsin för att genomföra EU:s budget enligt principerna om god ekonomisk förvaltning. Vi behöver ett verkligt åtagande om öppenhet och effektiva interna kontroller för att få maximal nytta av vår politik och våra prioriteringar. Vidare stöder jag till fullo åsikten att om en åtgärd inte kan genomföras på tillfredsställande sätt i termer av kostnad och risk, så bör den omprövas. I den aktuella ekonomiska situationen kan vi inte tillåta några slösaktiga utgifter eller missbruk av EU-medel. Samtidigt behöver institutionerna ha mindre komplexa juridiska krav. Det är nödvändigt att förenkla den administrativa och ekonomiska bördan för sökande och mottagare av EU-medel, särskilt eftersom onödigt byråkrati i många fall har skapat hinder för ett effektivt politiskt genomförande. Utmaningen är att hitta rätt balans.

22. Integriteten för hasardspel online (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Christel Schaldemose, för utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, om integriteten för hasardspel online (2008/2215(INI)) (A6-0064/2009).

Christel Schaldemose, föredragande. – (DA) Fru talman! Jag är både glad och stolt att i kväll kunna redogöra för detta initiativbetänkande om integriteten för hasardspel online. Som ni vet har frågan om hasardspel alltid varit extremt kontroversiell i Europaparlamentet. Hasardspel undantogs från räckvidden för tjänstedirektivet, liksom från e-handelsdirektivet, och det togs även bort från direktivet om television utan gränser. Varför då? Jag tror att de flesta av oss är överens om att hasardspel faktiskt är en finansiell tjänst – vilket EG-domstolen har fastställt – men att det är en helt egen finansiell tjänst. Vi kan inte jämföra hasardspel på Internet med att köpa en kaffekanna eller anlita en snickare för att lägga golv. Därför bör denna fråga också behandlas separat. Det är vad medlemsstaterna hittills har gjort. De har fastställt strikta regler för att skydda konsumenterna mot spelmissbruk, bedrägerier och uppgjorda matcher, men även för att förhindra penningtvätt. Ett annat syfte har varit att bevara lag och ordning. Allt hasardspel är emellertid inte likadant. Hasardspel på Internet innebär ett antal specifika utmaningar som landbaserat hasardspel inte gör, delvis på grund av dess gränsöverskridande karaktär men också för att det är så lättillgängligt.

Förhandlingarna kring detta betänkande har stundtals varit intensivare än jag hade önskat. Vi hade exempelvis mycket skilda åsikter om huruvida hasardspel på Internet utgör en risk för att någon ska drabbas av spelberoende. Detta gör mig lite förvånad, för siffrorna talar sitt tydliga språk. I en studie från Sverige och andra länder visas att risken att utveckla spelberoende är fem till sju gånger så stor om en person spelar poker på Internet än om han eller hon spelar livepoker. Jag är emellertid den första att erkänna att vi inte är medvetna om alla konsekvenser som hasardspel på Internet har för konsumenterna. Detta är ett av de områden där vi faktiskt skulle kunna enas om en sak, och det är att vi behöver mer information om hur vi bäst kan skydda konsumenterna.

I kväll vill jag emellertid särskilt lyfta fram följande sex punkter i betänkandet:

1. En betydande majoritet i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd anser att hasardspelsoperatörerna inte bara måste följa lagstiftningen i den medlemsstat där de tillhandahåller sina tjänster utan även i den stat där konsumenten är bosatt.
2. Klargöranden om hur vi bör hantera de utmaningar och problem som den europeiska nätspelsmarknaden ställer oss inför bör först ske på politisk nivå och inte föregås av klagoranden från EG-domstolen.
3. Samarbetet mellan medlemsstaterna bör stärkas betydligt.
4. Vi måste utveckla normer för att skydda konsumenterna mot bedrägeri, spelmissbruk och andra faror inom detta område.
5. Vi behöver mer forskning på området.

6. Europaparlamentet stöder till fullo de initiativ och den process som rådet har inlett. Vi uppmanar även kommissionen att stödja detta arbete.

Sammantaget anser jag att betänkandet kommer att föra tillbaka hasardspel till den politiska arena där det hör hemma. Betänkandet är välavvägt och fick även ett betydande stöd i utskottet, trots att detta är en känslig fråga. Det röstades igenom med 32 röster för och 10 röster emot. En alternativ resolution har lagts fram av en minoritet i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd. Jag har försökt att integrera så många av deras uppfattningar som möjligt i betänkandet, men de politiska skiljelinjerna är så grundläggande att det var omöjligt att integrera alla. Jag skulle vilja tacka mina kolleger för deras stöd och jag hoppas betänkandet kommer att få stöd av en stor majoritet i morgon.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman, fru Schaldemose! Kommissionen välkomnar detta initiativbetänkande från Europaparlamentet. Den lovordar det arbete som utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och ni fru Schaldemose, som föredragande, har utfört. Framför allt välkomnar kommissionen forskningen om integritetsfrågor.

Som min kollega Charlie McCreevy framhöll i sina tidigare anföranden är medlemsstaternas nuvarande strategier för olika för att vi ska kunna lägga fram ett lagstiftningsinitiativ. De senaste diskussionerna i rådet (konkurrenskraft) visade tydligt att medlemsstaterna inte skulle kunna enas om ett sådant initiativ.

Vissa vägledande principer finns dessutom i fördraget. I en dom från EG-domstolen, domen i Placancia-målet från mars 2007, bekräftades nyligen att vadhållningsinsatser i samband med sportevenemang inte utgör tjänster i den mening som avses i artikel 49 i fördraget. Medlemsstaterna har rätt att lagstifta om hasardspel på nationell nivå. Om de vill begränsa spelverksamheten är det upp till dem att bedriva forskning för att motivera dessa begränsningar, exempelvis i samband med missbruk eller bedrägerier.

Om det visar sig att sådana åtgärder är nödvändiga föreskrivs det i fördraget att de ska utföras på ett sätt som inte diskriminerar mellan nationella operatörer och operatörer baserade i andra medlemsstater.

Kommissionen har för avsikt att uppfylla sina skyldigheter genom att utreda varje klagomål som lämnas in och den kommer att inleda de förfaranden som krävs om det visar att det har skett överträdelser av fördraget.

Det är uppmuntrande att se att tillämpningen av överträdelseförfarandet har lett till att vissa medlemsstater, däribland Frankrike, Ungern och Italien, har närmat sig kommissionen och har åtagit sig att ändra sin lagstiftning. Kommissionen arbetar givetvis för att hjälpa medlemsstaterna att hitta lösningar i samband med överträdelseförfarandet.

Kommissionen har offentliggjort forskning om de rättsliga och ekonomiska aspekterna av spelmarknaden 2006. Därför anser kommissionen inte att det just nu finns något behov för den att spela en större roll när det gäller att genomföra studier om den nationella lagstiftningen eller större frågor som missbruk, bedrägeri eller annan förkastlig verksamhet. Vissa särskilt användbara förtydliganden görs emellertid i betänkandet.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Lasse Lehtinen (PSE), skriftlig. – (FI) I morgon kommer vi att se att många delar av EU fortfarande har en politisk vilja att bevara sitt spelmonopol. Det gäller även Finland. Europaparlamentets stöd till det finländska statliga lotteriet, den finländska penningautomatföreningen och den finländska speloperatören Fintoto är viktigt eftersom de överträdelseförfaranden som kommissionen har inlett fortfarande pågår. För den europeiska idrottsrörelsen och gräsrotsverksamheten är det viktigt att medlemsstaterna kan bevara sina nationella spelsystem.

Dessa utgör även en grundläggande del av den finska idrottens särdrag, där ideellt arbete med stöd av samhället också är ett viktigt stöd för elitidrotten. Det är också lättare att motverka hasardspelens negativa effekter i länder där staten har spelmonopol. Hasardspel på Internet står bara för ca 5 procent av alla intäkter från spel, men sektorn växer i rasande takt. Därför är det viktigt att medlemsstaternas rättigheter bevaras, även i dagens Internettider. Vi får inte glömma att när Lissabonfördraget har antagits kommer EU att ha behörighet inom vissa idrottsområden. Detta kommer att vara till hjälp i kampen mot de negativa aspekterna av den professionella idrotten, exempelvis rasism, dopning och huliganism.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Bruttointäkterna från hasardspel på Internet uppgick 2004 till 2–3 miljarder euro. Enligt den SICL-studie som nämndes tidigare står denna typ av spel nu för 5 procent av

den totala spelmarknaden i EU. En snabb framtida tillväxt av dessa tjänster förefaller oundviklig. Därför behöver vi klara och tydliga regler.

I Christel Schaldemoses betänkande har man en helt annan syn på spelindustrin i Europa och därför kan jag inte stödja detta betänkande. I betänkandet görs ingen skillnad mellan licensierade speloperatörer som bedriver sin verksamhet enligt gällande lagar och de som ofta bedriver sin verksamhet utan licens och olagligt.

Det är viktigt att utgå från det faktum att de flesta europeiska stater har en spelindustri. Jag håller med om att enskilda medlemsstater även i fortsättningen bör besluta om vilka regler som ska gälla för spel på Internet. Så länge det inte finns några påtaglig bevis för hot mot spelare, penningtvätt eller korruption inom idrotten bör vi inte betrakta alla spelbolag som kriminella. Det finns även seriösa bolag som använder den bästa tekniken och som bedriver sin verksamhet i enlighet med gällande lagar.

Jag är inte anhängare utan snarare motståndare till spel på Internet. Jag tror emellertid att ett allmänt förbud bara skulle leda till att denna verksamhet skulle växa och spridas i olaglig form och i total avsaknad av regler. Jag anser att den ståndpunkt som jag och mina kolleger har utarbetat utgör ett rättvisare och tydligare alternativ till föredragandens betänkande.

23. Garantera livsmedelskvalitet – harmonisering eller ömsesidigt erkännande av standarder (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Marie Petre, för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, om att garantera kvaliteten på livsmedel – harmonisering eller ömsesidigt erkännande av gemensamma normer (2008/2220(INI)) (A6-0088/2009).

Maria Petre, föredragande. – (RO) Först vill jag tacka kommissionen för detta uppskattade initiativ med en grönbok om jordbruksprodukters kvalitet och för det samråd som inletts om ämnet.

Grönboken utgör ett svar på ett verkligt behov från medlemsstaternas sida att göra reklam för sina jordbruksprodukter, särskilt fördelarna när det gäller kvalitet, både bland europeiska konsumenter och konsumenter i andra länder. Dessa höga standarder är efterfrågade av konsumenterna och är ett medel att nå maximalt mervärde. Även om medbeslutandeförandet inte kan tillämpas hoppas jag att man kommer att ta hänsyn till parlamentets åsikt under kommande skeden.

Jag vill också tacka mina kolleger i utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och särskilt de sakkunniga för att de stött detta betänkande.

Förenkling av marknadsföringsnormer, bättre information till konsumenterna, särskilt om livsmedelsprodukters ursprung, och bättre skydd för europeiska kvalitetsprodukter på global nivå är några av de viktigaste förslagen i betänkandet.

Kvalitetspolitik kan inte frikopplas från frågan om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid eller från sådana utmaningar som klimatförändringen, behovet av att bevara biologisk mångfald, energiförsörjning och förvaltning av vattenresurserna. Samtidigt visar nu konsumenterna, som vi alla vet, ett ständigt ökande intresse inte bara för livsmedelssäkerhet utan också för livsmedelsprodukternas ursprung och tillverkningsmetoder.

Certifieringssystem förknippas i konsumenternas sinne med en garanti om högre kvalitet. Syftet med normer måste vara att hjälpa jordbrukarna att leverera kvalitetsprodukter som motsvarar konsumenternas förväntningar, undviker att göra dem besvikna och underlättar prisjämförelser mellan olika produktkvaliteter.

Som föredragande skulle jag vilja se en minskning av komplexiteten i EU:s system för grundläggande normer och antalet föreskrifter som de europeiska jordbrukarna måste följa. Jag förespråkar förenklingar och införandet av regler som säkerställer en tillräckligt hög livsmedelssäkerhet i EU.

Jag föreslår också möjligheter att förenkla lagstiftningsprocessen genom att förkorta kommissionens beslutsprocesser, överföra kommissionens ansvar på området till andra organ eller hänvisa till internationella normer. Jag anser också att alla förenklingar måste ta hänsyn till de administrativa uppgifter som åligger offentliga myndigheter eller berörda parter. I takt med att marknadsutvecklingen förändras och tekniken går framåt kan handelsnormerna bli delvis föråldrade och behöva anpassas och uppdateras.

EU måste kräva att alla livsmedelsprodukter följer EU:s tillverkningsnormer, särskilt när det gäller hälsa och säkerhet. Dessutom måste EU garantera likvärdiga förutsättningar för produkter som tillverkas inom EU och produkter från tredjeländer. Jag förespråkar att det blir obligatoriskt att ange var råvaran har producerats, t.ex. "produkt tillverkad i EU" eller "produkt tillverkad utanför EU".

Jag skulle också vilja att systemet utvidgas till att omfatta bearbetade livsmedelsprodukter så att de viktigaste ingrediensernas och råvarornas ursprung anges och sambandet mellan ursprungsplats och plats för slutbearbetning synliggörs. Jag anser att man måste införa regler för användningen av begreppen "från bergsområde" eller "från öområde" eftersom ett betydande mervärde följer för jordbruks- och livsmedelsprodukter från dessa mindre gynnade områden.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Fru talman! Jag tackar föredraganden, Maria Petre, för detta betänkande. Den europeiska politiken om jordbruksprodukternas kvalitet är en viktig fråga för jordbrukarna, för dem som är inblandade i livsmedelskedjan i allmänhet och givetvis för konsumenterna. Därför har kommissionen infört grönboken om jordbruksprodukters kvalitet och samrått med berörda parter innan man utarbetat lagstiftningsförslagen.

Kommissionen välkomnar såväl ert betänkande, fru Petre, som de diskussioner som har ägt rum i de olika parlamentsutskotten. Dessa diskussioner kompletterar de 560 bidrag som vi fick under samrådsperioden, som inleddes för att hjälpa kommissionen att bestämma de strategiska riktlinjer som ska offentliggöras i ett meddelande som planeras till slutet av maj i år.

Kommissionen tänker hjälpa EU:s jordbrukare att meddela vilka produktionskrav som de samtycker till. Jag sa att förslaget att ange produktionsplats har fått mycket svagt stöd och ännu mindre stöd har noterats för idén med en EU-logo som visar överensstämmelse med EU:s normer. Å andra sidan finns det krav på en märkning med "ursprungsland".

Kommissionen välkomnar stödet för sin förenklingspolitik mot handelsnormer. Kommissionen har alltid förespråkat en förenkling av lagstiftningen när det är nödvändigt. Därför sporrar och uppmuntrar ni oss att fortsätta vårt arbete, fru Petre.

Kommissionen har noterat kravet på att definiera frivilliga reserverade termer som "gårdsodlad" eller "från bergsområde". Jag kan meddela att det är också samma åsikt som de flesta av dem som svarat på grönboken har.

När det gäller geografisk information delar kommissionen er åsikt. Förfarandet bör förenklas eller åtminstone påskyndas. Vi ser för närvarande över svaren på grönboken för att besluta hur vi ska göra.

Frågan om en myndighet låter vi stå öppen. Under tiden behöver vi noggrant överväga fördelarna och nackdelarna med ett sådant organ.

När det gäller förhandlingarna med WTO kan jag försäkra er att erkännandet av det europeiska kvalitetssystemet står kvar på kommissionens agenda. Ett samförstånd om behovet av att harmonisera, att fastställa en ram för certifieringssystemen och nå fram till ett ömsesidigt erkännande av dessa system förefaller vara nära förestående. Riktlinjer skulle kunna räcka och skulle göra det möjligt att undvika alltför många administrativa begränsningar.

Detta är ett första steg mot en verklig kvalitetspolitik för jordbruksprodukter. Kommissionen avvaktar nu otåligt kommande steg och de givande diskussioner som vi förväntar oss. Jag talar för min kollega Mariann Fischer Boel när jag försäkrar er att kommissionen ämnar involvera parlamentet i alla kommande åtgärder på detta område. Det är ett område som har stor betydelse, vilket ni också alldeles riktigt påtalat, fru Petre, inte bara för producenterna utan också för oss alla som konsumenter.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Magor Imre Csibi (ALDE), *skriftlig*. – (EN) I en starkt globaliserad värld pressas jordbrukarna alltmer. För att vara konkurrenskraftiga kan de antingen minska kostnaderna eller specialisera sig på produktion av nischprodukter av hög kvalitet. På så sätt ger program för bra livsmedelskvalitet inte bara konsumenterna autentiska produkter utan de kan också stödja landsbygdsutvecklingen. För att ge jordbrukarna ett alternativ till landsbygdsutvecklingen behöver vi förenkla marknadsföringsnormerna och stärka incitamenten för småskaliga producenters deltagande. Men att förenkla normerna betyder inte mindre kvalitet eller äkthet.

EU:s normer för att föra ut livsmedel på marknaden tillhör redan de hårdaste i världen. För att bevara förtroendet för kvalitetsprogrammen är det nödvändigt att genomföra dem med ökad kontroll och bättre system för spårning. När det gäller "skyddade geografiska beteckningar" eller "skyddade ursprungsbeteckningar" skulle det vara önskvärt att märka de huvudsakliga ingredienserna med ursprungsplatsen om de inte kommer från just detta område. Konsumenterna kopplar vissa kvaliteter till dessa produkter, som härrör från ett visst ursprung eller en viss jordbruksmetod. Det finns emellertid fall där den ingrediens som angetts på märkningen inte är exakt samma som den som verkligen används i livsmedlet, till exempel "parmaskinka" som inte kommer från Parma.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Konsumenterna ställer ständigt ökande krav på kvalitet, ursprung och säkerhet för jordbruksprodukter. EU har framgångsrikt infört ett system för kvalitetsmärkning som garanterar regionala produkters äkthet och traditionella produktionsmetoder. Medlemsstaterna och EU har nu en skyldighet att gynna dessa kvalitetsprodukter och göra mer för att skydda dem på internationell nivå. Detta förutsätter en garanti för en rättvis konkurrens mellan Europas och tredjeländers produkter genom att särskilt skydda europeiska jordbrukare mot alla produkter som missbrukar en erkänd formulering. Produkter vars namn skulle kunna missbrukas bör skyddas internationellt av WTO och alla önskemål från tredjeländer om att registrera en skyddad beteckning bör underkastas en noggrann kontroll. För att ge konsumenterna bättre information är det viktigt att märkningen specificerar råvarornas ursprung och för bearbetade produkter de viktigaste ingrediensernas ursprung och var den slutliga beredningen ägde rum.

Samtidigt måste EU garantera att principen om "villkorligt marknadstillträde" upprätthålls genom att rekommendera att WTO antar strängare skyddsnormer för kvalitetsprodukter så att importerade produkter kan underkastas samma säkerhets- och kvalitetskrav som europeiska produkter.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Fru talman! Kvalitet är ett nyckelord genom hela livsmedelsproduktionskedjan, det vill säga "från jord till bord". Det är ytterst viktigt att EU:s konsumenter blir medvetna om de höga krav och normer som tillämpas på området för livsmedel och som jordbrukare och producenter av jordbruks- och livsmedelsprodukter måste uppfylla och om de kostnader som är förenade med detta. EU:s livsmedel utmärks av den höga kvaliteten och motsvarande höga standard. Detta kan man inte alltid säga om importerade varor.

Jag anser inte att vi ska inrätta fler certifieringssystem på gemenskapsnivå, eller fler symboler som ska hålla isär livsmedelsprodukter i EU. Detta kommer att vilseleda konsumenterna. I stället ska vi koncentrera oss på reklamåtgärder för att informera konsumenterna om de EU-symboler som redan är i bruk och som konsumenterna bör se som en kvalitetsgaranti.

Ytterligare en utmaning är att förbättra förfarandet för bedömning av ansökningarna om regionala produkter och påskynda registreringsprocessen. Tyvärr drar kommissionens bedömning av ansökningarna ut på tiden i flera år. Regionerna Lillpolen och Kielce i Polen väntar fortfarande på registrering av produkter som *fasola korczyńska* (bönor från Korczyn), *kielbasa lisiecka* (korv från Lisiecka), *wiśnia nadwiślanka* (körsbär från Vistula-regionen), *śliwka szydlowska* (plommon från Szydłów), *jablka łuckie* (äpplen från Łącko), *obwarzanek krakowski* (bagel från Krakow) och *fasola z Doliny Dunajca* (bönor från Donau-dalen).

24. Samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – (DE) Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Manuel Medina Ortega, för utskottet för rättsliga frågor, om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (2008/2180(INI)) (A6-0058/2009).

Manuel Medina Ortega, föredragande. – (ES) Fru talman! Vid denna sena måndagstimme har förmodligen kommissionen annat att tänka på som är mer oroande än detta betänkande. För att fatta mig kort är detta helt enkelt ett svar på en rapport från kommissionen om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil och kommersiell natur.

Detta är i själva verket inte ett gemenskapsområde utan ett mellanstatligt område, där rådet genom förordningen har försökt att uppmäna till samarbete mellan domstolarna. Jag anser emellertid att det har funnits en brist på skärpa från EU:s sida i dess försök att åstadkomma detta. Det vill säga vissa åtgärder har vidtagits, t.ex. utformning av praktiska idéer, användning av elektroniska medier och så vidare, men jag inser att det är ganska svårt för kommissionen att agera.

Jag vet inte vad kommissionen har åstadkommit eller vad den hoppas åstadkomma, men det förefaller mig ganska svårt att åstadkomma något över huvud på grund av de mycket stora svårigheter som ligger i denna form av mellanstatligt samarbete. Vi begär att de rättsliga myndigheterna ska samarbeta, men vi talar om 27 länder, rättsliga myndigheter som använder 22 olika språk, med rättssystem som uppvisar sinsemellan avsevärda skillnader, och vi försöker nå resultat.

Kommissionen har ansett att resultaten inte duger, att tillämpningen av dessa samarbetsmekanismer har fördröjts oerhört mycket och att vi därför inte har resurser att uppnå detta. Den idealiska lösningen vore att använda materiella medel. Vad skulle kommissionen till exempel kunna göra för att utrusta domstolarna, särskilt på lägre nivå, med tekniska hjälpmedel som videokonferenssystem? Videokonferenser är kanske en tanke som förefaller ouppnåelig för många små domstolar inom EU, men det verkar vara det enda sättet att åstadkomma resultat.

Jag tycker att EU ska använda institutioner som redan finns och speciellt det europeiska rättsliga nätverket. Vi borde förstärka denna institution så att domarna själva kan utveckla den sortens kommunikation genom att använda sina samarbetssystem.

Å andra sidan är hela verksamheten med att utbilda domarna avgörande. Detta är inte heller något som kommissionen kan åstadkomma på egen hand. Vad kommissionen kan göra är emellertid att stödja utvecklingen av sådana kurser och ge utbildning i gemenskapsrätt och kunskaper om olika rättssystem.

Bortsett från detta finns det ytterligare en mycket stor svårighet, nämligen språkproblemet: hur kan exempelvis en spansk domare meddela sig med en finsk domare, när de båda språken är så olika? Man kan inte hävda att domarna, förutom att de måste vara experter på sin egen lag, vilket är ganska komplicerat i sig, också ska vara tvungna att ha sådan kunskap.

Vad kan vi göra praktiskt sett för att hjälpa domarna när det gäller tolkning och översättning? Vad kan vi göra för att hjälpa dem med detta? När jag utarbetade detta betänkande var det inte för att kritisera kommissionen. Jag anser att det är en verkligt svår uppgift. Vad jag skulle vilja veta, och nu tar jag tillfället i akt när vi har en kommissionsledamot här som är intresserad av ämnet, är vad kommissionen anser att man kan göra för att ge större skärpa åt denna 2001 års förordning som var något vag och lite för mycket grundad på frivilliga åtgärder. Jag vet inte om den kan åstadkomma några resultat i praktiskt avseende eller om det blir möjligt att göra framsteg med den.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Fru talman! Jag vill först tacka Manuel Medina Ortega som tar upp en hel rad mycket viktiga frågor. Domare och rättstillämpare i alla länder måste vara mer medvetna om denna förordning, det är sant.

Det bör framhållas att direkt bevisupptagning som nämns i artikel 17 i förordningen, har förenklat och påskyndat bevisupptagningen utan att vålla några särskilda problem. De centrala organ som nämns i denna förordning har en betydelsefull roll att spela för att övervaka de domstolar som anmodats att behandla framställningar enligt förordningen och för att lösa de problem som uppkommer.

Den hjälp som de centrala organen erbjuder kan vara avgörande för små domstolar som för första gången möter ett problem som rör gränsöverskridande bevisupptagning.

Informationsteknik och videokonferenser vid sidan av ett säkert e-postsystem bör enligt Manuel Medina Ortega vara standardmetod för att översända bevis. Den vanliga uppgiften för det europeiska rättsliga nätverket för civila och kommersiella frågor är, som ni sa, att underlätta detta rättsliga samarbete i Europa. Sedan det trädde i kraft har tillämpningen av förordningen om bevisupptagning vid flera tillfällen stått i centrum för nätverkets arbete. En handbok om tillämpningen av förordningen togs fram 2006 och delades ut till alla europeiska domstolar 2007. Det europeiska rättsliga nätverket för civila och kommersiella frågor kan utan tvivel använda sina kontakter till ett djupare engagemang för att bättre efterkomma anmodan om bevisupptagning inom de tidsfrister som förordningen anger. Det har ni alldeles rätt i, herr Medina Ortega. Det är sant.

Jag vill fortsätta och ge en kort sammanfattning. Förordningen anger precisa kriterier för anmodans form och innehåll, det är sant. Anmodan måste vara helt komplett i enlighet med en specifik form och innehålla specifik information: namn och adress på de rättsliga åtgärdernas parter, det särskilda målets karaktär och ämne och en beskrivning av de bevis som krävs. Förordningen stadgar också att anmodan måste framställas på ett de officiella språken i den mottagande domstolens medlemsstat eller på något annat språk som den mottagande medlemsstaten har angett som godtagbart, men som ni just understrukit är språket inte det minsta problemet.

En anmodan om bevisupptagning bör normalt genomföras snabbt. Om det inte är möjligt att genomföra anmodan inom 90 dagar efter det att anmodan nått den mottagande domstolen måste domstolen informera den utfärdande domstolen och uppge orsakerna.

I realiteten är det bara möjligt att vägra genomföra anmodan om bevisupptagning i undantagssituationer och strikt begränsade fall.

Så var förordningen. En undersökning om tillämpningen av den genomfördes i mars 2007 och på basis av undersökningsresultaten antog kommissionen en rapport i december 2007. Rapporten utarbetades i enlighet med artikel 23 i förordningen. Vad står det i den? Att genomförandet av förordningen har förbättrats något, har förenklats och har påskyndat samarbetet mellan domstolarna om bevisupptagning i mål och ärenden av civil och kommersiell natur.

Förordningen har därför redan nått två viktiga mål: att förenkla samarbetet mellan medlemsstaterna och påskynda bevisupptagningen.

Förenklingen har åstadkommit i synnerhet genom att man infört direktöverföring från domstol till domstol, även om anmodan ibland går till de centrala organen, och genom att man infört standardformulär. Man har också noterat framgång när det gäller hur snabbt anmodan om bevisupptagning behandlas. De flesta genomförs snabbare än innan förordningen trädde i kraft, som tur är, och inom de 90 dagar som förordningen stipulerar.

Jag skulle därför vilja säga, herr Medina Ortega, att vi inte anser att man behöver ändra förordningen. Det är emellertid absolut nödvändigt att funktionen förbättras. I handlingsplanen som antogs i november 2008 gav rådet kommissionen i uppdrag att inrätta en europeisk e-juridikportal. Att den första versionen av portalen kommer till stånd och tas i bruk under detta år är givetvis något som vi och jag absolut prioriterar.

När det gäller videokonferenser kommer de också att prioriteras. Det europeiska rättsliga nätverket för civila och kommersiella frågor förbereder för närvarande en handbok om de rättsliga aspekterna av användning av videokonferenser för bevisupptagning. Naturligtvis kommer denna handbok att skickas till europeiska domare och ska vara klar mot slutet av året. Den kommer att utgöra en del av den portal som jag nämnde kommer att vara klar före årets slut.

Rättssalarna kommer uppenbarligen fortfarande att behöva utrustas för videokonferenser. Vi hoppas kunna dra fördel av de nya finansieringsmöjligheterna under revisionen av 2010–2013 års budgetplan. Finansieringsmöjligheter för gränsöverskridande projekt finns redan i det civilrättsliga programmet där man prioriterar användning av videokonferenser.

Jag vill säga till er, herr Medina Ortega, att jag helt håller med er i en viktig punkt som enligt min åsikt måste prioriteras i Stockholmsprogrammet: utbildning av domare. För den fråga som ni har tagit upp i kväll, bevisupptagning, behöver vi verkligen lämplig utbildning av domare. För mig kommer det att vara en av riktlinjerna för det kommande Stockholmsprogrammet.

I alla händelser tackar jag er för detta nyttiga betänkande, som har varit ytterst informativt.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

25. Genomförande av direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – (DE) Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Bert Doorn om genomförande av direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning (2008/2247(INI)) (A6-0014/2009).

Bert Doorn, föredragande. – (NL) Fru talman! Detta betänkande rör genomförandet av det åttonde direktivet om lagstadgad revision av årsbokslut. Det är bra att parlamentet ägnar noggrannare uppmärksamhet åt att införliva och tillämpa den lagstiftning som vi antar här. Vi i parlamentet kan besluta om de mest utomordentliga regler och förordningar, men om dessa regler och förordningar inte genomförs och följs av medlemsstaterna är vår tid här bortkastad.

Vid införlivandet av åttonde direktivet har också alltför många saker misslyckats. Grundläggande bestämmelser utformas olika i olika länder och det antal medlemsstater som har en oberoende offentlig tillsyn är långt ifrån 27. Betänkandet uppmanar kommissionen att snabbt vidta åtgärder för att rätta till dessa brister.

Vi undrar också om den harmoniseringsmetod som använts, nämligen minsta möjliga harmonisering, verkligen är rätt metod för att nå enhetlig tillämpning av nyckelbegrepp. Kanske behöver vi överväga än en gång om grundläggande bestämmelser av detta slag är rätt väg att gå eller om en annan harmoniseringsmetod, som inte är öppen för olika slags tolkningar, behöver användas.

Slutligen diskuterar man i betänkandet kommissionens rekommendation om begränsning av revisorernas civilrättsliga ansvar. Om ytterligare åtgärder skulle bli nödvändiga för att nå samstämmighet i EU kommer vi att se fram mot kommissionens förslag.

Målet måste och ska förbli att verka för en effektiv och oberoende revision av revisorerna. Den ekonomiska krisen har lärt oss att sträng revision och tillsyn är absolut nödvändigt.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Fru talman, ärade ledamöter! Först vill jag tacka Bert Doorn för hans betänkande om genomförande av direktivet om lagstadgad revision av årsbokslut. Jag vill också tacka utskottet för ekonomi och valutafrågor och alldeles särskilt leke van den Burg, som har bidragit till utarbetandet av detta betänkande.

I samband med finanskrisen är det nödvändigt att alla de medlemsstater som för närvarande ligger efter snabbt införlivar direktivet för att nå de fastlagda målen. Kommissionen övervakar ständigt medlemsstaternas genomförande av direktivet. En resultattavla offentliggörs regelbundet på vår webbplats.

De resultat som rör medlemsstaternas prestationer ska tydligt förbättras under våren. Bert Dorns betänkande har självklart underlättat en sådan förbättring. Som man betonar i betänkandet har kommissionen redan antagit rekommendationen om kvalitetssäkring och rekommendationen om begränsning av lagstadgade revisorers civilrättsliga ansvar. Jag tackar parlamentet för dess stöd för dessa två initiativ.

Rekommendationen om begränsning av lagstadgade revisorers civilrättsliga ansvar är del av en strategi för att minska koncentrationen på revisionsmarknaden. För att undersöka andra möjligheter enligt samma riktlinjer offentliggjorde man i november ett samråd om tillsynsstrukturer för revisionsföretag och deras konsekvenser för revisionsmarknaden.

Parlamentet ber nu kommissionen att utvärdera de nationella lagarna om införlivandet av direktivet och att informera parlamentet om effekterna av de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna efter rekommendationen om begränsning av revisorernas civilrättsliga ansvar. Vid lämpligt tillfälle ska vi gärna utarbeta dessa utvärderingar och ta hänsyn till alla de frågor som tagits upp i betänkandet av Bert Doorn. Detta är ett löfte från kommissionsledamot Charles McCreevy som jag med nöje vidarebefordrar till er. Jag tackar Bert Doorn och jag vågar hoppas att vi får se praktiska resultat.

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

26. Att möta oljeutmaningarna (kortfattad redogörelse)

Talmannen. - Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Herbert Reul, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslag till lösning på utmaningarna i samband med oljeförsörjningen (2008/2212(INI)) (A6-0035/2009).

Herbert Reul, *föredragande*. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! I detta betänkande om oljeförsörjningen talar jag för – och det var också vår överenskommelse i utskottet – att man bör framhålla oljans betydelse för energiförsörjningen i Europa i framtiden. Olja kommer att förbli en mycket viktig primär energikälla i EU även i det medellånga och långa perspektivet.

Vi har nu sett en kraftig ökning av efterfrågan på grund av den ekonomiska tillväxten och befolkningstillväxten och också på grund av önskemål om individuell rörlighet. Under de senaste månaderna och åren har vi på

olika sätt intresserat oss för – och även i betänkandet koncentrerar man sig i stor utsträckning på detta – den logiska frågan som uppstår när det gäller hur man ska minska förbrukningen, hur man ska minska efterfrågan. Hur kan vi sänka vår förbrukning eller täcka den med andra energikällor också?

I detta betänkande försöker man ta upp vad vi politiker borde fundera över, om och hur vi kan öka resurserna, utbudssidan, och vad vi kan göra i detta avseende. Tre eller fyra punkter nämns. För det första behövs en omfattande investering för att producera och utnyttja den tillgängliga oljan: 350 miljarder US-dollar per år är den siffra som alltid citeras i detta sammanhang.

För det andra måste det påpekas att vi behöver vara mycket mera aktiva på området för teknisk förnyelse. Vi behöver också överväga hur vi ska utnyttja alla tillgängliga resurser så effektivt som möjligt. Detta leder fokus inte bara till frågor om teknik och markens användbarhet, utan naturligtvis också mycket snabbt till utrikespolitiska överväganden. I detta avseende försöker man också i betänkandet, i ett antal punkter som jag inte grundligt kan gå igenom här, framhäva att vi måste öka våra ansträngningar att göra okonventionella oljeresurser kommersiellt gångbara, t.ex. genom att bidra till diversifiering, besvara frågan hur transportvägar också kan ändras och ta upp frågan om vad utrikespolitiken kan bidra med för att stärka förbindelserna och det ömsesidiga beroendet och den ömsesidiga tilliten mellan EU och de oljeproducerande länderna.

I detta betänkande försöker man inte besvara alla frågor som rör olja, utan man söker snarare undersöka ett antal frågor som inte har stått i centrum tidigare. Man bortser från alla effektivitets- och energisparfrågor, inte därför att de är oviktiga utan därför att de behandlas i andra sammanhang. Ett antal nya frågor bör tas upp i detta sammanhang – vi bör till och med exempelvis överväga om tillräckligt många unga förmågor ägnar sig åt teknikområdet – unga människor som är beredda att engagera sig för teknik och söka nya lösningar.

Det var en kort sammanfattning av innehållet i detta betänkande.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Herr talman! Jag vill på kommissionens vägnar tacka Herbert Reul för att ha utarbetat betänkandet om förslag till lösning på utmaningarna i samband med oljeförsörjningen. Jag vill också tacka de ledamöter i de olika utskotten som har framlagt synpunkter på frågorna för deras värdefulla bidrag till denna viktiga debatt.

De ekonomiska förhållandena har i hög grad förändrats sedan kommissionens meddelande från juni 2008, "Åtgärder för att bemöta de stigande oljepriserna". Vid den tidpunkten nådde råoljan upp till 140 US-dollar per fat med stora konsekvenser för den allmänna ekonomin och för enskilda personer i EU. Sedan dess har priset på råolja sjunkit med drygt 100 US-dollar till under 40 US-dollar per fat.

Den översyn som kommissionen då gjorde är fortfarande tillämplig för oljemarknadernas strukturella förhållanden, för världens energibehov på medellång och lång sikt och för betydelsen av EU:s energi- och klimatförändringspolitik. Alla dessa faktorer kommer att förändra våra produktions- och konsumtionsformer och vårt beteende.

Många av dessa frågor diskuterades i detalj i den andra strategiska energiöversynen, som antogs i november 2008 och som har varit ämne för debatt vid andra tillfällen i parlamentet. Dessutom var det förslagspaketet om energin och klimatförändringen som antogs av rådet och parlamentet i december 2008 ett stort steg mot resoluta åtgärder för våra framtida energibehov, särskilt när man fastställde målet att använda 20 procent förnybar energi i all energikonsumtion år 2020.

Kommissionen mottar med glädje de flesta av de punkter som Herbert Reul tar upp i sitt betänkande. Vi noterar stödet för nya investeringar i ersättande energikällor, som förnybar energi, och prioriteringen av energieffektiva varor och tjänster. Dessa punkter las fram av kommissionen i Ekonomisk återhämtningsplan för Europa.

Vi välkomnar naturligtvis den vikt man tillmäter intensifieringen av dialogen med producentländerna för att hitta praktiska lösningar på de problem som vi möter. Det är tydligt att vi, på grund av det växande sambandet mellan energi och utrikespolitik och behovet av att trygga energiförsörjningen, måste verka för goda förbindelser med producentländerna för att de internationella marknaderna ska fungera på ett mer förutsebart sätt.

Frågan om öppenhet om oljereserverna måste tas upp i detta sammanhang. När det gäller öppenheten om oljelagren började denna fråga dryftas vid tiden för den andra strategiska översynen. I denna fråga undersöks för närvarande möjligheten att varje vecka offentliggöra information om kommersiella lager.

I frågorna om att spara energi och diversifiera energikällorna noterar vi de resonemang som framförts om möjligheten att spara energi i byggnadssektorn och vi avvaktar med intresse avslutningen av debatterna om ändringen av direktivet om byggnaders energiprestanda.

När det gäller de delar som rör behovet av att diversifiera energikällorna i transportsektorn och utnyttja möjligheten med energieffektiva fordon noterar jag att återhämtningsplanen inbegriper ett initiativ för gröna bilar.

Som avslutning vill jag fästa er uppmärksamhet på kommissionens meddelande för att ytterligare utveckla åtgärderna för alla de frågor som tagits upp i samband med oljepriserna. Dessa frågor utgör en del av den allmänna energi-, klimat- och forskningspolitiken.

Vi gläder oss åt att få fortsätta vårt samarbete med parlamentet på alla dessa områden och jag tackar än en gång Herbert Reul för att ha gett oss information och förklaringar som blir en mycket värdefull vägledning för vår framtida energipolitik.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Herbert Reuls betänkande är oerhört viktigt i samband med den nuvarande ekonomiska krisen och de utmaningar som är knutna till klimatförändringen.

Som ledamot av utskottet för jordbruk och landsbygdsens utveckling har jag konsekvent stött linjen att vi inte får förringa betydelsen av investeringar i ren teknik och förnybar energi som lösningar för att minska oljeberoendet, skära ned på koldioxidutsläppen och, sist men inte minst, som lösning för att skapa nya arbetstillfällen och stimulera den ekonomiska tillväxten.

Jag välkomnar att man i detta betänkande nämner biobränslen som en resurs som inte har utnyttjats tillräckligt och jag hoppas att kommissionen tar hänsyn till rekommendationen om att underlätta marknadstillträdet för dem. Användningen av biobränslen erbjuder ett reellt ekonomiskt och socialt alternativ för landsbygdsens utveckling och miljöskydd.

Samtidigt gläder jag mig åt den ökade uppmärksamhet som ges energieffektivitet i byggnader, som har införts som en prioritering i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa och som nämns i Herbert Reuls betänkande som en lösning för att minska efterfrågan på fossila energiresurser. Energieffektivitet har den fördelen att den också kommer att minska storleken på konsumenternas räkningar vid en tidpunkt då den ekonomiska krisen får en allt större negativ effekt på dem.

Anni Podimata (PSE), skriftlig. – (EL) Nu mer än någonsin behöver EU en gemensam europeisk energipolitik som främjar energisäkerhet och energisolidaritet och samtidigt stöder genomförbara energival. I dag är olja den viktigaste energikällan i Europa, huvudsakligen på grund av dess omfattande användning i transportsektorn. Som ett belysande exempel har man konstaterat att år 2030 förväntas EU:s beroende av olja nå 95 procent. Vi får inte bortse från att importen i stort sett kommer från länder där politisk osäkerhet råder och därför inte kan anses tryggad.

Dessutom står EU i dag inför tre utmaningar: ekonomi-, energi- och miljöutmaningarna, som oundvikligen begränsar våra val. Oljan är en förlegad energikälla. Kostnaden har fördubblats sedan 2005, priset fluktuerar ständigt och den medför höga koldioxidutsläpp. Omorienteringen i energipolitiken är därför den enda vägen att gå. Att stödja kärnkraften eller nya gruvor i Afrika är inte lösningen. Lösningen är att stödja europeiska och nationella åtgärder för att främja energieffektivitet och investera i projekt som begagnar sig av förnybara energikällor.

27. Rapport om konkurrenspolitiken 2006 och 2007 (kortfattad redogörelse)

Talmannen. - Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Jonathan Evans, för utskottet för ekonomi och valutafrågor, om rapporterna om konkurrenspolitiken 2006 och 2007 (2008/2243(INI)) (A6-0011/2009).

Jonathan Evans, föredragande. – (EN) Herr talman! Europeiska kommissionen utarbetar sin årliga rapport om konkurrenspolitiken och det är brukligt att Europaparlamentet tar del av rapporten och tar initiativ till ett svar på denna.

I detta fall har rapporterna från 2006 och 2007 sammanförts på grund av tidsfaktorer, men – apropå en av de saker som kommissionsledamot Jacques Barrot sa lite tidigare – sammanhanget för vår behandling av dessa rapporter har förändrats ganska markant, eftersom vi faktiskt påbörjade processen med att bedöma rapporten för en tid sedan. Vid den tidpunkten fokuserade vi på konkurrenspolitikens modernisering, på den betydande mängd arbete som gjorts av den förre kommissionsledamoten Mario Monti och av den nuvarande kommissionsledamoten Neelie Kroes, och på att se till effekten av detta i termer av kommissionens förmåga att hantera missbruket av marknadsinflytande och att mer effektivt hantera fusioner och statligt stöd. På det hela taget har dessa rapporter gett en bra bild av detta och detta är mycket tydligt utifrån den reaktion som vi har fått genom parlamentets betänkande. Vi har sett en rekordaktivitet från kommissionens sida när det handlar om att hantera karteller som bedriver allvarligt konkurrensbegränsande verksamhet, vi har sett en utveckling av systemet med förmånlig behandling, vi har sett rekordstora böter som inrättats av kommissionen och vi har sett rekordstor aktivitet i fråga om fusioner och anmälningar om statligt stöd.

Detta är en moderniseringsprocess som går allt snabbare eftersom kommissionen för närvarande lägger fram förslag, i en vitbok, om att införa privata skadestånd. Detta är något som också vårt utskott och parlamentet har ställt sig bakom.

Vårt utskott har riktat uppmärksamheten mot två specifika frågor – vad vi ser som den ojämlika relationen mellan producenter och handlare, särskilt när det gäller livsmedelshandeln. Parlamentet har faktiskt lagt fram en skriftlig förklaring om detta, som har undertecknats av över hälften av ledamöterna. Vårt utskott har också uttryckt en viss oro över missbruk inom tjänstesektorn.

Jag nämner det ändrade sammanhanget eftersom vi alla naturligtvis medger att kommissionens arbete – eftersom rapporterna publicerades av kommissionen – verkligen har fått en mycket annorlunda dimension, särskilt i fråga om statligt stöd. Nästan dagligen iakttar kommissionen nu effekten av de räddningsaktioner som äger rum inom ramen för den aktuella finansiella oron. Det är mycket viktigt – och vårt betänkande anger detta – att vi i behandlingen av dessa frågor erkänner vissa av de svårigheter som finns för en effektiv, öppen marknad.

Det är mycket viktigt att kommissionen, när den ger sitt godkännande, ger detta godkännande på sätt som är förenliga med fördraget och inte skapar så omfattande marknadsinflytanden i framtiden att det i sig självt blir ett scenario för missbruk.

Storbritanniens banksektor är för tillfället ett mycket tydligt område där det, när de ekonomiska villkoren blir lite lugnare, måste ske en allmän översyn av det nya system som vi har, och om detta system verkligen är förenligt med en fri, rättvis och öppen marknad. Vi har fått försäkringar från kommissionsledamot Neelie Kroes i detta avseende men ändå har vårt utskott behandlat detta i betänkandet. I allmänhet anser vi att kommissionen ska gratuleras till sitt arbete och det är det huvudsakliga innehållet i detta betänkande, och jag förväntar mig att det kommer att godkännas i morgon av en mycket stor majoritet.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Herr talman! Jag vill först tacka er, herr Evans, på Neelie Kroes och hela kommissionens vägnar.

Vi välkomnar verkligen det otvetydiga stöd som parlamentet ger i sitt betänkande för en fast och långsiktig tillämpning av konkurrenspolitiken på följande verksamhetsområden: kampen mot truster och karteller, kontroll av koncentrationer och statligt stöd.

Kommissionen välkomnar särskilt den vikt som parlamentet tillmäter personalbehovet för generaldirektoratet för konkurrens när det nu står inför en växande arbetsbörda under den nuvarande ekonomiska krisen.

I samband med lågkonjunkturen förblir kommissionen fast besluten att bestämt ingripa mot kraven på protektionism. Kommissionen välkomnar parlamentets varning för att upphäva konkurrensreglerna som erbjuder viktigt stöd i denna strävan. Man får aldrig glömma att dessa konkurrensregler också finns till för att stimulera produktiviteten och bidra till att vi kan komma tillbaka i ännu bättre form efter krisen.

År 2009 måste vara ett samarbetsår. Vi räknar med stöd från alla europeiska institutioner och från våra internationella partner för att få fart på ekonomin igen och se till att marknaderna fungerar riktigt.

Tack, herr Evans. Ni kan vara förvissad om att Nellie Kroes, som redan måste ha sagt det till er, har uppmärksammat ert betänkande med stort intresse.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Nästa punkt skulle vara en kortfattad redogörelse för betänkandet av Claire Gibault, för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, om lika behandling av män och kvinnor och lika tillgång till scenkonsten (2008/2182(INI)) (A6-0003/2009).

Det är ett mycket intressant betänkande, tycker jag. Tyvärr har Claire Gibault meddelat att hon inte kan närvara i kväll för att lägga fram sitt betänkande. I enlighet med arbetsordningen kan jag inte ge ordet till någon annan eftersom hon inte har delegerat någon. Den kortfattade redogörelsen för hennes betänkande kommer därför inte att äga rum.

Omröstningen om betänkandet kommer emellertid att äga rum i morgon, som anges i föredragningslistan.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar kommissionens insatser på konkurrenspolitikens område, dess effektiva utmanande av karteller och de rekordböter som tilldelades lagöverträdare under 2006 och 2007. Jag stöder till fullo kommissionens slutsats att de europeiska energimarknaderna inte fungerar som de ska. I detta avseende är det mycket nedslående att Europeiska rådet inte har lyckats lösa de frågor som identifierades av kommissionen i dess sektorsanalys. Energikostnaderna utgör en andel av hushållens budgetar som växer i alarmerande takt, och i och med finanskrisens effekter kommer vi troligen att få se en betydande ökning av fattigdomen inom hela EU. Det är oacceptabelt att ineffektiviteten på energimarknaden snedvrider marknaden till nackdel för företag och konsumenter. För att ta itu med oskäligheten i prissättning borde vi troligen överväga inrättandet av oberoende energitillsynsorgan i alla medlemsstater, som skulle ha kompetens att se till att alla prisökningar för offentliga nyttigheter, såsom energi och vatten, avlopp, flygplatsavgifter etc. måste vara motiverade.

Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Jag stöder bestämt uppmaningarna som gäller konsumentskydd i detta betänkande från parlamentsledamot Jonathan Evans, särskilt uppmaningen om att kommissionen ska genomföra en sektorsundersökning om nätreklam. Konsumenter missleds ofta av avsiktligt förvirrande näterbjudanden och nätreklam trots EU-lagstiftning som syftar till att förhindra detta. Kommissionen måste agera för att se till att lagstiftningen inom detta område upprätthålls och inte bara komma med tomma ord om konsumenters rättigheter.

Jag välkomnar uppmaningarna om att kommissionen ska genomföra en analys av konkurrensens effekter på ojämlika relationer mellan leverantörer och handlare. Detta är ett särskilt viktigt problem i Irland. Denna skillnad inom konkurrenspolitiken bör inte tillåtas fortsätta och konsumenter straffas ytterligare i en redan besvärlig ekonomisk situation.

Jag välkomnar också förordningen om ett allmänt gruppundantag som möjliggör för medlemsstaterna att bevilja stöd till förmån för små och medelstora företag, regionalutveckling, utbildning, sysselsättning och riskkapital. Åtgärder som stöder företagande och innovation och gynnar små och medelstora företag under dessa svåra tider bör snabbt presenteras. Små och medelstora företag är en hörnsten i ekonomin och det är vår plikt att se till att de stöds så gott som vår kollektiva förmåga tillåter.

28. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet

29. Avslutande av sammanträdet

(Sammanträdet avslutades kl. 22.55.)

30. Avslutande av sessionen

Talmannen. - Jag förklarar Europaparlamentets session 2008–2009 avslutad.